

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

کاکل و هوزانی نوێژ

وه

شویته واره کانی له سه ر دهرونی بوێژ

نوسه ر: ناسر سوێحانی پاوه یی

مندی اقرا العتافی

www.iqra.ahlamontada.com

وه رگیانی :

عومه ر ئیبراهیمی کاموسی پیرانشاری

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَاطِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا النقای)

بۆدابهزانندی جوژهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَاطِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

سبحانی، باوه ای، ناصر
کاکل و هوزانی نویژ و شوینه واره کانی له سه ده رونی بوئژ/ نوسه: ناصر سبحانی،
وه رگیز: عومه ر ئیبراهیمی کاموسی - ۱۳۰ ص. پیرانشهر سامرند. ۱۳۸۴.

ISBN: ۹۶۴-۸۶۲۰-۳۳-۴

۱۳۰۰۰ ریال

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
گردی.

کتابنامه. بصورت زیر نویس ۱- تفاسیر (سوره فاتحه) ۲- نماز
الف. ابراهیمی کاموسی، عمر، ۱۳۴۱ مترجم. ب. عنوان.

۲۹۷/۱۷

BP ۱۰۲/۱۲/اس

۴۰۰۲۴-۸۴م

کتابخانه ملی ایران

۰۹۱۶۱۶۴۴۵۳۵۸

۰۴۴۴-۴۲۷۷۷۲۰

انتشارات سامرند پیرانشهر

- نام کتاب: کاکل و هوزانی نویژ و شوینه واره کانی له سه ده رونی بوئژ
- نویسنده: ناصر سبحانی باوه ای
- مترجم: عمر ابراهیمی (کاموسی پیرانشهر)
- ناشر: سامرند
- تیراژ: ۳۰۰۰ جلد
- نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۵
- شابک: ۴-۳۳-۸۶۲۰-۹۶۴
- قیمت: ۱۳۰۰ تومان

مافی له چاپ دانه وهی نهم کتیبه بۆ وه رگیز پارتیزراوه .
حق چاپ برای مترجم محفوظ است .

لیستی باسه کان :

- الف : پیشه کی وه رگیڕ ۷
- ب: زیان نامه ی ماموستا ناسری سوپحانی ۸
- ۱- لیکدانه وهی سوپرهی فاتیحا ۱۵
- ۲- ری و شوینی له خوداپارانه وه ۲۴
- ۳- هۆی ههلبژاردنی سوپرهی فاتیحا بۆ نۆیژ ۳۳
- ۴- درێژهی حیکمهتی کاتهکانی نۆیژ ۳۶
- ۵- حیکمهتی دهسنۆیژ گرتن ۳۸
- ۶- حیکمهتی پروو ده کابه کردن ۳۹
- ۷- حیکمهتی نه للاحو نه کبهری نۆیژ دابهستن ۴۱
- ۸- دوغای دهست پیکردنی نۆیژ ۴۲
- ۹- حیکمهتی نیستی عازه و په نابردنه بهر خودا ۴۴
- ۱۰- حیکمهتی بیسمیلاهی کردن له هه وه لئ نۆیژه وه ۴۵
- ۱۱- حیکمهتی نه له مندو لیللا کردن له سه ره تای نه و پیشه کیه ۴۷
- ۱۲- جیاوازی نیتوان «إله» و «رب» چیه؟ ۵۵
- ۱۳- ههلبژاردنی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ۵۶

- ١٤- لێكدانهوهی حمد ٥٨
- ١٥- لێكدانهوهی «أَقِمِ الصَّلَاةَ» ٦٢
- ١٦- زیکرود و عایه کانی نیو نۆیژ و هه دوای ٦٩
- ١٧- بهلگهی قورئانی له سهر مانای نۆیژ ٧٦
- ١٨- گهرانهوهیهك بۆ سهرباسی و هخته کانی نۆیژ ٨٠
- ١٩- کۆمهگ و هرگرتن له خودا به هۆی نۆیژ ٨٤
- ٢٠- حیکمهتی ژمارهی پکاته کانی نۆیژ ٩٤
- ٢١- حیکمهتی ته حیات . لێكدانهوهی ته حیات ٩٥
- ٢٢- سلاو ناردن بۆ پیغه ممبر (ص) ٩٨
- ٢٣- باسی ره حمدت و بهر هکته ١٠٠
- ٢٤- سلاو ناردن بۆ بهنده کانی خودا ١٠١
- ٢٥- شادههیتان به خودا ١٠٣
- ٢٦- شادههیتان به پیغه ممبر (ص) ١٠٥
- ٢٧- سه لهوات ناردن بۆ پیغه ممبر و پمیره وانی ١٠٧
- ٢٨- سه لام دانوه له نۆیژ ١١٢
- ٢٩- گهرانهوه بۆ باسی ههستانهوه له پروکوع ١١٥
- ٣٠- خۆیندنی سووره تیک یا چه نندایهتی قورئانی ١٢٨
- ٣١- ناسنامهیه کی ناسری سوهمانی ١٢٨
- ٣٢- به زویی چاپه مه نی سا مره ند بلاو ده کاته وه ١٤٠

به نئیوی نارامبه خشی دله کان :

پیشکیشه به دلزیندووانی وردبین که به دوربینی^۱
 دهروونیان دهروانته دنیای دهورو بهرو خوارو سهروویان . نهک
 به دور بینده ستره کان که سروشتی هه موو شتیکیان تیک
 داوه، ته نانه ت نینسانه کانیشیان وه ک کالایه کی تیجاری
 ده رهیناوه ، که له بازاری دنیا په رستان دا هه ر ژوژی به کیک
 ده یانکری و دوی کار پی نه مان ده یانفر وشیتته وه .

سی تی بینی : ۱ نه وه یه ده وکتیبه دا له بهینی دوو تیره دا
 نو سراو ته وه بۆ چوونی وه رگتیره . وه ک له لاپه ری به که م
 دارپسته ی ، هه روه کو سوورپه تی فاتیحاش پیمان ده لی ناوایه .
 ۲ هه موو ژیر نووسه کان قسه ی وه رگتیرن . ۳ نه گه ر له جی
 جییان دارپشته نی جومله پاش و پیشی تیدایه
 له بهرته وه یه که ویستوومه مانا و مه بهستی نووسه ر نه گۆرم .
 به سپاسه وه .

براتان عومهر ئیپراهیمی کاموسی

بسم الله الرحمن الرحيم

تۆلەسەردە مى كورپتەبالايان بالاي بەرزى خۆت لەكۆي ھيتاۋە ؟
 تۆلەسەردە مى قات و نەھاتا ۋەرزى سەوزى خۆت لەكۆي ھيتاۋە ؟
 (عبدوللا پەشىۋ)

كورپتەيەك لەژيانى مامۆستاي گيانفیدا مامۆستا ناسر سوېھانى
 بەجوۆزى كەلەسايىتى « ئيسلاح » ۋەرگىراۋە .

مامۆستا ناسرى سوېھانى لە سالى ۱۹۵۱ ى زايىنى لەئاۋايى
 دوريسانى سەربە شارستانى پاۋە لەمەلبەندى ھەورامانى ھەلگەوتو
 لەپاريزگاي كرماشان كە يەككە لەپاريزگاكوردنشينەكانى ئىيران
 ،چاۋى بەدنيا پىاشكوتوۋە .

خويىندىنى سەرەتايى لە زىدى خۆي و شارى پاۋەتەۋاۋ كىردوۋە .
 پاشان چۆتە حوجرەي فەقييان و دەستى كىردوۋەبەخويىندىنى زانستەكانى
 تايىنى ، ھەر لەسەرتاي لاۋەتى دا پىتۆلى و وريايى ئەو بۆ ھەمور
 كەس دەرگەوت . ناۋىراۋ بەمەبەستى ۋەدەستەينانى زانىارى تايىنى
 ھەلۋەدای زۆر شارو گوتدى ناۋدارى كوردستان بوۋە ، ۋەك شارەكانى

پاوه و سنه و مەريوان و پېرانشار ،كەلەخزەمەت پىاوه بىلىمەتەكانى بەناوبانگ لەوناوچەزانستېرەو رانە دا چۆكى داداوهو بەرۆكى بۆ وانەكانى وان لاداوه .

بەسەرھەلدانى شۆپشى خەلكى ئىران بەدۆى رېژىمى شاھەنشاهى ،نابراو دەستى كرد بەچالاكى و بۆيەنەنجام گەياندىنى نەركى ئايىنى و كۆمەلایەتى و نەتموھىيى خۆى لەشارەكانى پاوه و رەوانسەر و جوانرۆو سنەو كرماشان و مەريوان چەند و تارى پى نیشانەرە پاراوى بۆكۆمەلانى ھەراوى خەلكى دا .

لە سالى ۱۹۸۰ ى زايىنى لەتەمەنى ۲۹ سالىدا رەگەل جوولانەوھى (اخوان المسلمین) برايانى موسولمان كەوت لەبەرلېھاتوبى و بالا دەستى و سەلماندى دلسۆزى خۆى ،لەماوھىەكى زۆر كورت وكەم خايەن دا جىيى خۆى لەنيۆ دلى ئەندامانى جەماعەتى ئىخوان داكردەوھو بوو بەجىگای متمانەى ھەموو لاىەك و گەيىشتەپلەى رېبەرايەتى ئەوجوولانەوھىە .

لە ھەوھەلین سالەكانى شۆپشى ئىران دا ، كاك ناسر ھا و كارو ھاودەمىكى تەواو و دلسۆز بوو بۆمامۆستای كۆل ئەدەرەو زانای خواناس مامۆستانەجمەدى موفتى زادە خواببەخشى مامۆستا موفتى زادە ھەمووكات وەك براىەكى غەمخۆر و دۆستىكى بەراستى و يارو ياوهرىكى دايمى باسى خوالى خۆشبوو ناسر سوھمانى دەكرد .

مامۆستاسویمانی هاوړی ده گهل مامۆستا موفتی زاده و زۆریك له سیاسه تمه داران و زانایانی نه هلی سووننه تی ئیران و کوردستان ، له گه لیک دانیشه تن و وت و ویژ که له گهل کاربه ده ستانی کۆماری نیسلامی ئیران دا پیک هاتبوون ، به شدار بوو ، وه به ویژ نه یه وه چند جاران که وته پړی بۆ کرماشان و قوم و تاران ، وه سه باره ت به گرینگی دان به کیشه ی کورد و نه هلی سووننه ت له گهل سهر کرده و سه رۆ کانی ده وله ت باس و وت و ویژی شیلگیری بووه .

ناوبرا ههروه ها له سه له کانی سه ره تای شوپشی ئیران دا له چه نندین کۆیۆنه وه ی گه وره دا که له لایه ن سیاسه تزانه کورده کانی نه ده می پیک هاتبوون ، به شداری کردبو .

سالی ۱۹۸۱ ی زایینی که شوړای مه رکه زی سونی (شمس) پیک هات ، مامۆستا سویمانی نه ندامیک ی چوست و چالاکی نه وړپیکه خراوه یه بوو ، وه له یه که مه ی کۆنگره ی شه مس دا به نیوی نۆینه ری پاریزگای کرماشان هه لپژدرا . له کۆیۆنه وه ی دوه مه میشدا به شداری کرد . به لآم نه جار به برنامه جۆریکی دیکه بوو . چونکه هاوکات ده گهل کۆیۆنه وه ی دوه مه می شوړای ناوه ندی سوونی ، به پرسیانی هوکومه تی ئیران ده یان که سیان له به شدارانی شه و کۆیۆنه یه له شه ره کانی ئیران دا ده سگر کرد ، وه به پیاری قۆل به ست کردنی مامۆستا سویمانیس سادر کرا ، به لآم شه وه ختی نه یاتتوانی

دهسگيري ڪن ، بهوڙيهوه ماموڙستا له پاييزي ۱۹۸۲ ي زاييني داوالات و زيڏي خڙي به جي هيشت و چالاڪي خڙي به شيوهي نهيني له دورله ڪرماشان دادريوه پي دا .

له سالي ۱۹۸۳ ي زاييني تواني خڙيگهينيتهولاتي پاڪستان ، لهوي داسره راي چاويي ڪهوتني چند ڪهسايهتي جيهاني نيسلام ، له گهل گهليڪ لهسر ڪرده و فرماندهي گهوره گهوهي جيهادي نه فغانستان ديداري ڪردبوو .

له ۱۹۸۸ ي زاييني هاوري ده گهل ژمارهه ڪ له هاوڪاراني خڙي خڙي گهيانده ولاتي تورڪيهوه له ڪونگرهي نيسلامي ڪه له پتوهندي له گهل ڪيشي ڪورده ڪان دا پيڪهاتبو به شداري ڪرد وه لهويدا و تاريخي بهنرخي پيشڪيش ڪردبووه له نيوه رڙڪي قسه ڪانيدا مافي گهلان و دياردهي نه تهوايهتي ونه تهوه به رستي له روانگهي قورشان و نيسلام داشي ڪردبووه .

سره نجام له پوڙي ۱۹۸۸/۶/۶ ي زاييني له شاري سنه له ميوانداريه ڪدا دهسگير ڪرا ، چند پوڙ دواي قول بهست ڪردني ناوراو شه پولي ناره زايهتي له وڪاره له سهراسهري نيران داوهري ڪهوت وه به شوين نهو شه پوله دا له مه له بنده ڪاني جوڙاو جوڙي ناخو و دهرهوي ولات چندنه ها نامه ي ره خنه گيرانه بو به رپرسانی حوڪومت بهري ڪران . به لام به داخهوه هيچ ڪه لڪي نه بوو . ته نانهت زور

بەرپرسی پتیکخراوه و بزوتنهوه ئیسلامیهکان داپه‌خسه و ناپه‌زایه‌تی
خۆیان سه‌بارهت به ده‌ستگیری و شکه‌نجی مامۆستا سویمانی
ده‌رپرسیوو . له‌نیۆ خۆی ئیرانیشت دابه‌و بۆنمیوه چاو پتیکه‌وتنی زۆریان
له‌گه‌ژ به‌رپرسیانی په‌یوه‌ندی دا به‌مه‌سه‌له‌که پتیک هینا .

به‌لام دواي ئه‌و هه‌موه تیکۆشان ووه دوا که‌وتنه‌کاربه‌ده‌ستانی
ده‌ولت به‌به‌رپرسی لیکۆلینه‌وه‌ی کاری مامۆستا سویمانی
په‌نگه‌یه‌کتیک له‌هاوکاراننی نیزیکی مامۆستایی . پاده‌گه‌یینن که‌پاش
چهند رۆژی دیکه‌تهرمی سویمانیستان له‌شاری سنه‌وی ده‌ده‌ینه‌وه .
له‌ناکام دا له‌گۆرستانی شاری قورپوه داکه‌سه‌روه سنه‌یه قه‌بری
خوالیخوشبو سویمانی به‌خزم و که‌سه‌کانی نیشان ده‌ده‌ن و پیشان
پاده‌گه‌یینن که‌هه‌قی هینانه‌ده‌ره‌وه‌ی تهرمی ناوبراوتان نیه . پوحی
شادو یادی به‌رپرسی بی . به‌شاهیدی گه‌لیک له‌زانایان و که‌سایه‌تیه‌کانی
ئیسلامی مامۆستای گیانفیدا زانایه‌کی به‌تواناکه‌م وینه و شیاری
(ئیبجته‌هاد) بوو . به‌وخاتره له‌هه‌موو بواره‌کانی لیکدانه‌وه‌ی
قورئان، فه‌رمووده‌کانی پتغه‌مبهر(ص) ، شرع ، فه‌لسه‌فه، وه
بانگه‌وازی و جوولانه‌وه دا ، بۆ چوون و بریاری به‌هینزو زانستیانه‌ی
هه‌یه .

بەرھەمەکانی مامۆستا سوېھانی

زیاتر لە ھەزار شریتی دەنگی لە بابەتەکانی جۆراو جۆری وەك
 راھە قورئان ،بابەتەکانی باوەر و عەقیدە،بەندایەتی وھۆزانی ئەو ،
 بیچمەکانی ھزری و ئابووری و پامیاری نیسلام وەھەرودەھا
 زانستەکانی نیسلامی وەك زانیاری قورئان ،بنەمایەکانی فیقھو قامی
 دەستوورات وەفەرموودەکانی پیتغەمبەر (ص) بەیادگار بەجی ماون .
 ھەرودەھا چەندین وتاری لەبارەي مەسەلە فکری و رامیاریەکان چ
 لەپیش شوپش و چ لەدوای شوپش دا ھمیە . سەرەرای زمانی زگماکی
 خۆی کە کوردیەسەدان شریتی بەزمانی عەرەبی و فارسی
 کوتووہ کە لە دەست دان .

شۆینەوارەکانی دیکەي مامۆستا ناسر سوېھانی

- ۱- کۆمەلە فتوا و بریارەکان :کە بەزمانی عەرەبی نوسراون سەبارەت
 بە زۆریک لە مەسەلە گرینگەکانی ئێران و دنیای ئەو پۆن .
- ۲- ویلايەت و ئیمامت نوسراوہ یەکی ھۆزاین و فەلسەفی و
 رامیاریە کە کیشەي ویلايەت و ئیمامت لە پروانگەي قورئانەوہ
 ھەلدەسنگینئ .

- ۳- بوخستنەوہ یەك لەبارەي زانستی ھەدیس دا ئەبەنەرەت دا
 نوسراوہ یەکی دوورو درێژە کە بۆ (کۆپی سوننەتی پیتغەمبەری (ص)
 نوسیوہ تەوہ کە دوکتۆر یۆسف قەرزاوی سەرپەرشتی کۆرە کە دەکا .

ماموستا لهو نوسراوهیه دا چهند خالی گرینگ و جیگای سرنجی پیشکش به گه لاله‌ی کۆکردنه‌وی هه‌دیسی پیغه‌مبهر (ص) کردوه .
 ۴- کورت کراوه‌ی مدارج السالکین : که ده‌وی داته‌هزیبی عبدالمنعم صالح العزی کورت کردوتهوه .

۵- کتیبه‌ی گرینگی سه‌بارت به‌عه‌قیده ویاوه‌ر نووسیوه که هه‌موو مه‌تله‌به‌کانی له‌قورشان هه‌لدینجا به‌لام به‌داخه‌وه‌له‌باره‌وه‌ی که پۆژه‌کانی پیش گرتنی به‌وکاره خه‌ریک بوو نه‌و کتیبه به‌نرخه به‌نیوه چلی ماوه .

۶- جگه له‌بهره‌مه ناویراوانه ، ده‌یان نوسراوه‌و وتار له‌وماموستایه‌له گۆزاره ئیسلامیه‌کان دا له ساله‌کانی ۱۹۸۳ هه‌تا ۱۹۸۷ ی زاینی به‌چاپ گه‌یشتوون .

- بۆ وینه‌کتیبه‌کانی نه‌سمانول حوسناو روحه‌سه‌لات و نه‌لئیه‌تیسام که کورتی کردۆ ته‌وه له‌وسایته دا نیونه‌بردراون وه‌هه‌روه‌ها کتیبه‌ی نیمان و مروئیش نیو نه‌بردراوه . یه‌کشه‌مۆ ۱۳۸۴/۴/۵

له‌کۆتایی نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌دا ده‌مه‌ه‌وی نه‌وه‌نده‌ش ئیزافه‌بکه‌م که ماموستای فیداکاری ئیسلام ژنیشی هیناوه‌و چوار کچۆله‌شی له پاش به‌جیماون به‌ناوه‌کانی ۱- نه‌سیره ۲- نوسه‌یه ۳- نه‌مینه ۴- نه‌جیبه . به‌داخه‌وه سالی زه‌ماوه‌نده‌که‌ی وناوی خیزانی نازانم .

به‌سپاسه‌وه وه‌رگێڕ له‌فارسیه‌وه : عومەر نیپراهیمی کاموسی

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

(سه ره تا، لیكدانهوهی سوورهتی فاتیحا)

پاشان لهسه ر نیتوه رۆك و پتهوایی نۆیژ ده دوتین .

«فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي» خواله وهختی هه لێباردنی موسادابه پیغه مبهری، فه رموی : « نه من بپه رسته و یۆنه مه بهسته ش نۆیژ به راست و پرتکی به جی بینه^۱ له به ریادو وه به ره اتنه وهی من » . له باره ی یه کم نایه تی فاتیحا دا : شتیکی روون و ناشکرایه هه روه کو سووره تی فاتیحا ش پیمان ده لێ که ئینسان پتک هاتوه له کۆمه له پتک توانایی و لیتوه شاره یی که قاییلی هه لدان و پیشه رفته ن وه بوونه وه ری ده ور به ری ئینسانیش به ناسمان وزه وه ی و هه رچی تییا ن دایه هه مو ناسه وه ری ره حمه تی خودان که وه ک پتدا و یسته ی و ناسماز به خشراون به ئینسان و

۱- بۆیاشته حالی بوون له مه به سه بروهانه لاپه ری ۳۰ و ۲۱ له نو سه راوه یه، وه رگتیر

له بمرده سستی نراون تابه کاریان بیټنی بڅوخته کردن و بمره ولوتکه می که مال
بردنی خڅی به ممرجیک دهو به کار هیناندها له شهر بعت و ریپازی
خودا په پیره وی بکاو لیتی لانه دا .

جاده دوو شهوی «رَبُّ الْعَالَمِينَ» دا تاماژه وده ست را داشت
بڅو نهو مدهسته هدی . چونکه «رَبُّ الْعَالَمِينَ» یانی تیگمیټنه رو
پیگمیټنهری همو نافه ریده کراوه کان به ټینسانهوه، دیاره پوره
رده کردن به بیټی ناماده می پوره رده کراوه که نایه ته جی وده بیټی
نهو شته یانه وشه خسه که ده عاملیت نیازی می بهو عاملاننده هبیت .
چونکه به بیټی ناماده می و توانایی پوره رده کردن ناکری و نهو که سه ش
که بڅو خڅی پوره رده می هدی و نیازی پیټی نه بیټی نهویش ناکری بله می
پوره رده می ده کهم چونکه بڅو خڅی شته که می هدی و منته می پیټی نه .
که و ابو وشه ی رَبُّ الْعَالَمِينَ شاره زایی تیډایه بڅو لای نهوه که ټینسان
دهسته یکه هیڅو لیټو شاهه بیټه که ده توانی تیټی بگا و بهو پله یه بگا که
ده بیټی بیگاتی وه نیازی می بهو تیگمیټانندن و بدن بهره و کامل
بوونه هدی . وه هره ها له رَبُّ الْعَالَمِينَ دانه وشه ده بینین که ده بیټی
مهیدانیتکی ناماده و گونجاویش بڅو نهو پوره رده کرده هبیت چونکه
به بیټی نهو مهیدانی کاری بهو نامرزی پیټیست بڅو عاملانندن،
پوره رده کردن هله ناسووری . که و ابو لهو که لیمه که مه دا که رَبُّ
العالمینه نهوسی مانا و مدهسته هه یه، یه کهم : ټینسان دهسته یکه

هێزو تواناییه که نامادهیه بۆ ههڵدان و زیادکردن. دوهم : ئینسان نیازمهند و پێداویستی نهوعاملاندن و پهروهرده کردن و بهره ولوتکهی که مال بردنیه. سیههم : نهویونهوهی دهورو بهرو خوارو سهروی ئینسان تۆیلاغهیه که ئیمکانات و نامرازن که له دهسپهسی ئینسان نراون تاخۆی بهوان پوخته بکاو بهره پاک و پالاوته کردنی نهفسی خۆی بپروا.

وله ئهر په حانه پره حیمیشدا ئیشاره کراوه بۆ هه مان مه بهست که له زبّ العامین داباس کرا . یانی په همان و په حیم بوونی خودا نهوه گهیی ئی که ئینسان نهوکۆمه له لیوه شاهیهی و توانایانه یه که پێویستی به پهروه رده کردن ههیه و ناماده گی نهوکاره شی ههیه و دنیای دهورو بهری و ژوورو سه ریشی کۆمه له ئیمکانات و نامرازیکن که پیتی به خشراون تاخۆی پی دروست بکا . چونکه په حهت که چاو گه وریشهی ره همان و په حیمه . بریتیه له دوشته یه کهم : پاکیشانی قازانج دوهم : لا بردنی کۆسپ له سه ر پتگی گهیشته بنامانج، نهودو کارهش بۆ که سیک یا بۆ شتیک ده بن که نیازی به سوود و قازانج هه بی و له بهره گه ی زیان و زهره ریش دابی نهو دو تاییه تمه ندیهش بۆ ناته واویک ده بی که بهره و ته واو بوون و باش له کلّ ده رهاتن بپروا جاله سه ره پتی پی گهیشته بهو برژینه داله لایه که نیازی به ئیمکانات و تۆشه ی پیویست ههیه که بۆی ساز بلری و له لایه کی دیش موحتاجی

نهويه که گیر و گرفت و کۆسپه کانی سهر پئیگایهیی لابردرین . دیاره
 په حمت ده گه ل کردن بۆ نهودو نیازهش نایه ته جی مه گهر به خولقانندی
 ناسهواری په حمت که به شیک هۆی دابین کردنی پینداویستی رئیگایهیه و
 به شه که ی دیش هۆی لابردرنی کۆسپ و ته گهریه . جاکه وابوو له دو
 وشه ی آله خمن الر حیمیشدا نیشاره کراوه بۆ ناماده بوون و نیازی
 نینسان بۆ گه شه کردن و هه لدان وه ههروه ها ناماژهیان تیندایه که
 نهو بوونه وه ره ی ده ورو بهری نینسان هه مووی نامراژیکن په خساون و
 هه لخراون بۆ که لک لی وه رگرتنی نینسان بۆ به ندایه تی راست و
 دروستی خاوه نی هه م نیمکاناته که وه هه م نینسانیش . پوخته ی
 مه به ست نهویه : که نینسان دروست کراوه بۆ به ره وه که مال و ته واو
 پوینیشته و بوونه وه ره که ی دیش پام و دهسته مۆکراوه تانینسان
 که لکیان لی وه رگری بۆ پوخته کردنی خۆی . جانه لیره دا پرسیاریک
 دیته گوژی نهویش نهویه نایاده گه ل حیکمهت و کارزانی خودای
 که کیم یه کتری ده گزیته وه که نینسانی نافهریده کردبی بۆ به ره ولوتکه ی
 که مال چوون و بوونه وه ره ی پان و به رینیشی بۆ دروست کردبی و پانی
 کردبی تابه کاری بیتی بۆ خودسازی و خۆته سه ل کردن و له پاشان
 نینسان ویل بکا و لی نه پیچیتته وه و نه پرسیتته وه نایا نینسان خۆی
 بهو هه موو نیمکاناته زۆر و جۆرا و جۆره که هه مووی نیستاندارد و
 مۆره و ناماده ی نه فجامدانی ته رک و رۆلی خۆیه تی به بی کۆیره کردن

ونۆره، پهروه رده و ته ربیته کرد؟ یان نه یکرد؟ ئایانه نه وه ده گه ل
 حیکمه تی خودای ده گوئجی؟ لیبیگومان نه و کاره شتیکی بی
 هووده یه و خوداله و کاره زۆر دووره و دامین بلووره. ناکری خودا
 ئینسانی خولقاند بی بوخوخواوین کردنه وه به ره وه ربزی پژیشتن و
 نه وکه ونه پان به ربینه شی داپشتبی و دهسته مۆی کردبی بو نه وه ی که
 ئینسان به کاری بیتی بو خو سازدان به ره و پاک ی پازدان پاشان نه و
 ئینسانه ی و ئیل و رها بکا، مادام نه و کاره له خودا ناوه شیته وه ده بی
 ئینسان به رپرسی بی و له به ر به ر خودا دا به ترس بی چونکه خوالیی
 ده پرستیته وه که به و ئیمکاناته چی کرد؟ شتیکی پوون و ناشکراشه که
 له پوژو ده ورانی تاقیکرنه وه دالیپرسینه وه ده ست نادا چونکه
 پرسیارلی کردن له وه ی که له دنیای تاقیکردنه وه داچی کرد و وه له گه ل
 نازمایش و تاقیکاری دانا گوئجی چونکه تاقیکراوه که ده توانی بلی
 هیشتا فرسه تم ماوه بو نه تیجه گه ری هه ر له به ر نه و نه گوئجانه پیویسته
 که پوژو وه ختیکی دی له ئارادا هه بی که خواله ئینسان پرسیته وه له
 کرداری قوئناغی تاقیکاری و ده ورانی به رپرسیاری هه ر به وه زیه که به
 دواي «الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» دا عیباره تی «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ» دیت تا
 ئیشاره ت بی بو نه وه که زه مانیک هیه و دادی که ئینسان تو له و
 پاداشی کرده وه ی چکو له و هه راشی ده ویدا وی ده دریته وه و هه رچی
 له ژبانی تاقیکردنه وه دا چاند ویده تی هه موی ده درویته وه لیی

ده پرستیتهوه نایا بهو رهوشدی که خوالهسه رزمانی ناردراوه کانی خوئی
 پیئی راگیانده خوئی دروست کرد یان خوئی له بیو چووه و وره ی بهرداو
 نهژنوی شل و سست کرد؟ هالک یوم الذین واته خاوه ن دهسه لاتی روژی
 جهزا و پاداشه. وهختیک نینسانی تیگه ییشتوو گه ییشته تیتره هیچ
 چاره ی نامینی که هستی لپی سرراوی رایده چله کیینی و به بی نهوه ی
 خوئی پاگری به زووی ته زووی جواب حازر کردن هه موو له شی
 داده گری. جادوای نهو حالته پر ههست و شو عوره نینسان ته نیا یهک
 ریگاله پیش خوئی دا ده بیینی که ده رباز بوونی له ورپتگیاه نه گمر له
 سه رلهش و نه ندامیش هاسان بی له سه ر دل و میشک و سر و شتی
 سهخت و گرانه چونکه وهختیک هستی لی پرسینه وه چوئیو ته ندووری
 سیننه وه یه کجی دهست دهکا به ته قینه وه و له هه مو و جودی نینساندا
 دهنگ ده داته وه و له هه لوژیستی ملکه چانه دارهنگ ده داته وه جا
 بویه ته نیا رپی به ندایه تی و گویریایه لی هه لده بویری و په یمان ده گه ل
 په روه ردگاری خوئی ده بهستی که هه ربه به رنامه ی ته وه دهست بو
 نیعمه ته کان به ری و په یمانی به ندایه تی به ریته سه ری . جابه ندایه تی
 چیه و چونه ؟ بو وه لامی نه ور سیاره پیویستین به پیوانی پیشه کیهک
 هیه . له به رنه وه ی که هه موو ریگیاه کی مومکین ده به کار بردنی
 نیعمه ت و نیمکانات داسه رناکیشی بو مه بهست و نامانجی چاوه پروان
 کراو که جیی که لکی خه لکیش بی و مایه ی ره زایه تی خوداش بی

به لکه زور ږنگای پټو دراو همنه که ده بنه مایه‌ی فساد و شیوان
 ویدبهختی، جالبه‌ر نهو زوری ږنگایه بؤ به‌کاربردنې نیمکاناتی خودا
 دادی نینسان دواي نه‌وی که نهو هستی لی پسرایی هه‌موو نازای
 به‌دهنی داگرت که میټک پاده‌میټی وداواله پوره‌ردگاری خوی و خاوه‌نی
 نیعمته‌کان ده‌کا که به‌رنامه‌یه‌کی ږی نیشانده‌ری بداتی که نینسانی
 ږټوټی بکا بؤلای ږنگای دروست و راست و نارام به‌خش بؤیه‌کاربردن
 و که‌لک وهرگرتن له نیعمت و ناسه‌واری ره‌حمه‌تی خوداله‌بواری
 پیگیانندنې نه‌فسی خویدا ، دیاره بیجگه‌له به‌دیپهنه‌ری نینسان وپام
 کونه‌ده‌ی جیهانی ده‌ورو به‌ری نهو ، هیچ‌کسی دی نازانی ږنگای
 پاست و ته‌خت بؤ پوره‌رده‌کردنی نه‌فس و تواناییه‌کانی ده‌روونی
 نینسان چیه . واته ږنگای به‌ندایه‌تی خالیسانه که بریتیه له شوین
 کهوتنی شهریه‌ت و هیدایه‌تی خودا بؤ عاملانندی نه‌فسی خوی به‌و
 نیمکانات و نامرازانه‌وه جائینسان په‌یمانی پتموی به‌ندایه‌تی له گه‌ل
 پوره‌ردگاری خوی ده‌به‌ستی ، په‌یمانی په‌یره‌وی کردن له‌شهریه‌تی ږی
 نیشانده‌ری خودا که ږټوټی نینسانی ده‌کابؤ شیوه‌ی دروست و جیگای
 په‌زامه‌ندی خودا له پوره‌رده‌کردن و به‌ره‌وپیش بردنی نه‌فسی خوی
 دابه و کؤمه‌له نیمکاناته سازدراوه که له ده‌سټرہ‌سی نینسان دابه .
 شتیکی روون و ناشکراشه که نینسان به‌بی یارمه‌تی خودای خوی و
 نیمکاناته‌که همرگیز ناتوانی کارټک بکا همریزه‌ش داواله خودا

ده کاکه پيداويستی و نه نڌازهي نيازي له نيمکانات پي بدا
وه کڙسپه کاني ريگايه شي لي لا بدا جا بهو پييه هيچ عيلاجي نيه ده
بي داواي يارمه تي له خودا بکا هاوري ده گهل به ستنی په يمانی
به نڌايه تي، «اِيَاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَاكَ نَسْتَعِينُ» جابه ويه يمان و داواي
يارمه تيه کاري نينسان وه کو به نڌه يه ک ته واو ده بي و هيچ نامينيته وه
نيللا نه وه نه بي مه ده ست بکا به پيوانی رتي به نڌايه تي ، چونکه
تانيه نينسان خوي ناسيوه و جيگه و پيگه ي خوي له بوونه و هر دا بو
ده رکه و تووه و چونيته تي په يوه نڌي گرتني به په روه رډگار و خاوه ني خوي
زانيوه و هم مو هه ست و هو شي پر يوه له ليپر سراوي و په يمانی
به نڌايه تيشي له گهل خوداي خوي دا نيمزا کردوه و هاوکات ده گهل
په يمانه کesh داواي يارمه تي و ده ست گرتني بي پسانه و ه شي يه ک لا
کردوه ، که واو به هيچ کاريک نه ماوه نيللا نه وه نه بي که و پي کوي
بو نه و کاره ي که خودايي ده وي به لام هه روه کوو کوتمان نينسان
ناتواني به بي گه شتنی يارمه تي خودا ته کانه ت يه ک هه نگاويش
هه نينيته وه هه روه کو به گوتني اياک نستعين له ن نينسانه وه ده ري
که وي که په ي به و رازه بر د بي وي بي له و راستيه نابي
جابه وه لو يسته ملکه چانه يه و بهو خو هه لا وه سينه بي و چانه يه نينسان
نيازمه نڌي خوي بو کومه گي خوداي له هه ر هه نگاويک دا
که هه ليدينيته وه سه لماندوه . جا نيستا بو مان ده رکوت که نينسان

لەلایەك داواى بەندایەتى لى كراوه و لەلایەكى دیش بەبى یارمەتى
خودا هیچى بۆ نەكراوه چونكە دەبى ھێژىكى لەپشت بى كەھەم
پتووستیەكانى بۆ دەستەبەرىكا ھەمیش بەرھەلستەكانى لەسەرپىگای
دەرىكا مادام وابى ئەودە ھەمى نینسان لەنیوان دورپیان داگروپەندە،
یەكەم بەندایەتى و پەرستنى خودا دوھەم یارمەتى سەرخستنى خوا .
بەلى وامان داناكە نینسان عەزمى جەزم كردووہ كەخوایەرستى
بكاودەبھەوى پانەرپى بەندایەتى بگرتتە بەرەللام چونكە بەندایەتى
بەدەستگرتنى خودا وە بەندەدەبى داواى یارمەتیش لەخودابكاكە وابوو
عەزم و ئىرادەى لەسەرداواى كۆمەگیش پتووستەونەكردنى ناكړى
جائىستا ئەو پرسیارەدیتتە پێشەوہ كەچۆن داواى یارمەتى لە خودا بكا؟
ئایا ئەوكارە بە نینسانى سپێردراوہ بە جۆرىك كە چۆنى پى خوش بى
ئاوارپىگای كۆمەك خواستن ھەلبژىژى؟ بىنگومان داواكردنى یارمەتیش
لە خوا رىگاو شىوہى جۆراو جۆرى ھدیە لەتەواو ترینیە وە بگرە تاناتە
واو ترینی. جانا یادەگەل ڤەھمەتى خودای دەگونجى كەلەلایەك داواى
بەندایەتى لەبەندەى خۆى بكاوبەندایەتیش بەبى كۆمەگى وەرگرتن
مومكین نەبى و كۆمەگى خواستنیش رىگای زۆر و زەوہند و لىك
جوداى ھەبى ؟ ئایادەكړى و دەگەل ڤەھمەتى خودا دەسازى كەداواى
پەرستنى خالیسانە لەبەندەى بكات بەلام رىگای دروست و شیاو بۆ
مەرجى بەندایەتى كەداواى یارمەتیه، ڤوون نەكاتەوہ؟! نا ھەرگیز

نه و دو شته تیک ناکه نه وه . به شیکي بهرچا و له پره حمته خوداته وه په که ریځکای یارمته خواستنیش وه ک ریځکای به ندایه تی بۆ ټینسان پوون کاته وه .

تا نیستا له میږوی دینه کان دا هیچ هیدایه ت و پښوټینه ک بۆ ریځکای به ندایه تی نه هاتو وه به بی ټه وه ی که له پيشه وه ی نه وه هیدایه ته دا بانگه وازی بۆ پابه ند بوون به شپوه و رهوشی دروست له یارمته تی خودا هه بیته . بانگه وازی بۆ نۆږ بۆ به ریاکردن و و به راست وړیکي ته بځامدانی نۆږ . چونکه نۆږ له زاراوه ی عمره پیدا به مانای پارانه وه لا لانه وه په ، دپاره پارانه وه ش بۆ دوشته یا پڼگه یان دنی قازانچ یاراپه راندنی زهره .

ری و شوینی له خوا پارانه وه ، یا پارانه وه ی راست و دروست چونه ؟ شتیکی ناشکرایه که له جیتی خوی دابه یان کراوه که پارانه وه و داواکردن وه ختیکی به جییه و شرعیه که مه به سته داواکراوه که له پارانه وه دا پيشه کی بۆ چنډرابی پیداو یستیه کانی تاماده کرابن و به قه ولی نه وړوټی (زه مینه فراهم بی) بۆغونه دروست نیه داوای چاوپوښی و پره حمته له خوا بکریته ټیلا له داوای توږه و گهرانه وه و ده ست بهردان له قوناه نه بیته و هرووکردن ده چاکه یانی ټهوسی شهرت و مه رجه بۆ داوای لی خوشبون پڼویستن یه که م ټوږه و به دل گهرانه وه . دوه م : دوری کردن له گوناه به کرده وه . سیه م : پوو کردن ده چاکه .

همروه‌ها دروست نیه که داوای تیر کردن له خوا بکهین نیللا دواى خواردنی خۆراک نه‌بێ و ههمروه‌ها دروست نیه داوای شیفا و چاکردنهوه له خودابکرێ نیللا له دواى به‌کاربردنی داو و دهرمان نه‌بێ. دروست نیه داوای گهرم کردنهوه بکرێ مه‌گهر له دواى به‌کارهینانی نامرازی گهرمازا . ههمروه‌ها به‌ته‌واوی کاره‌کان و بواره‌کان دا . جالبیره دا ، که باسی به‌ندایه‌تییه به‌گویره‌ی نه‌ورپسابه‌ی که بو داواکردن باس کرا ، به‌نده که ده‌یهه‌وی داوای یارمه‌تی له‌خۆدابکاتاله به‌ندایه‌تیدا سهرکه‌وی ده‌بێ به‌عه‌زمی جه‌زمه‌وه هه‌نگاوێک هه‌لئینیتته‌وه له مه‌ودای به‌ندایه‌تیدا پاشان له‌خۆدا بیارپیتته‌وه که کۆمه‌گی بکات بۆ ناماده‌کردنی پێداویسته‌کانی په‌رستن و بۆ لابردنی کۆسپه‌کانی سهره‌پتی به‌نده‌گی هه‌ریۆته‌وه‌ی که نه‌یه‌نده‌بتوانی نه‌وه‌هنگاوه‌ی که ده‌یهه‌وی هه‌لئینیتته‌وه ، هه‌لئینیتته‌وه . جانۆیژ نه‌ویارانه‌وه‌یه که دواى عه‌زم و ئیراده‌ی به‌ندایه‌تی کردن به‌کارده‌هیندری « فَاغْبَدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي » . که لیمه‌ی « صلوه » - سه‌لات (له‌زاراوه‌ی عه‌ره‌بدابه‌واتای پارانه‌وه‌یه ^۱ له‌شهریعت و دینی نیسلا میش دا ههمروه‌هایه و له‌وه‌عنا و واتایه‌لانه دراوه که له‌زاراوه‌ی گشتی و عامی دابه‌کاره‌یندراوه شهریعت واته‌دینی خوا بو گۆرینی

۱- له‌کوردیشدا مه‌شه‌روه که‌یه‌کێک مناجاتی ده‌کابۆ پارشیتوی یابو جۆمه‌عی ده‌لێن : سه‌لایه‌ده‌کا یاده‌لێن : سه‌ده‌ق له‌سه‌ریانگ و سه‌لا . وه‌رگێژ .

ئەووشەیه نەهاتووە و نەمگۆزیوہ بەلکو ویستویەتی ۆینەیی
 ھەرەتەواوی ئەو کەلیمە بەداتە دەست خەلک، یانی لەنێو مەعنا بەکانی
 جۆراو جۆری دوو پارانەوہ دا کە لاوازترین و بەھێزترینیان تێدایە
 شەریعت مەعنا ی ھەرە تەواوو بەھێزی لە کەلیمە (سەلات)
 ھەلبۆاردووہ و بەیان ی کردو وە کە پارانەوہ لە تەواو ترین شیوہ ی خو ی
 دانەو پارانەوہ بە کە (سەلاتە) بە ھەر بەی و نۆیژ بە کوردی و (نیایشە)
 بە فارسی . جابەو لیکدانەوہ و لە بەر یە ک کێشانەوہ بە لە سەر چۆن بە تی
 داوا کردن لە خودا و لە سەر مەعنا ی سەلات . نێستار و ختی و ھە کە بلێن
 سەلات و نۆیژ پارانەوہ بە کە کە بەندە ی ئیماندار و خوداناس دە ی کاتا
 پەر و ھرد گارە کە ی ئیمکاناتی پێویست لە بەر ینی پتی بە ندایە تی بۆ پێک
 بێنی و کۆسپە کان و بەر ھە لستە کان ی سەر پتی پەرستنی شی بۆ لابە ریت
 ئەوہ بە کاکلی نۆیژو راستە قینە ی سەلات .

جا پاش حالی بوونی ئینسان ی لە و راستیە و لە مە بەستی نۆیژ
 ئەو جابۆ ی ھە یە و جیتی ھە یە کە نۆیژ بە راست و پێکی بکا نێو ھەرۆکی
 راستە قینە ی بێنی تە جی . بە لێ ، پێویستە بە لکە زۆر لازمە و
 واجبە پێش ئەوہ ی کە ئینسان تە کانێک بخوا بۆ بە ندایە تی خوا ، دە بی
 ئەو راستیە بزانی یانی کاکل و مە بەستی نۆیژ لیک دانەوہ و لێی حالی
 بی ، بۆ ئەوہ ی لە پێش ھەر ھەنگاوی کدا کە بۆ بە ندایە تی ھە لیدینیتەوہ
 پارانەوہ بە کی تەواو و کە مالی و ھە پێش بجات کە ئەو پارانەوہ و داوی

يارمەتيە نۆيۈە . دەسوورەتى فاتىھادا كەزۆر تەواوو پاراۋە^۱ ئىنسان داۋالەپەرۋەردگارى خۇى دەكا كەنىمكاناتى پىويست بۆ بەندايەتى بۆ ھەلسووپىنى و كۆسپەكانى سەرپىنگايەشى بۆپاپەرىنى ئەبەوداۋا و نزاىە پەيوەندىكى تەواو دەگەل خۇداى خۇى بەرقەرار دەكاۋ پىتى وانىە كە بگرى كەمترىن رى بېرى بۆ خۇدا پەرستى بەتەنى و بەبى ئەۋەى كەخۇدا بگرى دەستى . كەخۇى پەيوەند دا بەپەرۋەردگارەكەى بەنۆيۈ و پارانمە يە ھەردەم و لەگەل ھەرقەدەم دا يارى خۇداى دەكاۋلەبىرەتى چۈنكەپراستىەكەى ئەۋەيەكە ئىنسان ھەردەتوانى سەبەبى كارپىك بىنى دەنا دەستگەيىشتن بەناكام و نەتىجە بەدەست خۇدايە و ئەۋنەنجامدەرە و بەرھەم ھىنەرە. ئىنسان پادەپەرى و پادەسى تا ھۆسەبەبى شتىك ۋەك ئەركى سەرشانى تامادە بكانەماھاتنەجىتى(مەبەستەسەبەب نامادەكراۋەكە) ۋابەستە بەئىرادە و ھىنانە جىتى خۇدايە . بۆ نمونە ئىنسان خۇراكىك دەخوا لە بەر ئەۋەى كە داۋاى لىكراۋە بىخوا بەلام تىر بوون نايەتەجى ئىللا دواى پەيوەست بوونى ئىرادەى قەتەى خۇدا بەۋخۇراكە خواردراۋە نەبى كەشۈين دابنى و كابراى خۇراتىرىكا .

^۱ - پاراۋ = بى كەم و كوۋپى .

نه خوش دهرمان ده خویا به کاری دینن به لام ده بی به قینی هه بی
 که به کار هینانی دهرمان به رانبه نیه ده گهل شیفا و چاک بوونه وه
 هه ریویه به دواي نه بجامدانی ته کلیفی خوی داکه ده کارهینانی ده وایه
 به دل پرووله خاوهنی خوی ده کات و داوای لی ده کا که شیفای بدات
 پیویسته لیتره دا خالیکی وردو شتیکی گرینگ وه بهرچاو بگری
 له بواری ته وه ککول و پشت به ستن به خوداوه تا نه وجیگیایه بی پروینه
 سه ری که هه بوون و نه بوونی نه سباب و نامراز له پیوه نندی له گهل
 ناکامه کان دا به رامبه ر بیته و جیاوازی له بهینی نه و دوو حاله
 ته داته نیا له پرووی جی به جی کردنی نه رک و ته کلیف بیته . پروونکرده
 وهی نه و یاسه ته وه به که ته نیا نه و کاتهی نینسان ده بیته یارمه تیخواز
 و پشت به ستو به خودا که حال ویا و بیروباوه ری له ماله خویو له نیو
 سیلاوی نیمکاناتا ته فاهوت نه کا له گهل حال و وه زعی له بیابانیکی
 بی ناو و گیا و قاقردا که هیچ مایه یه کی ژیانی تیدا نابیندزیت ،
 جیاوازه بی حال و باوه ری له کاتی له مالی بوون داله گهل حال و پروای
 له وسه حرا چوله دا سه بارهت به شوینه وارو ناکامی هویه کان ، واته
 نه سبابه کان به ته نیا به به دیهینمیری نه تیجه نه زانی . چون نه و مه تل به
 په سندکمین ؟ ریگیای نه و کاره نه وه یه که بلینن هه بوونی نیمکانات و
 نامراز به مانای وه ده ست کهوتنی به رهم و شوینه واری نیمکانات و
 نامراز نیه به لکوئمه وه دووشتن . نایا هه بوون و قوتدانی خوراک

بهدمعنا هاتنه جیتی تیریه؟ نایا له بهردهست دابوونی خۆراک له گهژ تیربوون یهك شتن؟ نهخیز . ههركیز یهك نین . بهلكو دهكزی خۆراکیکی زۆر بخوا و جارلهدوای جاریش برسی تر بی ئهوجارئهو کاتهی که کابرا له بیابانیه نایا تیر کردن له لایه ن خوداوه ته نیا له خۆراک یسانی ئه سبابه زانراوه کان داکورت بوتهوه؟ یان ریگای دیش هه نه^۱!

له مهیدانی ئهرك و تهكلیف دا ئیمه ی بهنده ده بی ئه سباب و هۆیه کان بهکار بیتن یانی کاری خۆمان له سه رئهو خمه دارپۆین که کاریگر بوون و شۆین دانان نایه ته جی ئیللاله ریگای ئه سبابه وه نه بی نهك له خودی سه بهبه کهوه بهلكو له کانالی ویهوه . بهلام نایا فهوتانی سه بهب بهرا بهره له گهژ فهوتانی شویندانان و کارتیکردن . ته نانهت له ریگای ناتاسایی شهوه ؟ مه گر خودا ناتوانی تیریکا به بی سه بهبی تیر بوون ؟ که وابوو ده لیلی ترسان له مهرگ لهویابانه پرووته نه چیه ؟ چون فهرقی ده کا حالی مسولمانی حالی له مالی له بیابانی دووره ده ست؟ خۆ خۆراکیش به ته نی تیر کاونه بوونی خواره مه نیش به را بهر نیه ده گهژ تیر نه بوونی ، بهلكو ده كری که خۆراک له ده ست دابی و تیریش نه په ته جی وه به پیچهوانهش ده كری خواره مه نی به ده ست دانه بی و تیر بوونیش بیته جی بهلام دو حالی نیویرا و ته فاوه تیان نه گر هیه له

۱- وهك تیر بوونی ئهونه خۆشانهی که به مانگ هیچ ناخۆن . یانهو گیاندارانهی که زستانی

له خواردن و جوولانهوه ده کهون . وهرگیز .

خوداندەبى جانەبەو بۆ چوون وپۆچوونە پەيوەندى كابرأى كومه كخواز
 بەھۆيە كانەو پەيوەندى ئەنجامدانى ئەرك و تەكلىفە نەك پىئى وابىئ
 كەنەسباب ھۆكارە كان كاريگەرى راستەو خۆسەرەخۆنە . بەلام
 لەپەيوەندى دەگەل شۆينەوار و دەستكەوتەكان دابەدەل
 روولەپەرەردگارى خۆى دەكا و بە ويەو بەندە و چاوەروانى
 وەبەرھيتانى سەبەبەكان لەوى دەكا . ھەرچەندى ھۆيەك لەھۆيەكان بە
 كاريئى پىشت بەخوداى خۆى دەبەستى و بەدلىكى پرلەھيواو پەروى تى
 دەكا و داواى بەرھەم و نەنتىجەى سەبەبەكەى لى دەكا . ئەئەو
 تەو ككولە و ئىستىعانە و يارمەتى خواستنىش مانا و مەبەستى
 ھەرتەو ھەيە، چونكە كابرأى داواكارى يارمەتى لەخوا دەلى : ئەى
 پەرورەندەم ئەو مەن ئەوسەبەبەيم نامادە كەردووە بەلام ئەمەن لىم
 يەقىنە كەئەوسەبەبە ھىچ كاريك ناكاوشۆينىك دانانى بەلكو ھەموو
 شتەكە بەدەستە تۆيە ئەمەن ئەركى بەندايەتيم بە جىھىناو بە نامادە
 كەردن و بەكاربردنى ھۆيەكان بەلام كارى گەيشتن بە بەرھەم و
 شۆينەواری ئەو ھۆيانە ئە دەست پەرورەدگار داىە . ئەمەن لەچوار
 چىئەوى وابكە و وامەكە، وە خۆكەو تووم كەدەستوورم پىدراو
 ئەوسەبەبە دەكاركەم و ھۆ و سەبەبە بەركەنار كەم ناوام كەرددو
 ئىستانەوئەندە ماوہ كە ئەتۆ بەبارى پەرورەدگاريت داوہ كار كەوى و
 ئەنجام بەدى ئەوئە كەپەيوەندى بەچوار چىئەوى چ دەبى و چ نابىئو

ههیه چ شتیك دهبی دواى ئەوسه به بسازیه ی منى بهنده و چ شتیك نابى ؟ ئەئەودوو شته په یوه ندیان به پهروه ردگار وه ههیه و ئەمنیش بو هاتنه جیتی ئەو نه تیجه ی که هۆیه کم به کارهیناوه پشتم به تو بهستوو و داواله تو ده کم که بیئنی جی ئەویه ره مه ی که نه من سه به به کم ناماده کردوو . ئەئەویه مانا و نیوه رۆکی یارمه تی خوازی وه هه ره ئه وه شه مه بهستی دوعا و پارانه وه و نۆیژ ، حاصل و کاکلی مه تله به که ئەویه که به ندایه تی خودا ده بی بکری و یارمه تی خوازی هه وه ئین مه رج و پیداویستی ئەو کاره یه وه ته واوترین و پاراوترین شیوه ی یارمه تی خوازی نۆیژه که وابوو ئەویش ده بی حه تمه ن هه بی وله پیتشه وهش بی هه ریۆیه ش خوابه به نده ی خۆی که مووسایه ی دواى هه لپژاردنی بو پیتغه مبه رده فه رموی «إِنْسِي أَنَا اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا» واته به راستی ئەمن خۆم خودا و هیچ خودایه ک نه ئیلا خۆم نه بی . ئەوه راستیه که بی ئیشکاله که وابوو «فَاعْبُدْنِي» ئەمن په رسته ئه وه هه لویست و ئەرکی تۆیه له به رابه ر ئەو حه قیقه ته دا و بو به رپۆه بردنی به ندایه تیش پتویسته هه میشه ئەمنت له به ر بی و بو ئەوله به ر بوونه ش ده بی نۆیژ به ریک و پتکی ئەنجام ده ی «وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي» ده بینین که له سه ره تای به ندایه تیدا خوا باسی نۆیژه ده کایانی ، هه وه ئین کاریک که ده بی له مهیدانی به نده گیدا بکری نۆیژه . ده فه رموی نۆیژیش به راست و پتکی بکه تا یادی خودای تیدا بکه ی چونکه

همه‌لین شتیك كه بئنده‌ده‌بی گرینگی پیّ بدا توژی و داوای كۆمه‌گی
وشاره‌زایی كردنه له خودا .

هۆی هه‌لبژاردنی سووپه‌ی فاتیحای بۆ نوژی

جپاش نه‌وه‌ی كه ئینسان نه‌وتیگه‌یشتنه‌ی كه تا ئیره‌باس
كراوه‌ بۆی په‌یدابوو وه‌ ده‌ سووپه‌تی فاتیحاش دارپتگای راست و
دروستی پارانه‌وه‌ داوا كردن پوون كراوه‌ته‌وه‌ بۆی هه‌یه‌ بلیّ : « اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ . » یانی (نه‌ی خواجه‌ شاره‌زای نه‌وپتگارا‌سته‌مان بکه‌ كه
باس كرا .^۱ پتگای كه‌سانتیك كه‌ ته‌تۆ نّعه‌ته‌ی هه‌یدایه‌تت به‌سه‌ردا
هه‌لپژتن ، نه‌ك پتگای غه‌زه‌ب لیّ گه‌راوان وپّی ونكه‌ران .) پتگای
راست كه‌باس كراوه‌ ئاشكرايه‌ پتگای نه‌وه‌ یه‌ كه‌ ئینسان بزانیّ
خۆداپه‌روه‌ردگاری هه‌موو جوژه‌ بوونه‌ وه‌رێك ونافریتندراوتیكه‌ ، دارای
هه‌مو به‌شه‌ په‌حمه‌تیك و به‌خشنده‌ی په‌حمه‌ته‌كانیشه‌ ، خاوه‌ن
ده‌سه‌لاتی پۆژی جه‌زا و په‌سلانه‌ ، جا كاتیك ته‌وراستیانه‌ی له‌ دلّ دا
دامه‌زران ده‌روونی پرده‌بیّ له‌ شه‌وقی خودا و ترس له‌ خاوه‌نی پۆژی
چه‌زه‌ایه‌ و په‌یمانی به‌ندایه‌تی له‌ گه‌لّ ده‌به‌ستیّ و داوای یارمه‌تیشی لیّ

۱- یانی له « الحمد لله ربّ العالمین پا هه‌تا نستعین ، باسی پتگای راست وپّی چوونی

هه‌ره‌ته‌واوو دروسته‌ » - وه‌رگه‌تر.

ده کا . نههوهیه ریڭگای راست و فکری دروست . دواى ناسینی
 نهوړیڭگاراسته له خودا داوا ده کهى که شارهزای نهوړیڭگایهت بکا
 «**اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ**» نهوړیڭگاراسته وه کهسه رهى که به ناوات و
 مه بهستت ده که یینی ریڭگای که سانیکه که نیعمهتت به سردا رژاندون
 مه بهستی بنه پرهتی هرئینسانیک نههویه که بچیته نیوړیڭگای
 خو شهبه ختان و نیعمهت له گهڼ کراوان . نهک ریڭگای غهزه ب
 به سردا باراوان

وه نه پرتی پرتی ونکران نه نهوړیڭگای که سرده کیښی بو تووړه یی خودا و
 نه نهوړیڭگایهش که ریبواره کانی سرلیښیواوان . نههوهیه نۆیژ ، نهو
 پارانه وه وداوایه گوره ترین داوا یه و ته واوترین نژایه به جوړیک که هیچ
 به شیک له پارانه وه و داوانیه که به شیک لهو پارانه وه ته واو و به ریلاو و
 نیازداگره نه بی ، به لام جوان نیه به لکه دروستیش نیه که نهو دوعاو
 داواى هیدایهت بو ریڭگای خودا پیداوان بکری ئیلا له پاش وه پیشدانی
 نهو پیشه کیه نه بی که له «**الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**» راهه تا «**اِنَّا كَافِرُونَ**»
 نه چونکه نه تو بهو چه ملسه ناو عهده و په یمانه ده ته هوی
 داواى شارهزا کردن بولای ریڭگای راست بکه ی که ما بوو له پیشدا
 له سورت پیویسته نهو که سه ی که داواى شارهزایی لی ده که ی بیناسی
 وه ده بی ریڭگاراسته که ش بناسی^۱ وله زهینت دا جیڭگای ده نانا کړی

۱- یانی له «**الْحَمْدُ لِلَّهِ**» دا هتا «**نَسْتَعِينُ**» باسی ریڭگای راسته - وگرځیږ .

داوای پيشان دانى رېگايەك بەكى كه نازانى چ رېگايە كه . ئىستانهوه
 ئەتۆ بەتەماي ئەوداوايەي بەلام ئەۆ پيشەكيەوه پيش دېخى بۆئەوهي
 ئەوجۆرەي كەپتويستە وشايستەي ئەوداوايەي ئەمواييەي . بەراستی
 ئەئەوه پراستەقینەي نۆڙ و پارانەوهي ھەرەتەواوه . ئەلیرە دا ھیکمەتی
 ھەلبژاردنی ئەوسورپەتەيە بۆئیتو پری نۆڙ و کردنی بەواجب لە نۆڙی
 داباش دەردەكەوی چونکە نۆڙ پارانەوه و داوايە و داواش شیتوہي
 ھەرەتەواوی « اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ . صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
 الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ » بەلام ھەرۆك كوترا دەبی پيشەنگی
 ئەو دوعايە ھەبی . لە نەتیجە دادەلین : نۆڙ و داوای تەواو

سورپەتی فاتیحایە و ئەوسورپەتەش بۆ یە دە نۆڙی دادە خۆیندری
 بەخاتری ئەویە كه تەواوترین شیتوہي دوعايە ئەك لەبەرئەوهي بی كه
 بە شیکە لە قورئانی وە ھەر شتیکیش كه دەنۆڙی داھییە بەغەیری
 سورپەتی فاتیحایە^۲ یا پيشەکیە بۆ ئەو ، یان پالپشتە بۆ ئەو یانی
 تەواو كەرەيا یا بەیانگەری شۆینەوار و شەپۆلی فاتیحایە تانیە

۲- ھەرۆك پيشەسەر (س) فەرمویدی (لاسلووا لَعَنَ لَمْ يقرأ بِأَنَّهُ الْكِتَابِ).

۳- تەنانت بانگ و قامەتیش ھەرلە دەوری پاروستان و ریزبون بۆ خۆینفەوهي سرودی عەزەمەتی خودا
 دادەگەرتن ، وەك سووتی پادگانی كەبۆ خریوتەوهي سەربازانە و بۆرپۆە و ئیسلامی گیانفیدایییە و نۆی
 کردنەوهي یە پانە . وەرگێڕ .

کورتیهک بوولهبارهی نۆیژدا. ئەگەر خودا حەزکا ئەوکورتیهله داهااتوو
دا زیاتر و باشتەر پروون دەکەینمۆه .

دریژهی حیكمهتی کاتهکانی نۆیژ

هەتائێرە گەییشتینە ئەوقەناعەتەي که بەندەي خودا پیش
نەوی هەنگاوێک هەلێنیتەمۆه بۆ بەندەگی واجبە لەسەری نۆیژ
بەریابکا و نۆیژی بی کەم و کووپی و تەواوو پاست و پێک بکا .
هەربۆیەش ئەو وەختەي که لە خەوی غەفلەت وەخەبەردی و لەخەوی
پەچران لەخودا هەلئەستێ چاو دەگێرێ تەمەشا دەکا ئەمۆه سیوا د دانە
و سپیدەي ، بەیانێ هاتۆتە دەرو دەبینێ کەئال و گۆرێک لە دنیا و
بوونەنەوەر دارویداوه جابە تیپر وانینی لەوتەغیر و تەحموولاتە که
دنیاي داگرتوو دەکەوتتە یادی ئال و گۆرێ هەرەگەورە کەپروودانی
دنیا خرابوونە چونکە ئەوکەسەي که توانیویسەتی ئەوگۆرپانە
بێنیتەگۆرێ وشەولابەری و پۆژی پرووناکي لە جی دابنی دەشتوانی
ئال و گۆرە گەورەکەي دنیا خرابوونیش بێنی و ئەو بوونەو
روجیهانەش که پێگادەدا ئەوگۆرپانەي بە سەردابی پێگاش دەدا
بێجگەلەوێ گۆرانی دیشی بەسەردابی - مست غونەي خەلواره -
جادهکەوتتە یاد و بیرەوهری پۆژی دوایی و دیاره وەبیرهاتنەوێ
دوارپۆزیش هەست کردنە بە لی پسرایی وئاوردانەووسوورپانەوێهەبۆ
لای ئەرکی بەندایەتی بۆخۆئاماده کردن بۆنەجات لەپۆژی قیامت دا

جابه‌ورد بوونهوه له سیوادی بهیانی که سه‌ری هیناوه‌ته‌ده‌ر بۆ تهرک و
 واجبی سهرشانی که به‌ندایه‌تی خودایه وشیارو ناگادار ده‌بیتسه‌وه و
 سه‌ریشی سوپده‌میتنی له خه‌لکی ده‌روپشتی که بۆله‌ونیشانه
 ناشکرایه که به‌لگه‌یه له سه‌رهاتنی قیامت ، غافلن و هه‌لۆتست
 ناگرن جاته‌ماو تووره‌ده‌بی و له داخان ده‌یه‌هوی به‌گزیان دابچی به‌لام
 نه‌و وه‌خته وه‌ختی کیشه و هه‌رانیه با نه‌وکیشه یه بودوايه بی نه‌ما
 نیستا وه‌ختی خه‌ریک سوون به‌کاری خه‌لک نیه . نه‌وکه‌له‌خه‌لکی
 تووره‌یه چونکه ده‌رکی نه‌ونیشانه‌و به‌لگه‌یه ناکهن و هه‌ست به
 لیپه‌سراوی ناکهن و ریڭگای به‌ندایه‌تی ناگرنه‌به‌ر ، نابیی نه‌رکی خووشی
 فه‌رامۆش کا با نه‌وه‌ست به‌ لیپه‌سراوی بکاو ریڭگای به‌نده‌یی بگرتیه
 به‌رو نیستادان به‌جه‌رگی خووی داگری له‌سه‌رنه‌وه‌ی که‌پیی ده‌لین
 یاله‌باره‌ی دواړۆژ داده‌یلین بۆ به‌گۆد‌اچوون و شه‌رده‌گه‌ل کردنیان
 وه‌ختیکی دی هه‌یه وکات قات نه‌بووه . به‌لام نه‌لعان با نۆیز به‌جی
 بیننی ، چونکه ناتوانی هیچ به‌شیک له‌به‌ندایه‌تی به‌جی بیننی به‌بی
 کۆمه‌گی وه‌رگرتن به‌نۆیز . هه‌رناوا به‌تیروانینی له سیوادی به‌یانی
 ده‌گاته نه‌و قه‌ناعه‌ته که نۆیز له و ده‌مه‌ی دا واجبه و پهی به‌وه ده‌با
 که‌واجبه نۆیز بکا . له‌وباره‌یه‌وه خوا فه‌رمویه‌تی: «فَأَضْبِرْ عَلَيَّ
 مَا يَفُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ» واته
 (سه‌برو به‌خۆ وه‌ستانت هه‌بی له‌سه‌رقسه‌ی ناخووشی به‌ره‌ه‌لستکاران

وبی عهیبی پهروهردگاری خۆت بهپهله و بهستایشهوه بیته جی . یان به هۆی حممد و ستایشی خودا پاکی خودات بیته جی به چاک نهنجامدانی نۆیژ ، لهپیش سهروه دهرنانی رۆژ و لهپیش ئاوابوونی رۆژدا .) لهیواره دا فهرموده دیکهش زۆرن له قورئان دا ههموویان به لایهنتیک یاتایبهتمه نلیدهکی نهوهختهی نیشاره دهکهن یانی وهختی نۆیژی بهیانی . جبا پتویسته که بهندهی خودا سرنج بداته نهوفهرمودانه و تییان بگات و هاوپی دهگهڵ تیگهییشته لهوان نۆیژهکهی نهنجام بدات . جابا بهوئیشارهته کور تهیه واز لهویاسی بهیانیه بیئین و بچینهوه سهریاسی نۆیژو پیداوئیستهکانی .

حیکمهتی دهسنۆیژ گرتن

کوتمان به سرنج دانی ئینسان لهوهختی سیوادی بهیانی داوه بهرهاتنه وهی قیامدت و لی پسراری ئینسان تیدهگا که دهبی نۆیژیک لهوهخته دانهنجام بدا چونکه لهخهوههستاوه و ژییانی بیدارانهو وشیارانهی دهست پتکردوووه و دهزانی پیش نهوهی ههنگاوئیک باوی دهبی هانابه زیته بهریهروهردگاری که یارمهتی بدات خۆ نۆیژیش گهورهترین داوا و هانایه . که وابو واجبه له سهری نۆیژ بکا دهی دهبی بهپهله بروا بۆلای نۆیژ کردن بهلام بهوحالهی که تییدایه خهوالو و تازه له خهوههستاو ؟ خۆناکری تهوبهو حال و وهزعه له حوزور خودای خۆی پاوهستی ، چونکه دهرو ژووری نهوبهندهیه نامادهیی نیه

بۆ ملاقاتی پهروهردگاری خۆی کهوابۆ نهگهر لهش پیس بی دهبی
 خۆبشوا نهگهر واش نهبی بۆ نهوهی خاوی خهوی لهسهه لاجی دهبی
 دم و چاوو دو دهستی دهگهڵ نانیشکان بشوا و دهستی تهپهسهه
 سههری دابینی و دولقهکانیشی ههتا سههروهی گۆزینگهکانی بشوات
 بهچاکی ههتا به دهروه و دهروونهوه نامادهیی ههبی بۆ دیداری
 پهروهردگاری جادهبی له شی پاک و پۆشاکێ خاۆین و جینگای خاۆین
 بۆ ملاقاتی خودای خۆی پێک بجاوتهوجیتهانی که جوان نیه به دهره وه
 بن له به دهنی دهبی دایانپۆشی تاخۆی جوان وپازاوه
 بکاویهفهرمودهی قورپان لهجینی سوجهه و عیبادهتی دا جوانی خۆی
 به رپوه بهری تا پازاوهبی لهکن جینگای بهندایهتی و لهوهختیکدا
 لهبهردهستی خودای خۆیدا نامادهبی بۆ راز و نیاز کردن که نۆیوه
 «خُدُوْا زِیْتُکُمْ عِنْدَکُلِّ مَسْجِدٍ» لهراف تابه ۳۱.

حیکمهتی پرووده پرووگه و کابه کردن

دوای نامادهبوون بۆنۆیژ بهوجۆرهی کهکوتره وهختی نهوه دی
 کهپرووده کۆی بکا؟ چونکه خودا له ههمولایه که و دهگهله ویه له
 ههموو جینگایهک^۱، نه ماله بهرتهوهی که ئینسان له رووح و لاشهیهک

۱- نهوده گهڵ بوونه به عیلم و دینه و بیستنهوهک به جهزهتی موساوهاپوون^(۴) فهرموی

«إِنَّمَا مَنَعْنَا لِمَنْعٍ وَأَلْرَى» تابه ی ۴۶ سوره تاهه. وهرگتیر

پنکھاتووه و لاشهش قالبيکھ و جندهک و هديکھ ليکي هديه و
 بهدر بيههوي و نيههوي شوين ورده گري له هلسو کموتی جندهکی
 و هروه ها پووح و پهوانی به شمریش که له نيؤ قابوڙی به دهن دايه
 بهو به دهنه کاری تیده کڙی بويه نا کڙی پهوانی نينسان پرووده شتيک
 بکاتن به پرووتی کڙنی دهروونی ونهيني نيلا به کومه گی وهرگرتن له
 پرووتی کڙنی پواله تی و قابهندي نه بی جا هروه ختيک پووحی
 نينسان بيههويت پرووده خودای خوی بکات هيچ چاره نيه دهی به دهن
 و جهسته پرووده خودای بکات تا مهودا ناماده بکا بؤ نهو پرووتی کڙنه
 دهروونيه و له لايه کی ديش نهو کاره هاسان کراوه و ريکخراوه چونکه
 پهروهر دگاری کار قايم و ناگاردار به هه موو نيازتيک پيشترده ستووری
 داوه و کارتيکی وای کردووه که خانووهک بؤ پرووتی کڙدن له سه رزهوی
 دروست بکڙی که نهوماله پيتهخت و پيگهي حوکمڙانی خودا بی له
 سه رزهوی که بهنده فرمانبره کانی پرويان دهوماله بکن تا به گيان و
 دلنه کانشيان پرووده خاوهنی ماله که بکن ، هه روهک چون بهندهی هه
 فرمانبره وایه کی په رستراوله غميري خودا به لاشه و به دهنی پروولمه باره گاو
 باله خانمو شاری فرمانبره وایه کهی ده کاته بهموکاره وانیشان بدا که
 به دلش پرووی له خاوهنی شاره که و باره گايه کهيه بؤ يه بهندهی خودا
 پرووی ده مالنی تايبه تی خودا ده کاتا نهو دلهي که دهنیو به دهن دايه

رووی دەخواهونی ماله که بکاو به وکاره به تهاوی تاماده ده بی بۆ ملاقاتی خودای خۆی .

حیکمهتی ئەللاھو ئەکبەری نۆیژ دابهستن

دوای ئەو روو تیکردنه به قالب و قەلبهوه گه ورايهتی خودا به کردهوه و کۆته راده گه یێنی که هه ر دوودهستی وه کووچهستی سه ربازی بۆلای بنانگۆی بلیند ده کاته وه . ده لێ «اللّٰه اکبر» یانی خودا گه و ره تره خودا گه و ره تره له هه موو گه و ره یه کی . به لکه گه و ره تره له هه رچینکی که خه یال و گومانی گه و ره یی لێ بکری له به رابه ر خودادا . که لیمه ی (اکبَر) له مه سده رو ریشه ی (کَبِرَاء) راهاتوه کیریا نیش به مانای سه ربه رزی و سه ربه خۆیی خوازیه به جوړتک که بۆ که س یاشتیک ملکه چ نه بی ، هه یچ شتیک نیه که خودای ده سته وه ستان بکاو حاسیتی کا خۆ خودا وه کووئهو فه رمانه وایانه نیه که قهید و به ندی زۆریان له ده ست و پیتی دایه . هه یچ وه ختیک خودا وه که ئەوئیتاعهت لیکراوه ی یاهۆ و به خودا دانراوه ی نیه که به ده لیلی نافه ریده بوون و خولقی ندرایان کۆت و به ندی زۆریان له سه ره . خودا گه و ره تره ، لێره داوا داده ندری که چه ند خاوه ن شکۆ و خاوه ن به رزیه تی هه نه که که م تا کورتیک داوای گه و ره یی و دانه اتن ده که ن به لām راستیه که ی ئەوه یه که خودا گه و ره ی به راستیه و له هه موو گه و ره یه کی فه رزی و خۆیه گه و ره دانه رگه و ره تره مادام وایه با ئینسان

کەپرۆیەت کراوە «**اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ**» ئەمە خواپە دووری بێخە بەینی من و تاوانەکانم ھەرۆک چۆن دووریت خستۆتە بەینی پۆژھەلات و پۆژئاوایان یانی دەکۆی دووری بھەپە بەینی من و خەتایەکانم ھەرۆک پۆژھەلات و پۆژئاوات لێک دوور کردۆتەمۆ ھەردووک مومکینن . جاتەمن لە تۆ داوادم کەم کە دووری بێخە بەینی من و تاوانەکانم و دڵم وەک پۆژ ھەلاتی ڕۆناک کەپەو و دووری ڕاگری لەھەموو تاریکایی و پەشاییەک و تاوانەکانم ڕاپەڕینی بۆ پۆژئاوایە . «**اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ**» ئەمە خواپە دلی من پەک کەپەو لە چلکی گوناھان ھەرۆک چۆن پارچەپ سپی لە چلکی پەک دەکۆتەمۆ یانی پەک کردنەو لە گوناھان کاریکی ناساییە ھەرۆک پەک کردنەوی لیباسی سپی لە چلکی مومکینە ئەمن داوات لی دەکەم کە دڵم وەک پارچەپ سپی لی بکەپ و لە چلکی گوناھانی پەک بکەپەو . «**اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالرَّيْحِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ**» ئەمە خودایە ئەمن بشۆپەو لە گوناھان بەبەفرو تاوو تەرزەپ بەھەر نامرازیکی کەبەکار دەھیندێری بۆپاکی و خاوپنی . جاھەتاتیئە لەخۆپ

۱- بە غەیری ئەم دوغایە نایەتی «**وَجَّهْنَا وَجْهِي لِلذِّي**» ش دەخۆیندێری کەنەپیش ریوایەت کراوە و زۆریش دەگەل ھالەتی ڕوودەخودا کردن و خالیس کردنەوی بەندایەتی بو خودا لە «**إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ**» دادەگونی . وەرگێتر

دامالیوه هەرگهردو غوبارو چلیکی که مانیهی پروودهخوا کردنه شهوی که په پیهندی بهربردوو حالی نۆیژ دامهزراندنه که وه هیه . **اللَّهُ أَكْبَرُ** پروو کردنه پهروهردگاره و وازهیتانه له پرووکردنه غهیری شه ، شهی خودایه ده گه گوناهاشم لیکن دوور که وه تا شهوباره گرانای که که توونه ته سهرم و هه رمانه شه پیهی پرووتیکردنی تووم لی نه گرن . شهوه سهبارهت بهربردوو به لام بۆ داهاتوو ده بی چ بکا که باری گونا نه په شهوه پیهی ؟

یان کوسپیکه دیکه نه په شهوه پیهی ؟

حیکمهتی نیستهازه و په نابردنه بهر خودا

به لی، له باره ی داهاتووش دانه تنیا کۆسپیک به لکو چهنده ها کۆسپ له سه ره پیهی به ره و خودا چهرون هه نه ته گه ر بیتوو پهروهردگاره که ی نه پیا زیهی و په نای نه دات له چهنگ به ره له سه کانی هه رگیز شه نۆیژ که ره بۆی ناکری شه و چه ره ی که شیاوه پرووده خودای خوی بکات هه ربۆیه ره گه ل کهسانی دیکه شه ده که زی و ده لی: «**فَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ**» (په نامان وه بهر خودا له چهنگ شهیتانی په تینه دراوو پاته و لینه راو.) چونکه بهنده ی خودا له بهندایه تی کردندا به ته نی شه و به تاقه وه نۆیژ و نزاناکا به لکو له گه ل کۆمه له تینه سانی کدا هانده باته بهر خودا له ده سهت فیتنه و فتووری شهیتانی ده ر کراو له ده رکی خودا ده بی به ده سه ته چه مهی په نابهری . له هه رچی شهیتانه و خووه خده ی ناویرینی هیه و هه رله سر و شه تیدا چه سوود و قین له دل

و خۆهدلکێشه و بههۆی تهبهعهته ئاورینه کهوشه پراڤیه کهی دهبیته
 کۆسپ لهسه رپتی پوله خودا کردن و بههوه خودا پویشتن بههوجۆره
 که شیاو و گونجاوه . نهوشهیتانهی کهله بهر پتوه دیار بوونی بهدقهپری
 و تیکه لاری بهردهوامی له گهڵ گۆنگه ل و لهخشته بردنی خه لکی ،
 پاتمۆلێنراوه و دوور کراوه تهوه له په حهت و بهزهیی پایه داری خودا .
 په نام و بهر خودا له دهست تهو بوونهوه ره پرخه تر و به دنیاهه .

حیکمه تی بیسمیلاهی کردن له هه وه لێ نۆیژه وه

هه تا تهو جیگایه ، هاتوینه که بهنده نامادهیی تهوای ده بی
 بۆ پوو کردنه خودا له داها تهو و دا ههروه که له حالی په نا بردنه بهر خوداش
 دا هه رپرووی ده خودایه ، دیاره له دوعای ده ستی پکردنیشدا داوای له
 خودا کرد که باری گوناھی لێ دوور کاتهوه که له پرا بردو ودا له سه ری
 نیشه تبهو و ده بۆ مانیهی په میوه ندی گرتن له گه ل خودا . به لām ته وای
 تهو کارانه بۆچی ده کران و پیش قه راو لسی چ بوون ؟ وه لām ته ویه
 که هه موو بۆ ته وای بوو که دا واله په روه رد گاره کهی بکاتا ئیمکاناتی
 به ندهیی کردنی بۆ پێک بێخێو کۆسپ و به ره له سته کانی لسی
 دوور کاتهوه ته ما ئایا ته و به ندهیه له و دا وایه هیچی ده ستگیر ده بی و
 ته و دا وایه هیچ قازانجی پی ده گه یێنی به هوجۆره که مه نقه عه تیکی
 بۆ دایه بکا یازیانیکی لسی دوور کاتهوه گوه لām ته ویه به لسی : ته دی ته وه
 نیه به نیتوی خودای خاوه ن په حهت و به خشه ندهی په حهت و به خشه ندهی

ره‌حمت د‌هست پیده‌کم و یارمندی له‌ونیوه گموره‌به و رده‌گرم؟ «بِسْمِ
 اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» مد‌عنای ته‌وجومله‌ی‌چی‌ه؟ مه‌گمر ره‌حمان مانای
 ته‌ونه‌ی‌که‌خودا هه‌مووزاتی ره‌حمت‌ته‌و ره‌حمتی وی هه‌موو ولاتی
 دا‌گرتووه؟ و ره‌حیمیش به‌که‌سیتک ده‌لین که‌به‌رده‌وام ره‌حمت ده‌نیژی و
 ره‌حمت در‌پژی ته‌وه‌ختمی که‌قازانجه‌کان ده‌داته دست و زهره‌ره‌کانیش
 لاده‌بادیاره‌بنده‌ش له‌دوعایه‌که‌ی خزیدا هیچ کارتک نا‌کا نی‌لاداوای
 گمیانندی قازانج و له‌پژی لابر‌دنی زیان و زهره‌رنه‌بی که‌وابوو «بِسْمِ اللّٰهِ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» ته‌وه‌به‌هینانی نی‌وی خودا‌وها‌وپرّ ده‌گه‌ل یادی خودای
 ره‌حمان و ره‌حیم که‌هه‌موو قازانج و زهره‌ره‌کان به‌ده‌سته‌وینموه‌گمیانندی
 قازانج و له‌کۆل کردنه‌وی زهره‌ریش هه‌ریه‌ده‌سته ویه دست ده‌کابو
 دا‌وایه . وه‌ختیک ته‌وابی بی‌نگومان دلی نینسان داده‌مه‌ززی و پشت
 ته‌ستوره که‌به‌داخوازه‌که‌ی ده‌گات چونکه‌ به‌یاد و نی‌وی خودای
 خاوه‌ن ره‌حمت و به‌خشه‌نده‌ی ره‌حمت ته‌ودا‌وایه ده‌کا . ته‌للی
 ره‌حمت فراوان و سه‌خی و ده‌ست نا‌وه‌لاو به‌ده‌سه‌لآت له‌سه‌ره‌یتانی
 سوودو دوور خستنه‌وی زیان . ده‌با خانزجه‌م بی ته‌ویه‌نده‌یه
 له‌سه‌رداخوازه‌که‌ی و دوا‌ی ته‌و دل ته‌خت بوونه وه‌ختی پارانه‌وه که‌و
 دا‌واکردنی هیدایه‌ت بو‌رپنگای پاست دیت . به‌لام پی‌ویسته هه‌روه‌ک
 ده‌پیشدا با‌سمان کرد که‌ده‌بی پیشه‌کیه‌ک له‌سه‌رته‌و دا‌واگوره‌یه وه

پیشخاکه دهوژدا ریڭگای راست بناسی بۆ شهوی که داوا کردنی هیدایهت له خودا مومکین بی و له پرووی و شیاری و دلپروونی بیت .

حیکمهتی نه له حمد و لیلا کردن له سه ره تایی نه و پیشه کیه

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» هه لۆیستی نینسانی له بهر ابر

پهروه دگاری خۆیدا حمد و ستایش گه ریه وه پله و پایهی خودا له

په یوهندی له گه ل نینساندا پهروه رگارییه . جاله و پرو وه وه که خودا

پهروه رنده ی هه موو جوژه بوونه وه ری که ته وای سستایش و

پیدا هه لکوتن بۆ نه وشایانه . مانا و نیه و رۆکی «رَبِّ الْعَالَمِينَ» چیه ؟

و شه ی ره ب و اتایه کی کورت و گشتی هه یه که به زاراه ی فارسی به

(خداوند و خدا) مانا ده کۆرته وه . به لام نه گه ره له به ریه کی

بکیشینه وه سه رده کیشی بۆ لای پینج مه عنایان، هه وه لێن کارێک

که ره ب ده یکا راکیشانی خیره قازانجه بۆ ده سه ته پهروه رده که ی .

سه ره په رست و کارسازی دارێکی شینکرا و هه وه لێن کارێک که بۆ

داره که ی ده کا نه وه یه که پیداویستی و خۆراکی ژیا نی داره که دا بین

ده کا . به دوا ی به را وه رده کردنی خۆراکی پیویست ، به لا و ئافاتی لی

دوور ده کاته وه و کۆسپه کانی سه ره پێی پیشه رفته ی لاده بات ، مادام

وا یه مه عنای یه که م له و پینج مه عنایاته ی ره ب ده بیته دا بین که ری خیره

و مه سه له حه ت ، پیکه یته نه ری ئیمکانات ده کۆری به نیوی جوړا و جوړی

دیکه‌شی نیو بینین . وهک قاچی للمحاجات مدعناى دوهام ده‌بیته
 لابه‌ری زهره‌رو راپه‌رپینی گری و کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی سه‌رپی . جادوای
 نه‌و دو کاره جیتی خۆیه‌تی و په‌وایه بۆپیکه‌ینه‌ری پیداو‌یسته‌کان و
 لابه‌ری کۆسپه‌کان که سه‌ره‌رستی کاری په‌روه‌رده‌کراوه‌که‌ی خۆی
 به‌ده‌سته‌وه‌ بگری و ریبازی بۆ دیاری بکاو ده‌ست ده‌چاره‌ نووسی وی
 وه‌ربدا ، حیکمه‌ت و هوڙانیش واده‌خوازی و ده‌گه‌ل نه‌وه‌ی ده‌سازى .
 زۆر ناشکرایه نه‌وکه‌سه‌ی قازانج و به‌رژه‌وه‌نده‌کان پیک دینی و
 نه‌وکه‌سه‌ی زهره‌ر و کۆسپ و به‌ره‌لسته‌کان له‌سه‌ر پی لاده‌دا ،
 نه‌وکارانه‌ ناکا به‌بی نه‌وه‌ی که بیه‌وه‌ی نه‌وپه‌روه‌رده‌کراوه‌ی بو
 جیه‌کی دیاریکراو به‌ری و به‌ره‌و سه‌ره‌نجامیکی ته‌عین کراوی بنا‌زوی .
 که‌وابوو پی‌ویسته‌که‌کاری عاملیندراوه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بگری تا
 رینوینی بکا بۆ سه‌رمه‌نزلی دیاریکراو ده‌بی نه‌و جیگا‌و سه‌ره‌نجامه‌ش
 که بریاره‌ په‌روه‌رده‌کراوه‌ که به‌چیته‌وه‌وی هه‌رله‌ده‌ست پیکه‌ینه‌ری
 نیم‌کاناته‌ که و لابه‌ری به‌ره‌لسته‌کان دابى که‌وابوو «مالک یوم
 الدین» مانای سیه‌م بۆ ره‌ب . جاله‌ میسالی داره‌که‌ داخوه‌ن داره‌ که
 ده‌بیته‌ به‌ده‌سته‌وه‌گری کاروباری نه‌وداره‌ و ده‌ستکاری ده‌کا به‌وجۆره‌ی
 که پیتی خۆشبی . چونکه‌ په‌عه‌مه‌ل هینان و دابین کردنی پیداو‌یستی و
 دوور کردنه‌وه‌ی نافه‌تی سه‌رپیتی پئشه‌ره‌فتی داره‌که‌ له‌ سه‌ر شانی
 نه‌وبوه . نه‌و دوومه‌عناى پئشه‌وه‌بو وشه‌ی ره‌ب له‌سووره‌تی فاتیحادا

«أَكْرَحْمَنِ الرَّحِيمِ» ده لاله تیان له سرکراوه و رینوئیتیان بۆکراوه .
 مه بهستم نه و نه یه کهوشه ی ره حمان به معنا هینهری قازانج و
 ونیمکانان بی و ره حمیش به واتای لابه ری کۆسپه کان بی ، هه رگه
 نه و مه بهستم نه به لکو ده لیم ره حمان سیفه تی موشه ببه هیه و
 به معنا که سیکه که هه مووزاتی ره حمه ته^۱ به لام له بهر نه وه ی
 له سیفه تی موشه ببه هه دا هیچ به لگه یه ک نه له سه رتیه پر کردنی
 معنا و کاره که بۆلای بیگانه یا بلین : مه فعول . ده ره حمانیش
 دابه گۆیره ی نه و قاعیده یه ده لیلک نه له سه ر نه وه ی که ره حمت بگا به
 بهنده یه ک له بهنده گانی خودا یا به نافریده کراویک له نافرینه دراوه کانی
 خودا ، بۆیه وشه ی ره حیم هیندراره که که لیمه ی موپاله غه و پر مانا
 یه و له پرا حیمه و فعیلی به معنا فاعیله و بۆره سایه ی و موپاله غه شه
 تابه یان کا به و که لیمه یه که ره حمه تی ته و او و نه ندازی نیاز په یوه ست
 ده بیتن به و که سانه و به و شتانه ی که نیازیان به ره حمت هیه که هه موو
 نافریده کراوه کانی خودا نه و نیازه یان هیه به گۆیره ی لیاقت و
 پیداو یستی . ره حمه تیش ههروه ک کوترایان پراکیشانی قازانجه یان لادانی
 زه ره ره . لیره ده سیفه تی ره حیم ده لاله ت ده کا له سه ر پراکیشه ری قازانج
 و لاده ری زه ره ره . به لام که سیکه ده توانی ره حیمه ی ته و او بی که ره حمان

۱- وه ک غضبان و عطفان که به معنا ته و او ته و ره و دل پر ته و او تینوون . وه رگه پر

بئی، که سیتک ده توانی هه موو ره جه تیتک به هه موو نیاز مه ندیتک ببه خشی که هه موو زاتی ره جه مت بئی چاپه ی ده ره یی ره جه مت ده نییژی بۆ هه ره ئافه ریده یه کی به ته ندازی لیاقه ت و نیازی .

به و پێیه که با سمان کرد ره همان و ره حیم و مالیک یا مه لیک یه و مه ددین به یان گه ری سی مه عناله پینج مه عنایه که ی ره به بن .
 جابه دوای نه و دا وله نایه تی « ایاک نَعْبُدُ وَايَاکَ نَسْتَعِينُ » دانامازه به دوو مه عناد واییه که ی ره ب کراوه که به یار مه تی خودا نیستاده چینه سه رباسی نه و دوو مه عنایه ، بێگومان نه و که سه ی که قازانج و نیمکانات بۆ که سیتک یا شتیک راده کیشی وزه ره و که ندو کۆسپی له سه رپۆ لاده بات و سه ر په رشتی کاری وی ده کاو سه ره نجامی ده چته وه به رده ستی نه و کارسازه پیکه ینه ری نیسازه ، مافی نه و کاره سازه یه له سه ر نه و په روه رده کراوه که گوپرایه لی بکاو به قسه ی بکا له هه ره شتیکدا که ده ستووری پی ده دا نه گه ره په روه رده کراوه که خاوه ن تیکه یشتن و ئیراده و هۆش بئی ، نه و کارسازه ده ست پۆیشتوه ده لی : نه ی به نده ی من نه من هه موو که ل و په ل و نیمکانات بۆ تو ناماده ده که م وه موو کۆسپ و ته گه ره کانی سه ر پیت لی دوور ده که مه وه و هه ره منیش ده سه لاتداری کاری تو م و سه ره نجامت دیته وه لای خو م و ناتوانی له ده ستم هه لینی نه من نه مه رت پیده که م که نه و ابکه ی و نه وانه که ی و بۆ نه و پێهه رپۆ ی و بۆ نه و لایه نه رۆ ی واجب

و حەقیقەتەش لە سەر تۆ کە فەرمانم بەرپۆتە بەری جا کەسێک کە حەقیقەتی ئەو ئەمرو فەرمانە بەیەکیک بەدات دیارە حوکمی ئیجراپە و بەواتایەکی دیکە پەستراوە و دەبێ پەستری ، جا کەسێک پەستراو و خاوەن حوکم و فەرمان و حوکمەوا بێ دەبێ ھەلۆیستی ژێر دەستەکە ی لپراست ویدا ئەو بێ کە دەریبەست گۆپراپەتلی وی بێ ولەدانانی دەستووری کردن و نەکردندا ھێچ مافیەک بۆخۆی قایل نەبێ و دەبێ ئەمرو فەرمان بگێریتەو بەلای خاوەن ئەمەری شیواو بۆ ئیتااعت بەتەواوی گێرناوە و بەتەواوی بەئیتااعت لیکراوی چاولی بکا . ئەما شتیکی روون و ناشکرایە کە ئەو ژێر ئەمەری پەروەردە کراوە بۆ بەرپۆتە بردنی فەرمانی فەرماندەری جینگای ئیتااعت نیازی بەو ھەمە کە ئەو پەستراوە خاوەن ئەمەری ئیمکاناتی پتویست بۆ فەرمانبەری بۆ بەندە ی ئەمەری پیکراوی پیک بینی و ئافەت و کۆسپی سەر پتە شی لی دوور بکاتەو جا ئەلێرە یە کە روودە کاتە فەرماندەری کە ی خۆی و داوای ئەو پتکھێنان و دوور کردنەو یە لی دەکات و بەو جۆرە پەستراوە فەرماندەری کە ی دەبیتە داوای لیکراوی یارمەتی و کۆمەگی و بەواتای مەشھوور دەبیتە «موستەعان» «ھەرژە کو» مەعبود» یشە مادام وابوو» مەعبود «یانێ پەستراو دەبیتە مانای چوارە می رەبب و» موستەعان» (و کۆمەک لی خوازاویش دەبیتە مانای پتنبەمی رەبب .

جا نیستا وهختی وهی هاتوهه که بلیین : بوونی خودای
 بهپهروهردگاری هموو جیهان و جیهانیان ههمان بوونیهتی بهرهمان و
 رهحیم و مالیکی یهومیددین و مهعبوود و موستهعان و حممد و
 سهنا ستایشیش ههلوتیست گرتنه لهبهرا بهرئهوینج نیوو
 مههستانه داکه بو خودای پریارده دا . مهسه لهن ههلوتیستی لهبهرا بهر
 رهحمان و رهحیم داتهوهیه که بهدل بزانی خودایه کهی خاوهنی گشت
 رهحمه تیکه و ده شیبه خشی جاله سه سر نه وهسته دهروونیهوه هموو
 وجوودی پرده بی له هیوا و شهوق بۆلای نهو خودایه . ههلوتیستی
 لهبهرا بهر «مَالِكِ يَا مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ» داکه بهواتای خاوهن یا پادشای
 پوژی جهزایه نهوهیه که بهیهقین بزانی که خوداتهوایه و بهدوای نهو
 زانینه داهه موو میشک و لهش و ههست و هوشی پر بی له ترس و
 لهرز لهو خودایه . جاله دوای نهو زانین و پرپوون له ترس و
 هیوایه و دوای نهو حالته دامه زراوه جیگرتوه و دوای ده رک کردنی
 سیفته کانی جهلال و نیگرام^۱ ، سیفاتی نیگرام نه ره همانیر ره حمیه و
 سیفاتی جهلالی خوداش مالیک و مهلیکه ، دیاره که ره حمه تیش

۱- ماموستای خوالیخوشبو ویستویه نیستیلاحه قورنانه کان زیندوو کاتمهوله جینگای
 نیستیلاحه یزنانه کان وهک سیفاتی (سهلبیه) و (سویوتیه) و (کهمال) و (جهمال) و ههشاره
 یه به نایهته کانی ۲۷ و ۷۸ ی سوورهی «الرحمن» که سیفتهی «ذوالجلال والاکرام»
 بو خودابه کار بردروه . وهرگتیر .

تهواوی به شه کانی قازانج گه یاندن و زهره ر لادان ده گریتموه به وردو در شتموه نه گهر جه دوه لیک بۆ نهود و و جوژه سفه تانه دا برپیزین ده بی سیفته تی په همان و ره حیم له سه ره وهی نه وستون وره دیقه بنوسین که تیگرای سیفته کانی خاوهن ده لاله ت له سه ر قازانج گه یاندن و زهره لادان ده نیوه خوژه گری وه ک سیفته تی غه فور و غه فار و سه تار و هادی و مورشید و غهیری نه وانه ش . وه له ستونی بهر ا بهری نه وستونه داده بی مالیک یا مه لیک یه و میدین له سه ره وهی نه و نیو و سیفته تانه ی خودا بنووسین که پادشایه تی و ده ستویش تووی خودا ده گه یینن و پیمان ده لاین که کار و باری نافه ریده کراوه کان و چاره نووسیان به ده دست په روه رد گاره که یانه ، نمونه ی نه و سیفته تانه ش وه ک عه زیز و مه لیک و مالیکو لمولک و قه ههار و جه ببار و موته کبیر و بیجگه له وانه ش که له قورشان و حه دیس دا به تهواوی هاتون ، جادوا به دوا ی نه وزانین و دامه زانی نه و ترس و هیوا یه و له دلدا بوونی سیفته کانی جه لال و نیکرام جیی خوژه تی و وه ختی وه یه که نینسان هه لوئستیکی به کرده وه له گۆره پانی ژیانیدا بگری له بهر ا بهر خودا وه ندی دارای نه و سیفته که مه عبود و موسته عانه ، هه لوئستی له راست په رسترای خاوهن نه مرو فه رمانه وادا ، به جیته نانی فه رمانه و هه لوئستیکی له بهر ا بهر موسته عان و کومه ک لیخواز راودا ، داوا ی یار مه تی کرده به و جوژه ی له خودا بۆ خو ی په سندیه تی

بۆیه ده‌لی: «اَيَاكَ نَعْبُدُ وَايَاكَ نَسْتَعِينُ» جانه‌لیره دارازیکی گه‌وره
 همه له هینانی دو هه‌لوئستی په‌رستن و داوای یارمندی کردن ده‌قالبی
 فی‌عمل دا «نَعْبُدُ» «نَسْتَعِينُ» نه‌یفرموو «أَلْمَغْبُودِ الْمُسْتَعَانِ» وه‌ك
 «الرُّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ» بۆ چی و له‌به‌رچی په‌وتی
 گو‌فتاره که گو‌زپاره؟ جواب نه‌ویه که هه‌لوئست‌گرتن و پاچله‌کان
 له‌به‌رامبه‌ر سیفه‌تی په‌حمان و په‌حیم و مالیکی یه‌ومیددیندا
 به‌دله‌چونکه ده‌رك کردنی نه‌وسیفه‌تانه و هیوا داری و ترس لینیشتن
 هه‌موویان کاری دلن و هه‌لوئست لیره دا کاریکی ده‌روونی و دلییه و
 هیچ هۆیه‌ك نیه بۆ هینانی فی‌علی (فَوْحِم) وه (يَمَلِكُ) که‌نامرازی
 کردن و نه‌نجامدانه . چونکه په‌فتار لیره داره‌فتازیکی کرده‌ویی له
 گو‌زه‌پانی ژیان دانیه . مه‌به‌ستم له گو‌زه‌پان و واقعی ژیان شتیکه که
 له به‌رامبه‌ر دل و ده‌روون و ژووره‌وی نینساندا به‌کار ده‌بردزیت جا
 نیسم و ناووه‌ك په‌حمان و په‌حیم نیسم به‌معنای په‌قیبی فی‌عمل نه‌ك
 سیفدت نه‌ونده‌ی به‌سه‌که‌مه‌عنایه‌که‌ی بزانی و دل و ده‌روونت
 وه‌ریگری و رایگری . به‌لام بۆ ناماژه‌کردن به‌ودوومه‌عنایانه‌ی دوایی
 له پی‌ینج مه‌عنایه‌که‌ی ره‌ب که‌به‌نده‌یی بۆ‌کراوو داوای کۆمه‌گی
 لی‌کراون ، به‌دوو فی‌علی (نَعْبُدُ وَ نَسْتَعِينُ) له‌به‌ر نه‌ویه که په‌روون
 کزیتموه و هه‌لوئست و خۆنواندن له راست په‌رستراو داوای یارمندی
 لی‌کراو داوه‌ك هه‌لوئست‌گرتن له‌راست په‌حمان و په‌حیم و مالیکی

یهومیددیندانیه و له فۆرم و جوژی وی نیه لیڤه دارهفتازیکی دهروونی و گوفتاریکی سهرزارهکی بهس نیه بهلکه ههلوئست لیڤه داههلوئسته لهمیدانی ژیاندا بهکردهوه (ایاک نغبد) تهنیا له تو پمیرهوی دهکین بهپمیرهوی کردنیک که هیچ پووش و پالتیکی دهگهژ تیکهژ نهبی ههلیوه شینیتتهوه ، (واياک نَسْعین) ههلهتو داوای کۆمهگی دهکین لهمیدانی بهندهیی و پمیرهوی لی کردندا .

جیاوازی «إله» و «رهب» و ههلبژاردنی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»:

پێویسته تهلیڤه داتاماژه بکین بهوه که وشهی ((تیلاه)) بهواتایه که کهدوای تسول تهفسیلدان دهگهڤیتتهوه سهر شه دوومهعنایهی دوایی لهپینج مععنایهکهی ((رهب)) کاکلی تیلاه فرمانپهروای بهندهیی بوکراوو یارمهتی لی خوازراوه بهلام شه پلهو پایه شهرت و مهرجی ههیه . ناییتته بهندهیی بوکراوو پهستراو نیللا کهسێک نهبی که په حمان و په حیم و خاوهن دهسهلات بی وهشیایوی نهوه نیه که داوای یارمهتی لی بکری مهگهر کهسێک نهبی که په حمان و دارای ههموو رهحمهت و په حیم بهخشهری شهوپهحهتهانهش بی ، نهگهر وابی تیلاه بهمانای بهندهییکراوو هانا بو بردراوه بهمهرجی شهوهی که په حمان و په حیم و خاوهن دهسهلات بی بهلام رهب مانایهکی پینج لک و پۆی ههیه کهههریهک لهو پینج مععنایه نهندامیتکه لهمععناهی رهب بهلام شه دوومهمایای دوایی رهب کهمهعبوود و وستعهانه دوو

تهندامن له معنای نیلاه وستی معنایه که ی پیشه وهی ره ب
 که ره همان و په حیم و مالیکه مهرجن بو نیلاه دهنا هیچ یه که لهوسییانه
 تهندام و بهش نین له معنای نیلاه ، جاهه لویتست گرتن له بهران بهر
 مه عبود و پرستراو و موسته عان وهانا و بهر بردرا و هه مان
 هه لویتسته له بهران بهر نیلاه دا وه عیبادهت و بهندهیی کردنی خالیسانه
 به جوژیک که هه موو کردراو ره فتاری بنده له پوی شه ریعت و
 بهرنامه ی خودایی و بو رازی کردنی شهویی و نیستعانه و یارمهتی
 خواستن چ له چوار چپوهی هژ و هژکاری داوچ له ده ره وهی هیزه کانی
 سروشت دا به گوژی ره یاسای خودا په سندی ، به یه کدانانی نیلاه و
 (تمو حیدی نولو هییه ته) «اِیْسَاکَ نَعْبَسْدُ وَاِیْسَاکَ نَسْتَعِیْنُ» هه
 لویتسته له بهر ام بهر سیفته ی پرستراوی و هانا بو بردراوی دا .

حیکمهتی هه لپژاردنی (لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ) بو درۆشی یه کتاپه رستی:
 نیمه کوتمان شه هه لویتسته له بهر ام بهر نیلاه دا هه لویتستی
 کرده وهییه له مهیدانی ژیان و خو سازگار کردن و دامه زانندی شیوهی
 ژینه به گوژی ره ویستی خودای خاوهن فرمان که و ابو به یه کرانین و
 به یه کدانانی نیلاه پا گوژی زتنه له بواریکی ژیان را که ده ویدا نینسان له
 غهیری خودا په پیرهوی بکاو یارمهتی له غهیری خودا بخوازی
 هه ره له بهر شه و راز په مزه گرینه که یه که بو درۆشی یه کتاپه رستی رسته ی

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» هه لبریز دراهو نیلاهی غهیری خودا حاشای لیکراوه
 نهک ره ب نه فی کرابی نه کو تراوه «لَا رَبَّ إِلَّا اللَّهُ» چونکه نه گهر ره ب
 دیاری کرابا ، هاویه شدانه ران بۆ خوداش دهیانکوت : ته مهش ده لیتن
 هیچ ره ب و پهروه دگاریک نیه بیتجگه له ته للا له بنه وه شدا مه نرووریان
 سی معنایه که ی پیشه وه ی ره بیه و نهوسی مه به سته بۆ خودا خالیس
 ده که نه وه و دانیشیان پیتدا دینن دوا ی شهوش زور زیره کانه خۆده
 خواره بایه ده گرن وقتله زانانه باریکه ی ده ده نییه و خۆله گۆرینی نیوه
 رۆکی ژیان و پهفتاریان ده بۆرین همریویه که لیمه ی نیلاه هه لبریز دراهو
 هتا تهو که لیمه یه ده قاده ق تهو دووم معنایه ی دوا یه ی ره ب
 که مه به سته ی نه سلی و نه نداسی معنای نیلاهن بگه تی نی و داوا بکری
 بهو که لیمه ی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» پراگۆرزان له شیوه ژیانیک بۆ ژیانیک
 دیکه وه . شتیکی ناشکرایه که به یه کزانی نی خودا و یهک لاکردنه وه ی
 په رستن ده مهودای تهو دووم معنای دوا ییدا که مه عبود و موسته عانه
 ، به لام و پیویست داده نی به یه کزانی و بی شمیریک کردنی خودا له
 مهوداو مهیدانی سی معنایه که ی پیشه وه ی ره ب دا ، به لام
 پیچمه ونه ی نه وه ی هه لئاسورپی ، چونکه کابرا ده توانی بلی : «لَا رَبَّ
 إِلَّا اللَّهُ» به وه بهرچاو گرتنی سی معنایه که ی پیشه وه ی ره ب به لام
 نه لی : «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» چونکه بۆ که یشت به هینانه جیتی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»
 ده بی له «لَا رَبَّ إِلَّا اللَّهُ» بپه رینه وه یانی ده بی تینسان سی

مدعنايه کهي پيشهوهی ره بزانئ و قبوليان بکا جا نيقرار به دوو
 مدعنايه کهي دوایی بکاو بيانهيتيته جي لهژيانی خویدا نهوجار
 بهندهی تهواو دهبي بهلام نهگهر «لَارَبَّ اَلْاِلهِ» کافی بایه کابرای
 فیتلهزان فیتلی ده کاودینئ که لیمهی ره ب دههیتدیک له مدعنايه کانی
 دابه کارده باو بهوکارهی خوئی ده ریازده کاله ژیر باری بهندایهتی
 به کرده وه. جابؤیه نه و که لیمهی نیلاه هدلبژیر دراوه ههتا هیچ ریگاو
 مهودایهک بؤ خوشار دنه وه و پووهر گیتپان لهیه کتا پرستی به کرده وه
 نه مینیتته وه که و ابو دانانی خودا به ته نیا نیلاه یه کلا کردنه وهی ژيانه
 بؤ خودا و راگوژ تنه وه یه له ههل و مهرجیکه وه لهویدا نینسان
 فرمانبردار و یارم تهی خوازه له غمیری خودای بؤ ههل و مهرجیکی
 ژيان که له ویدا فرمانبر دار و گوپرایه ل و یارم تهی خواز نه بی نیلا
 له خودای نه بی .

لیکدانه وهی حمد

هه لوئسته کانی ناویرا و لهبرامبر نهو پینج سیفتههی خودا دا
 که له نایهتی دوو سو و چواری سوو پهی فاتحها داهاتوون که پینج
 مدعنايه کهي ره ب بوون هه مان هه لوئستهی حمده یانی «اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ»
 مانای تهوه یه که نه من ده زانم به یه قینی ه خودا هه و ووزاتی
 ره حمده و په حمده که ش ده به خشی و خاوهنی پوژی پرسینه وه شو نه من

بەتەواوی و بەنومىدە ھەروپوم لە خودايە و ترسىشم ئىتى ھەيە بەتەواوی
 تەرس و لەمەيدانى ژيانغادە ھەيە رستم و داواى يارمەتیش ھەرلەودە كەم
 بۆيە ھەموو ستايش و پيئەھلگوتنىك بۆوى دادەنيم و تايبەت دەدەم ،
 ئەنە ھەيە مەعنای «**الْحَمْدُ لِلَّهِ**» زانايانى زمانى عەرەبى فەرموويانە :
 ھەمد دەزارا ھەي خەلكى عەرەب دا پيئەھلگوتن و ناودار كەرنەبە نيتوى
 جوان لە سەر كەرنى كارى جوان ، پيئەھلگوتن تەعريفى بە جوانى و قەسى
 جوان لە بارەى يە كىتكدا كەرنە ھەكو ھەي وايە بلىتى ئەمن بە خوداى
 پەھمان و پەھيم ھەلئە ئىم لە سەر كارى جوانى بە نىختيارى خۆى ، يانى
 تۆ تەنيا لە بەرئە ھەي تەعريفى بە جوانى دەكەى چونكە كارى جوانى
 كەردو ھە بە ھەلبىژاردنى خوى ، فلانە كەس دە بە خشى چاكە دەگەئ
 داموئىك دەكاو ئەمويش پيئى ھەلئە ئى بەسيفەتى جوان جوان نيتوى
 دىنى و دەئى : ئەتۆ سەخى زۆر دۆ و دەروونىكى باشت ھەيە بەبى
 ئە ھەي ناچار ت كەن مالى خۆت دە بە خشى ، جا ئە ھەي پيئەھلگوتنەش
 دەبى لە پرووى بە گەورە دانان و بە پراستى بى يانى تەعريفە جوانە كە بە
 بارى گەورە نيشاندان بى ئەك بە بارى گائتە پيئەكەرن بى ، چونكە جارى
 واھەيە يە كىك بەيە كىكى ھەلئە ئى بەلام لە پرووى گائتە پيئەكەرن و
 مەسخەرە كەرن ھەك بە كا براى ترسە نۆك دەئى : ماشەللا بەغيرەتە لە
 بەر شىرى ھەلئە نايە ، ئەو جۆرە تەعريفاتە ھەمدى پى ناكوترى .

پتویسته زۆر سرنج بدهینه ئەومەعناو قەیدو بەندانەیی کەبۆ حمد
 ھەبە . مەسەلەن ھەلدانى نىوى جوان لەبەكێك كەسێك دەبێكە
 یەقین بزانی ئەوتەعریفکراوە کارەجوانەکەیی کردووە . ئینسان وەختێك
 دەتوانی حمد و سەنای خودا بکاو دەستی بۆدەچی کە خودای بناسی
 بەسیفەتەکانی ئیکرام و چاکە کردن و جەلال و شکۆ و ھەبەت و
 دەسەلات ، پاشەوہی کەزانیت خودا خاوەن روحم و پەرحەتە و ساحب
 دەسەلات و لى پرسینەوہیە دەتوانى وقالب سووک دەبى بۆ
 پتەھەلکوتنى ورازاندنەوہی بەسیفەتى جوان و دەلئى : پەرورەدگارى
 پەرحمان و رەحیم و خاوەن ملک و دەسەلات ، تەعریفى دەکەى بەنىوى
 جوان جوان لەسەرکارەجوانەکانى کەبەسەرپەخۆبى دەیانکا چونکە
 پەرحەت دەنێرى و دەسەلات دەنۆینى پتە ھەلدەلئى کەدارای پەرحەتە
 و دەشى نەبى بۆھەموو لایەک و سەر کردەبە لەرۆژى جەزا دانەوہ دا .
 کاتێك ئەوابى ناکرێ و نابى کە ستایشى خودا بکەى مەگەر بزانی
 کەخودا پەرحمان و رەحیم و خاوەن ملک و دەستپۆبىشتووە یانى دواى
 ئەوہی کەزانست بۆ پەیدابوو بەوہی کەخودا چاکەى بى ئەندازو
 گەورەبى و شکۆی لەپادەبەدەرى ھەبە و ئەوزانیاریە گەبىشتە دل ھىچ
 چارەت نامینى کەشەوق و ھیوات بۆ لای خودا زۆر دەبى و ترس و
 تۆقینشت زیاد دەکا بەجۆرێك کەھەموو وجودت دەبیتە ترس و
 ھومبەد لەوخودایە و ئەو ترس و ھیوازا ئە بەسەر رابەل و پۆی وجودت

داپالت پيوەدەنيتن كەبەسنەدە ۋە زارت ھەلپچىرى بۆتەعريفاتى جوان و بلىتى: ناي لەورەھمان و رەھىم و دەسەلاتدارەى رۆزى جەزا ، دەست دەكەى بەپىتھەلكوتنى بەنىوى جوان لىنسانى لەسەر كارى جوانى بەنىختارە ۋە يانى لەپىشدا كارە جوانە نىختيارىيە كەى دەناسى ئەوجار تەعريفى خوداى پىدەكەى . ھەتا ئىرە ھەمد و سەنا بەشى ستايشى بەدل و بەزبان دەگىتەۋە چونكە لە دلدادەزانى كەخودا رەھمان و رەھىم و ساحەب دەسەلاتە لە رۆزى لى پىرسىنەۋە داترس و ھۆمىدەت لەدل دەنىشى جا پىي ھەلدەلىنى بەزبان بەو نىوانەى كە بەدل زانىوتن بەلام ئەو پىتھەلكوتنە دەبى لەرووى بەگەرەدانانى خودا بىتت ۋەلدەلەۋە پىتت ۋابى گەرەبە جاچۆن پى ھەلكوتنى خودا لەرووى تەعزىم و بەگەرە زانىن نابىتت؟! چۆن يەكىك لەلايەك بەزبان بلىتى : خوداى رەھمان و بەخشەندەى ھەموو نىعمەت و لاپەرى ھەموو كۆسپىك و پادشاى رۆزى جەزاۋ لەلايەكەش دەھومىد وچاۋەرۋانىدا يالەتەرس و ھەبەتى لەوخودايدەا خەوش وخال ھەبى ؟ يان لەمەيدانى ژياندا فەرمانبەردارى لى نەكاۋ بەكردەۋەش ھەمد و ستايشى نەكا؟! دە ھالىكدا نىمە دەپىشداكوتمان كەفەرمانبەرى خودا ۋەندەبىي كىردن بۆ خودا ، ۋەشۆينكەوتنى شەرىعەت و بەرنامەى خودايدەپاك كىردنەۋە ۋەبەرەكەمال بىردنى نەفسدايانى بەكەلك ۋەرگرتن ۋەدەكارھىنسانى ناسەۋارەكانى رەھمەتى خودا بۆ پەرۋەردە كىردنى ئەوكۆمەلەۋوزە

لیئوھشاوھیبیانە کەبریتینە لە (نەفسی ئینسانی) لەھەوھلەوھ دەلیتی :
 خودای پەھمان و رەھیم بەوقسەدەت ئیقرار بەوھدەکە ی کەئەتۆ دەستە
 ئیستیعداد و لیئەتویتیکی کەنامادە ی بۆ بەرەو پێشچوون و نیازیش
 ھەبە بەوھەلدان و ھەولدان، وە ئیعترا ف بەوھش دەکە ی کەبەوئەوھری
 دەوور بەرت کۆمەلەئیمکاناتیکن کەلەدەستەسی تۆ داقراردارون جا
 ئەجارەوشیاربەوھ دەنگت دەردەبەری و دەلیتی : ئەو پەھمان و رەھیمە
 کار بەدەست و ھەمەکارە ی پۆژی لی پەرسینەوھ و جەزاشە .

لیکدانەوھ ی ((اقم الصلواة))

بەگۆیرە ی ئەوھ ی کە تا ئیستا کوتومانە ، دەبی تینگەییشتنی
 بەندە ی مسولمان لەنۆیژ بەجۆرێک بی کە لەدەروونی خۆیدا ھەست
 بەوھ بکا کە نیازی بەنۆیژ ھەبە و ھەتا تەنگاویەک و گزی پووچکەبەکی
 بۆ پەیدادەبی پێداویستی بەنۆیژ ھەبە . ھەرچەندجاری دەبیینی
 کەقازانجێک خەریکە لە دەست دەچی یازیانێک ھەبە دەبەھۆی وەو ی
 بکەو ی واھەست بکا کە ھیچ پزگاریەک و ھیچ پەناگایەک لەوتەنگانانە
 نیە ئیلا نۆیژێک نەبی کەدەونۆیژەدا نایەبەریتەبەرخودا یا بەوھسیلە ی
 نۆیژە کە لە خودای داوا بکا قازانجەکە ی بۆدەستەبەر بکاو زەرەرەکەشی
 لی دوور دەربکا . جاھەرکاتێک بەندەوای لی ھات کە بۆ راپەراندنی
 ھەرگرفتێک تاویدا نۆیژی ئەوھختە بۆ تە تینگەییشتوو حالی بوو

له نۆیژ و ده زانی له نۆیژه کهمی داچ ده لێ وچ داوا ده کا . ناشکرایه که
 بنده هه می شه نیاز منده بو پارانه وه له خودا له بپرینی پرینگای
 به مندایه تیدا و هیچ ههنگاوێکی له وه میدانه دا به بی پارانه وه و له خودا
 داوا کردن بو هه ل نایه تموه هه ریۆیه ش پینج وه ختی واجب و سی وه ختی
 سوننه ت له بیست و چوار سه عات دا بو نۆیژ ته رخا ن کرا وه مه به ست له
 سی وه خته سوننه ته که کات تا وه لاتی «اشواق» و کاتی چیشته نگایه
 «ضحی» و له نیوه شه ویش را هه تا نۆیژی به یانیه ، نه هه مانه و که سه ی
 که به وردی له نۆیژ حالی نه بو وه و زانانیه به نیوه رۆک و پراسته قینه ی نۆیژ
 ، ده بی نی له غه میری وه ختی دیاری کرا و ، یازیاتر له و ، وه ختیکی تایبه تی
 بو یارانه وه داده نی و له به رده ستی خودای خۆی دا داده نی شی و لیتی
 ده پارێتموه هه تا روحمی پی بکا و نه و قازانجه ی که تاره زووی ده که باوی
 ده سه به ریکا و نه موزه ره ی که لیتی ده ترسی لیتی دوور کاته وه نه مه حاله
 ته شی او گو نجاوی حالی نیمانداری قورثانی نیه نه موقورثانه ی که کتیبی
 هیدایه تی خودایه و سپه له نه مه رکردن به به رپا کردن و به رپتیکی
 نه بجا مدانی نۆیژ دیاره نۆیژی ش ته واوترین جوړی پارانه وه یه که و ابو

۱- به لکه ی نه و قسه به ش نه مونه ته یه له سوو په ی جومعه «فَلَمَّا فَصَّيَتِ الصَّوَابُ فَذُنُوبُهُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَابْتِغَوْا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ...» ده گه ل نه وه ی که رۆژی جومعه له هه مرورۆژه کان که موره تره
 ووه خته که شی له هه مروره ختی که مباره کتره هیشته ده فخرمۆی : که نۆیژ ته وا و بو وه و ده ی کاری
 دی که مۆن ، و هر گه ی

ئینسانی زاناو تیگه‌بیشتوو له نۆیژ هه‌رده‌مێك هه‌ستی به‌ پێویستی
 دوعا و داوا کردن کردووده‌کاته نۆیژ و به‌ره‌و ئهو وه‌پێ ده‌که‌وی
 جامه‌گه‌ر کۆسپێک له‌سه‌رپێی کردنی نۆیژ هه‌بێ یا هه‌ل و مه‌رجه‌که
 ده‌ست نه‌دابۆ نه‌نجامدانی نۆیژی رێک و پێک و شینیی وه‌ک حاله‌تی
 له‌ش پیسی یا شه‌رپاریتیواری ده‌و حاله‌تانه‌ دا پێویست ناکاته‌و او‌ترین
 شیوه‌ی پارانه‌وه به‌کار به‌ردری به‌لکه‌وه‌ر جو‌ریک هه‌لسوو‌را با داوا‌بکا‌و
 بیاریتته‌وه له‌به‌رخودا مه‌سه‌له‌ن بلی « اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
 وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ ». یانی به‌غه‌یری فاتحها و ته‌حیات
 و روکوع و سو‌جده‌له‌به‌رخودا بیاریتته‌وه به‌لام ئه‌وشیوه نۆیژ و پارانه‌وه‌یه
 بۆوه‌ختی ناچاری جێی نۆیژه‌گریتته‌وه بۆبه‌نده‌ی ئیماندار . جاله‌سه‌رته‌و
 پایه و به‌ویتییه‌که‌کوتمان له‌باش حالی نه‌بوون له نۆیژه دوعا و پارانه‌وه
 له دوا‌ی نۆیژ . یانی ئهو که‌سه‌ی که نۆیژی ده‌کا‌و له دوا‌ی نۆیژی‌ش
 ده‌پاریتته‌وه و به‌ره‌و‌قوبله له جێی خۆی دوعایان ده‌کا به‌و کاره‌ی خۆی
 وانیشان ده‌دا که نۆیژی راسته‌قینه‌ی به‌جێ نه‌هیناوه و ئه‌وه‌خته‌ی که
 نۆیژه‌که‌ی کرد و وه‌تام و له‌زه‌تی لی نه‌چیتته‌وه . ده‌نا دوعای دوا‌ی
 نۆیژ معنای هه‌یه ؟ ئه‌تۆ که‌مێک له‌وه‌پێش ده‌حالی دوعا و پارانه‌وه
 دا بو‌وی ر‌ووت ده‌خودای خۆت دا‌بوو گفت و گو و رازو نیارت ده‌که‌ژ
 ده‌کرد رێگاده‌ستت هه‌بوو که‌هه‌ردا‌وا‌یه‌کی پێت خۆش بو‌و بیکه‌ی ئه‌وه

نیه خۆت ناماده کردووہ بۆ پارانهوه له تهواوترین شکل و شیوهی داله سوورهتی فاتیحادا که داوا کردنی هیدایهته بۆ پێنگای پاست و ناساندنی پێگاراسته که شه ، شهوجار شهتۆ پێنگات پێسراوه و بهرهودانداروه بۆت که ههڕچی پیت خۆشه داوای بکهی له پیتس سهلام دانوهی توژیژ داوه ههروهاله روکوچ و سوچدان^۱ دا نازاری ههڕ دلخوازێکی ههته داوای بکهی . بهلام تۆ دهوهختی خۆیدا شه داوایانه ناکهی و داوای سهلام دانوهی بهوداویانه خهڕیک دهبی . شهوکسهی توژیژی دهکا و دوايه دهست به دوعا داده نیشی وله داوای توژیژیش پارانهوهی دی به پێویست دهزانی کارێکی کردووہ که دهکری بلیتین وهک شهوه وایه که دین له سیاست جوداکاتوه . مه بهستم شهوه نیه که بلیتیم گوناھی گمیشته تۆتی یا له شوپن و پایه یهک هه لکه وتوه که وهک کابرای جیاوازی نواز له بهینی دین و سیاستدایه جابه دهسته نهست شهوجیاوازیه دابنی یا به بی دهسته نهست به لکو ده لیم دهوکاره دا که هودا کردنهوهی توژیژ و دوعایه لیکتروهک یارۆی لیك هه لپری دین و

۱- سهید ساییق له فیهقهو سهرونه که میدا ۸ هه دیسی به سه نه دهوه هینان له بارهی دوعای نیتوسجوده دایهک له وهه شتانه شهوهیه که نیمام نه محمد و مسلم نه قلیان کردووہ « وَأَمَّا الْمُبْرُؤُ فَاجْتَبُوا فِي الدُّعَاءِ فَمَنْ لَنْ يَسْتَجَابَ لَكُمْ » ج ۱ لاپه ره ی ۱۶۶-۱۶۷ یاسی سوجهی توژیژ -

سیاست وایو کاره که بیان وهک یهک دهچی نهک بۆ خوڙیان وه کویسهک
وانه .

نهوکه سهی که دین له سیاست هه لداوویڙی معنای نهویه
که دین له گۆره پانی ژیان دهرده کا نهوکه سهش که نۆیڙی ده کاو
له پاشان دوعایه ده کا و له سر جیتی نۆیڙی ده پار پتتهوه مانای نهویه که
نۆیڙ به به شیک له ژیان دانانی و پتی وایه شتیکی بی په یوه ندیه
ده گه ل نیازه کانی نۆیڙ کهر . چونکه نیماندار ده بی ریگیای به ندایه تی
به رده وام به ری و نهویڙ برینهو پاسان بۆ هه لگرتنی ته نیا ههنگاو تیکیش
مومکین نابی نیلا به پشت به ستن به . . . خودا نه بی و به نواندن
نهو پشت به ستنه له قالبی دوعا وپارانهوه دانه بی مادام وای
مهیدانی ژیانی نیماندار ده توانی بلی سی سه رته تا و سه ر دیره که ی
دوعایه نه گهر وای دانانی دوعا وپارانهوه لهو دیوی چوار چیه و
جهغزی نۆیڙ هه مان جودا کرد نهوه ی نۆیڙ له به ستین و راسته قینه ی
ژیان . نمونه ی نهوکاره له زۆر مهیدانی دیشداروو ده دا . بۆ مهی سال
له نیو مسولمانان داهه نه که سانیک که نیو ره وکی ده ستوری غوسل و
ده ستن نۆیڙی نازانن و زۆر شتی دیش له وجۆره هوکمانه ده یانینی
ده پیشدا هه موو چلک و چه پهریک له به ده ن لاده بن جادوایه نیه تی
غوسل و لبردین له ش پیسی دینن و فه رزی غوسلی به جی دینن . یا
کابرا دم وچاوی خاوین نیه له پیشدا نهوی ده شو وپاکی ده کاتهوه

چاپاشان ده سنوژی هه لده گری و بهو شیوه کاره ده ری دیکھی که ده سنوژی و خو شوتنی له بهرلهش پیسی له جه غزی ژیان و ده درناوه و نهیزانیوه که خودای دانا و بی عمیب

خو شوتنی نیژ بردووه به «نَظَّهُر»^۱ و ده سنوژی شی نیژ بردووه به شوتنی دسته کان و دم چاوو دست به سه ری داهیتان و لاق شوتن . دیاره شوتن مسعنای «نَظَّهُر» که (پادانی پیسیه) دینیتته جی وه «نَظَّهُر» یش له غوسلی لهش پیسی دا هیچ شتیک له سهرلهش ناهیتلیمه وه که نینسان نیازی به لبردنی وی هه بی به کاریکی زیاد له خو شوتن و خو پاک کردنه وهی هه وه لجار . شهو کاره دووباره کییه به شتیکی سووک و هاسان داده ندری له زاهیر داچ نیشکالی ههیه کابرا له پیشدا خو پی پاک و خاوین بشوا پاشان به نیهتی لبردنی لهش پیسی یابی دسنوژی ناوی به خو پی داکا ؟ به لام نیشکالی زوره چونکه شهوشیوه کاره ده بیته هوی بی خه بهری نینسان له کاکل و نیوه رۆکی کاریکی که نه نجامی ده دا شهو حکمه تهی که له و کاره دایه ده رکی ناکاو کاره کهو حکمه ته که هاوئا ههنگ نابن و له ناکامدا ههست به له ززهت و تام له و غوسل و ده سنوژی ناکا . چونکه ده سنوژی له

۱- له نایهتی شهشی سووپی مانیده دا ره له نایهتی ۴۳ی سووپی نیسا دا به بیغتسالی نیو

خوځاوین کردنهوه ههلاوارد دیاره له راستهقینهی ژیانیشی ههلداویری
 وههروهه غوسلی له پادانی پیسی جودا کردۆ تهوه و توژیویشی له
 دوعاو پارانهوه ههلاواردوه وهکردوو یهته شتیکی جودا
 لهپیداویستیهکانی ژیان و تهشریفاتی . ههروهه زۆر شتی دیش له
 نهحکامی نیسلام که له ژیان بیگانه کراون و قهדרو پیزی
 سهرزازه کیشیان لی دهگیری وهک پادشایهکانی دیگۆری و تهشریفاتی
 که هیچ کاریان به کارو باری مهملهکهت نیه .

جا له سهرنه و پتوودانه دهلتین یهک له نیشانهکانی
 تیگهییشتنی نینسانی له توژیی نهوهیه که پاچهنی بۆ توژی لهوهخته
 دا که گرفتاریکی وای بۆ هاتۆته پیشی که ههموو توانایی خوئی بۆ
 دیتنهوهی ریگاچاره بهکاربردی و سهرکهوتوو نهبوو بی و بهرانبهریهگیر
 و گرفتهکهی دهستهوسان و بی دهههتان پاوهستایی ، جائهگهر وای
 ههست کردله دهرووندا که دهبی حهقهن توژی بهرپابکهه بۆ نهوهی له
 نیتو توژیوه که دا هاوار له پهروهردگاره بکهه و هانای بۆ بهرم ههتا
 یارمهتیم بدات بۆ کردنهوهی نهوگری پووچکهیهو دهریاز کردیم
 لهوتهنگانهیه . ههروهه ختیکی نهبهوههست و ههلوستهوه توژی
 کردنهوه دهپیتته تیگهییشتوله کاکلی توژی . یارهبی خودایارمهتیمان
 بدا بۆ حالی بوون له توژی بهوجۆزهی که کوترا وه هیچ کۆسپی گ

نهیته سه‌ر زیگان ئیلا یادی نۆیژ بکسین و پاچه‌نهن و پاپهرین بولای نۆیژ و به عینوانی هه‌وه‌لهن و گه‌وره‌ترین چه‌ك تاوی ده‌ینی . نامین .

زیکر و دو‌عایه کانی نیو نۆیژ وه‌دوای نۆیژ :

لیره‌ داشتیکی دیکه‌ماوه که زۆر گرینگه شه‌ویش میالات کردنه به وزیکرو دو‌عایانه که‌نۆیژده نیوه خۆی گرتوون . زۆر روون وناشکرایه‌کێک له‌وناکارانه‌ی که‌ده‌بی نینسانی تیماندار پێشان بپازیتمه‌وه زۆر یادگردنی خودایه قو‌پتان له‌بارهی تیماندارانی پزگاریو و دافه‌رمویه‌تی «وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ» واته‌پیاوانی که‌یادی خودای ده‌کن به‌زۆری وژناتی تاواش شه‌جری گه‌وره‌یان هه‌یه . تیمانداریش به‌به‌چه‌په‌یتناتی نۆیژه فه‌رزه‌کان ده‌بیته یادکه‌روه‌ی خودا نه‌گه‌ر وای لی بیته بزانی چه‌ ده‌لی ده‌نۆیژه‌که‌ی دا . یادی خودا کردن به‌ اللهُ اکْبَرُ کۆتن و سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاسْتَغْفِرُ اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ و سه‌لاوته لی‌دان له پیغه‌مبه‌ر (ص) . به‌وشتانه‌ی یادی خودا ده‌کا . زۆر پێویسته که نینسان گرینگ‌ی بدا به‌موزیکره‌ی که ده‌یکا ده‌نۆیژه کانی‌دا نه‌گه‌ر ده‌حه‌دیس داچاوی پێده‌که‌وی

که فرموده‌ی پیغمبر (ص) داواله نیماندارده کا ده ساوه‌ی شهو و پوژیکدا هفتاچار داوای لیخوشبون له خودا بکا با مسولمان و اگرمان نه‌با که نه‌وجه دیسه داوای لی ده کاله دهره‌وه‌ی نۆیژ نه‌وجه‌فتا نه‌سته‌غفار ه بکا به لکو بابروانی له هه‌وه‌له‌وه نایا له پینینج فرزه‌که‌ی دا هفتا جاری داوای لیخوشبون و گونا ه دپوشین کردوه یان نا ؟ نه‌گهر کردبی نه‌وه شه‌رکی سه‌رشانی به‌جی هیناوه و نه‌گهر نه‌شی کردبی بازیا د بکاله سه‌ر نه‌هنده‌ی که ده نۆیژه‌که‌ی دا کردوه‌یه‌تی تاژماره‌که‌ی ته‌واو ده‌کا . له‌نیو نۆیژی دانه‌وه نه‌ندازه «اللَّهُ أَكْبَرُ» ه‌یه که کیفایه‌ت بکا بۆ زیگری شه‌وو پوژ له نیو هه‌رپرکاتی‌کدا چند جار اللَّهُ أَكْبَرُ ده‌کوتری وه‌له‌هه‌ر نۆیژی‌کدا چند هه‌ئه‌اللهه‌وه‌ته‌کبه‌ر هاتونه وه‌له سه‌رجه‌می نۆیژه فرزه‌کان دا کو مه‌له‌یه‌ک له ته‌اللهه‌وه‌ته‌کبه‌ر ه‌یه هه‌روه‌ها له نیو نۆیژ داته‌سه‌بب‌حات و سُبْحَانَ اللَّهِ يَا سُبْحَانَ رَبِّيَ ه‌یه‌کی زۆر ه‌یه وه‌هه‌روه‌ها ته‌له‌مه‌لله و لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و سه‌لاوت لی‌دان له سه‌ر پیغمبر (ص) و نه‌سته‌غفار تکی زۆر وزه‌وه‌ند له نیو نۆیژدا هه‌نه . نه‌وکاته‌ش که نۆیژ که‌ر له سه‌ره‌تای نۆیژ که‌یه‌تی داواله‌خودای خۆی ده‌کا که دووری به‌تاته به‌ینی شه‌وو گونا‌هه‌کانی به‌وتنه‌ی لی‌ک دوور کردنه‌وه‌ی پوژ هه‌لات و پوژ تا وایان وه‌داوا ده‌کا پاکای کاته‌وه و به‌شواته‌وه له تاوانه‌کانی وه‌ک پاک بوونه‌وه‌ی پارچه‌ی سپی داوای شه‌وه‌ی ده‌رکوعه‌که‌ی‌دا ده‌توانی ویوی ه‌یه که‌زیکره نه‌قل

کراوه کان له قورئان و حەدیس کە پێن له باسی تۆ بەوئەستەغفار
بۆینیتەوه ، زەکو «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ وَجَلِّهِ
وَأَوْلَاهُ وَآخِرَهُ وَعَاقِبَتَهُ وَسِرَّهُ» وە لە داوی تەحیاتی ش لە پێش سەلام
دانەوه دادەتوانی هەرشتیکێ کە دلی دەخوازی داوای بکا.

ئەو ش بلیین کە لە پێشمەوی هەموو دوعایەکی ئەستەغفار هەلکەوتوو
چونکە دوعایابۆ وە دەستەهینانی قازانجە یا بۆ لابردنی
زەرەرەکانە جانیستەغفارو داوای چاوپۆشی کردن دوعایە بۆ لابردنی
زەرەر و زیان داواکردن بۆ لەناوبردنی شۆینەواری گوناھان لەسەردلەکان
ودەر وونەکان. لە داوی نۆیۆیش سوننەتەسی جار **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ بِلِيّ** .

ئەبەو جۆرە سرنج بەدا کە ئەوئەستەغفاریکی زۆر دەنیو نۆیۆە کە
دادەکا جابا نۆیۆ کەر وردبیتەوه لە ژمارە نۆیۆ فەرز و سوننەتەکانی
ئەگەر دەنۆیۆە کانیدا دەشەوورۆژ حەفتا یا زیاتر لە حەفتا
ئەستەغفاری کردبوو ئەو تەواو. ئەگەر واش نەبوو ئەگەر نۆیۆەکانی
جۆرێک بوون کە شیست ئەستەغفاریان تێدابوو بەدە ئەستەغفارن بکا
دەجار بلیّ : **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ** . یان کەمێک زیاتر لە دەیان بلیت بۆئەوه
توانیبی بەیەقینی لەشەو رۆژدا حەفتا جار ئەستەغفار و داوای
لیخۆشبوونی لە خودا کردبێ یا کەمێک زیاتر لە حەفتا جار ئەستەغفار
و داوای لیخۆشبوونی لە خودا کردبێ یا کەمێک زیاتر لە حەفتا
لەبەر هینانی جیئ فەرموودە کە یێغەمبەر (ص) .

وهنگه گهر ویستی له ماوهی شهوو پوژژتکدا سهد نه للاهو
 نه کبهری لی بدا ، به مهرجیک شوکاری نه کاته رهو شیکمی هه می شهیی
 تانه بیته بیدعهت ونابی خوژی نیزیک کاته وه ژماره یه کی کله
 هه دیس و کرده وی پیغه مبهردا^(ص) نه هاتی . جانه گهری پی خوژی
 بووله هیندیك وهختان داروژی سهد نه للاهو نه کبهری لی بدابا
 ده پیتشا بزانی چهند نه للاهو نه کبهری ده نیو توژی هه کان داهنده نه گهر
 هه رنه وان سه تیان ته و او کرد نه وه ته و او نه گهر ته و اویشیان نه کرد
 باز یادبکا به نه ندازه ی که سرتیکی تاسهت ته و او ده بی . بو نه لاهه مد
 و لیلا و سویمانه للا و لاله انا الله و سه له مات ناردن بو پیغه مبه ریش
^(ص) هه روا بکا . به لام بو کوتنی « لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِنَّا بِاللّٰهِ » له و باره یه دا
 چهند زیکریک هه نه له پاش توژی که هیندیك له و زیکره گه و ره یه
 دینه جی جاله و زیکرانه ی که په سنلی شه رعینه له دوا ی توژی هه کان
 نه نه وانن : سی جار کوتنی « اَسْتَغْفِرُ اللهَ » و خوژندنه وه ی نه و دوعایه
 « اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ ط تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ط لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ
 وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . ط لا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ اِنَّا بِاللّٰهِ ط لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلاَّ اِيَّاهُ ، لَهُ النِّعْمَةُ وَكَهُ الْفَضْلُ وَكَهُ
 الشَّاءُ الْحَسَنُ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ مَخْلُصِينَ لَه الدِّينَ وَكَوَكْرَه
 الكافرون » پیوسته توژی مسولمانی به جوژیک بی که کافران پی
 قه لس بن و ده سه لاتدارانی زوره ملی و خو سه پین و ده ست و پیوه نده کان بیان
 له توژی هه کی بترسین له به رنه وه ی که نه و به تیگه یی شه تنه وه توژی هه کی

ده ڪاو ده چيٽه نيو توڙيه ڪهيموه^۱ له خوداي خوي داواي يارمه تي
 وده سترتن بڪاهتا بتواني ڪوشڪي نه گهتي وقلاي ستمى حاڪمان
 بلهريزني ونيزام ودام ده زگاڪانيان تيك و پيك بدا وله جيي واندانانون
 و حوڪمى خوداوهند دابهريزني . نه بهو بيرو تيروائينه ده بيٽه بهنده ي
 خودا و بهندايمه تي بوي قال ده ڪاتوه گوي ناداته قهلسي و تورپه ي
 ڪافران و داگير ڪهراني نيزامي سياسي و پاميارى . جادواي نهو توڙيه
 و شيارانہ يه به ڪوتهو ڪردوه ده لسي:
 « لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْخِمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ . اَللّٰهُمَّ لا مانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلا مَعْطٰى لِمَا مَنَعْتَ وَلا يَنْفَعُ دَالَجِدُ مِنْكَ الْجِدُّ
 فَيَلْحِظُ . . »^۲ جانوڙيو ڪر ده بيني ڪه له دواي هدرنوڙيو ڪ جا ريك
 لاخول ولا قول انا پالهي ده لپت باهر به معناش بيٽه جي و خودي
 له بزي وي نه ڪوتري . دياره له شهو وپوڙدا پينجي بؤ دينه جي
 جانه گهريههوي ده جاران وابلن با پينجي ديكهش له وه ختيكي ديكه
 دابلپت . نه گهر ويستي نهسته غفاره ڪاني بگه نه سه تي ههروه ڪه

۱- وه ڪ ترسي نهو جهل له توڙيه ڪي پيغه ميهري^(ص) خوداو ده ڪوت دهنگي ڪوڙو ڪومه لي
 ڪورپيشيان بدم پشڪ چشڪت ڪن له سر نهو توڙيه ڪه خوا له نايه تي ۶ ههتا توڙه ي سوڙه ي
 عه له ق داباسي ڪردوه . وه رگير

۲- معنا ڪرني نهو دوعايمانن حواله ي خوڙينري خوڙهويست ڪردوه بؤ نهوي ڪتبه ڪه زور درو
 نه بيٽه وه ماندهوي نه ڪا . وه رگير.

هیتدیک حدیساندا هاتووہ بادہ **اَسْتَغْفِرُ اللّٰهِيَانِ** بۆ پیش نۆیژی بهیانی دابنی ئەگەر بتوانی ئەودەمی لە خەوی هەستی و وێرا بگائەودەیانە بلیت . ئەبەوجۆرە و بەوہەست و ھۆشەوہبۆ ئینسان خۆی لە نیۆ کەش و ھەوایەکی نوورانی و پرووناک بەیاری خودا دەبینیتە وە . بەلام ئەگەر ھەمبەت نەدا بەوزیکرانە و وابزانێ ئەووەختی داوای لی دەکری تۆبە و ئەستەغفار بکاھەر دەرەوی نۆیژی مەبەستە بیشک ئەوتام و چیتێ نابی کہ لە نیۆ نۆیژدا ھەبەتی . وەختیک دەحالی داھاتنەوی رکوعدا یا کرپۆشی سوجدە دا دەلی : «**اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي**» یاوەختیک دەرپاوەستانی نۆیژدا دەلی : «**اللّٰهُمَّ بَاعِدْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ**» یا باقی زیکرەکانی دی کہ لەجینگای دیکە نۆیژ دادەخویندزین . جا جیا وازتکی زۆر ھەبە لە بەینی وە دا کہ ئینسان نۆیژ بەو ھەست و شوغورە وە بکا کہ ھەر زیکرێک لە نۆیژ دا بە شیکە لە وزیکرە دوایانە کی لیبی داواکراوە و لە بەینی ئەوکەسەدا کہ نۆیژ بەو ھەست و شوغورە وە ناکات .

لەوێ کہ تا ئیستا کوتومانە وادەردەکەوی کہ نۆیژ نایەتەجی و جی ناکەوی ھەتا نۆیژکەر زاناو تینگەیشتوونەبۆ بەوشتانە کی دەنۆیژ دا دەیا نغزینیتەوہ سەرەپای سەرنجدان بەوکردەوانە کی کہ لە نۆیژ دائەنجامیان دەدا ئەگەر وابوو لە سەر نۆیژکەر لازمە دەکاتی پاوەستانی فاتیحاً خویندنداوای دابنیت کہ دوای پرو

وهرگیزانی لههه موو فەرمانپه‌وایانی پووج و به‌تال هه‌ستاوه و به‌ره‌و
 پرووی فەرمانپه‌وای راسته‌قینه‌ی خو‌ی ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستاوه
 خوداده‌یی‌نین و ناگای لههه‌مووه‌هست و خوستی وی هه‌یه^۱. شتیکی
 چوان و به‌جییه پیش نه‌وی بلی «الله اکبر» و ابینیته به‌رچاوی
 که‌سه‌رزهی پره‌له‌فەرمانپه‌واو حاکمانی سه‌ره‌پۆ که هه‌موو ئیددیعیای
 گه‌وره‌یی بۆ خو‌یان ده‌که‌ن نه‌وداگه‌ر که‌رانه‌ی که ته‌گه‌ر به‌زمانی قالیش
 نه‌یلین به‌زمانی حال و انیشان ده‌ده‌ن که داوای به‌شیک له خودایه‌تی
 ده‌که‌ن له لایه‌نی یاسادانان و هینانه ژیر فەرمانه‌وه و هیندیکیش له
 پیاوانی نایینی ئیددیعه‌ده‌که‌ن که له‌به‌شی هاوار لی‌کراوی و فریاد
 په‌سیدا که تایبه‌تی خودان نه‌وانیش به‌شدارن. با‌نه‌وه‌ی له‌به‌رچاوی
 که نه‌وانه‌له‌ده‌وران پشته هه‌موو داوای گه‌ورایه‌تی و گردنکه‌شی
 ده‌که‌ن به‌لام دوا‌ی نه‌وخۆ هه‌لکیشه‌نه‌ش نه‌و هه‌موویان وه‌لاده‌نی و
 فرییان ده‌دات و ده‌لی: «الله اکبر» خودای تا‌قانه گه‌وره‌تره له
 و جال‌جالو‌که‌و و شیل‌لاقانه^۲ ته‌ویه‌وته‌ره‌نه‌زی‌ژ دابه‌سته‌نه هه‌موان

۱- نیشاره به‌ونه‌یه‌یه که ده‌فه‌رمۆی «وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَزِيْرِ الرَّحِيمِ الَّذِي يُرَاك حِينَ تَقُومُ. وَتَقَلِّبُكَ

فِي السَّجْدِ» وهرگیز - سه‌ره‌ی شه‌ری‌ر ئه‌یه (۲۱۷ هه‌ تا ۲۱۹)

۲- مه‌به‌ست بێ هه‌یزی و ترسه‌نه‌زکیه له کاتی خه‌مه‌ردا. وهرگیز.

وه لادنه و له دل و میتشکی دهچنه دهزی و پرووده کاته پهروه ردگاری
 خۆی بهراسته و راست و ملکهچی «حَنِيفًا مُسْلِمًا» وه پراوه ستانه که ی
 مه عنادارده بی . ههروه ها پتویسته له پرکوعیشدا سرنج بداته
 نه و داها تنه وه و دوولابونه وه به بندایهتی بۆ خوداز یاتر بی و
 ههروه ها له سه رکردنه سه ره رهزی و دانیشتن له سه رچۆکان بو بهینی
 سوجه کان و ته حیات و له بهرز کردنه وه ی دووده سه ته کانی بۆ راگمیانلنی
 گهروه یی خوداوگرانی و سه نگینی وی له لای بنده که ی .

به لگه ی قورپانی له سه ر شه وه که نۆیژ کهر مانای نۆیژ بزانی

له شهیری نهوکارانه شدا به گۆیره ی حه ره که سه که نه
 بهر به کاته وه . به کورتی پتویسته ههروه ته به کی که ده نۆیژ داده یلی فکر
 له مانا و مه نزووره که ی به کاته وه نهوکاره و اجبه و سوو کایه تی و بی
 مبالاتی به مه به سه ته حه رام و گونا هه و له ویاسا و پرتسا یانه
 به ده ره که زانیانی ئوسوول و شه ره زانه کان دایان نا وه چونکه به کی که
 له وقاعیده و پرتسا یانه شه وه به که نه هی بۆقه ده غه کردنه مه گه ر
 به لگه ی که له ده سه ت دابی و نه هیه که ی لادات بۆ مه به سه تی کی دیکانه .
 جاله و نایه ته دا که ده یه یوتینینه وه هیه به لگه و لاده رتیک
 نیه له قه ده غه کردنه وه بۆلای مهباح کردن یا مافی هه لپژاردنی به نیشتیا
 قه خه ییر نایه ته که شه وه «لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا

ماتَّقُولُونَ^۱ «ئىككده رهوانى قورشان و زاراوه زانانى عەرەب پرونیان کردۆتموه که «سگور» واتە (مەستی) که چاوگ و بەمانای (سوکارا) بەھەرنەومەستىيە ناگوترى که بەھۆی خواردنەھوی شەراب و مەي پەيدادەبى ۲ بەلگە سەکر بەمانا شىوان و ئالۆز بوونی مەست و ھۆشى نینسانە بە جۆزىک که فکرى بپراو ئەوکارەي که دەيکایا ئەوقسەي که دەيلىت يا ئەوشتانەي لە دەورو بەري دەگوزەرتین لە دل و مېشکى داچيگير نەبن و ھۆشى لە سەرنەبن کەوابوو دروست نىە بۆ نینسانى که لە نۆیژى نيزىک بىتەمۆ بەحالى بى وازى وى ھۆشى جاھەربى ھۆشەيک بى چ بىھۆشى مەي بى يا بەھۆى توورپەي يا ھەواو ھەوس يا سەرقالا بون بەدنياوہ ناگای لەخۆنەبى يا بە ھۆيەکی وەک ئەوانەمۆ.

کەوابى واجبە دەيشدا دلى لەھەمۆ مەشغەلەيەک و سەرمەستىيەک پاك کاتەوہ جادواي ئەوخاوتین کردنەويەي دليە ، کەبۆي ھەيە بۆلای نۆیژى بچى «لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ حَتَّى تَغْلُمُوا مَا تَقُولُونَ» بۆ ئەمۆي بزانی چ دەلین دەبى سەر حال بن و بەپىي ئەومەعنايە ئەومەنع و نەھيە لە نيزىک بوونەمۆ ، کە بۆقەدەغە

۱- نۆيە ۴۳ سورە نسی و .

۲- بەلگەي ئەوقسەيەش نايەتەکان ۱۵ و ۷۲ سورپەي حجر و نايەتى ۱۹ سورپەي قافە

«سُكْرًا أَمْ حَرًا . . .» «لَمَّا سُكْرَتِهِمْ يُفْهَمُونَ» «وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ . . .» وەرگير .

کردنەھەر بەردەوامەوپووی دەخەلگ دایەھەتا دەگەنە حالەتیک
 کەدەزانن چ دەلین و ئەوێ بەزمانیان دادی بەدلەوشیارەکەشیان
 داتیپەرپی . بەپوونکردنەوہ عیلمیہ دەزانن کە ھەوہلین ئەرکی
 سەرشانى بەندەى پڕوادار بەخودا ، ئەوہیہ کە بزانی چ دەکا و چ دەلی
 دەنۆیوہکەى دا ، وئەوہش دەزانن کە ئەرکی سەرەکی پێشەوایانى
 پێگای خودا پەرستى ئەوہیہ کە کاکل و راستەقینەى نۆیژ و چۆنیەتى
 بەرپاکردنى نۆیژ فیرى بانگ کراوان و شاگردەکانیان بکەن . ھەرەک
 چۆن پوالتە خوازو زاھیربیینەکان زۆرتەر گرینگی بەلەبزوقالبەندەکان
 دەدەن و دەیانھەوێ خەلکی فیرى ئەوہى بکەن کە چۆن صاد ولاد
 وگی وئی وژال وزى وباقى پیتەکان وەخۆینن .

بەلى ، واجبە لەسەر ئالەھلگری نیسلام کە ھەوہلین گاری
 لەپاش راستکردنەوہى بۆچون و ساغکردنەوہى پایەکانى باوہرى
 شاگردەکەى ، وە ھەوہلین کارىک کە لە مەیدانى پێنویتى بۆ
 کارەباشەکان دەیکا ئەوہیہ کە فیرى نۆیژى رێک و پێکی بکا بە فیى
 کردنى نیوہرۆکی نۆیژو بارھینانى بەجۆرێک کە لە کردار و گوفتاریک
 کە لە نۆیژ دادەیانکا حالى بى و تییان بگات . ئەگەر کادریکی
 تیکوشەرى نیسلام سەرکەوتن وەدەست بێنى لەحالى کردنى تەنیا یەک
 شاگرد بۆ باش بەرپۆہبردنى نۆیژ باچەند سالیش بخایەنى ، کارىکی
 گەورە و گرینگی ئەنجام داوہ . وئەگەر پێشپرەوتکی نیسلام بتوانى

یهك پهروه ده كراو بكا ته نۆیژ كه رێكی به هۆش و گۆش و سه رحال له نۆیژدا، بيشك پڼگای خوښ كړدوو به د ههسته بهر كړدنی زۆر ټك لهومه به ستانه ی كه نه و له حولیان دایه چونكه له دوا ی به پړیوه بردنی به جوانی نۆیژه، كه دیته جی زۆر به ی نه و شتانه ی كه به بی نۆیژی به پړی و جی نایه نه جی . چون گومان له و قسانه ده كړی دوا ی چا و پرینه دوعا كه ی پیشه وای نیمانداران كه حه زه ته ی نی پراهیمه ^(۴) نهوكاته ی كه له پهروه دگاری خو ی پاراوه و فرموری «رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ» واته نه ی خودای من بكه نۆیژ كه رێكی ټك و پیک وړاست و دروست بهنده یه كی هینده نیزك له خودا نه و دا وایه ده كاله په وهر دگاری خو ی ، یانی ته گهر نه و حاله تم بۆ په داب ی هه موو شتیكم وه ده ست ده كه و ی . ته گهر له سه راسه ری قورڼان داهیچ نایه ټك نه بایه بۆ ده ر خستنی پله و پایه ی نۆیژ بیجگه له و نایه ته نه و نه ده كیفایه ت بوو بۆ را گه یان دنی گه وریه ی نویژ و به رزی مه قامی نه و منا جاته، ده با جار ټكی دی پیکه وه نایه ته كه بخوینینه وه : «رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَلْ دُعَاءَنَا» ده بینین له ناخیری دوعایه كه ی داده لی «رَبَّنَا» نه ی خودای تیمه چونكه دوعای بۆ نه سل و نه وه شی كړدوو كه خودا بیان كاته نۆیژ كه ری چاك و باش . ته گهر به وردی سرنجی قورڼان بده یین تیده گه یین كه خودای پاك و بی ټیرا د بۆن به یان ده كا كه مه به ستی

دوایی و شاخین بهره می جیگیر کردن و دامه زرانندی بهنده باش
 و بو خودا گونجاو پشتیوانی دینی خودا له سهرزه ویدا، به باشی و پیک و
 پیتکی کردنی نۆیژ ودانی زه کات و دهستوردانه به چاکه و
 نه هیگردیشه له خراپه وهك فرموویه تی : «وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ
 اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ. الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ
 وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ...»^۱ دهستوردان به چاکه ونه هی له
 خراپه له پیش هه موو شتیک دادهستوره به نۆیژی پیک و پیک و
 زه کاتی جوان و لیک ونه هیشه له هه رکاریکی که دژی نه و دووانه یه.^۲

گه پانه وه یه که بو سه ریاسی وه خته کانی نۆیژ

له باسی حیکمه تی نۆیژی به یانیدا کوتمان ، نه و بهنده یه که
 گرفتاری خه بووه له شه ودا وه ختیک وه خه به ردی و به سه سه ره له دانی
 سیوادی به یانیدا ناگادار ده بی و ده بیینی که تال و گو پیک به سه ره دنیا
 داهاتوه وشه و تاریکایی پشتیان کردوه و پۆژ و پروناکایی خه ریکن
 دینه ده ری به دیتنی نه و گو پانکاری و دیمه نه ده که ویتته به ری تال و
 گو پری گه ره ی قیامت و هه ست ده کابه لیپه سه راوی خۆی و پرا ده چه نی

۱- نایه تی ۴۱ سوره تی حج

۲- هه ر خردی نۆیژ بو خۆی نه مر ده کابه چاکه و نه هیشه ده کا له خراپه وه کونه و دوتایه ته
 دمیگه ینتن : «أَصْلَوَاتُكَ قَامُرُكُ أَنْ تُتْرَكَ مَا يَنْفَعُ آبَاؤَنَا...» ۸۷ هود «إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ...» ۴۵ عنکبوت وه رگیپه .

بۆ گرتنی عەزەمی جەزم لەسەر بەندایەتی خودا و ئەو عەزمەش وا دەخوایێ که بەندهی خودا پیش له هەموو شتیەک نۆیژ بەرپابکا بۆ ئەوێ دەنۆیژ دا داواله پەرورەدگارەکهی بکا ئیمکاناتی بەندایەتی بۆ پێک بێنی و کۆسپه کانی سەرەپتی بەندایەتی شی بۆ لاسەری .

هەریه و جوهریه له وهختی هەرنۆیژی کدایانی وهختی دیاری کراو بۆ نۆیژ که پینجن ئال و گۆرێکیان هەرتی دایه ، دەنیوهرۆیه دا پرۆژ له و بهری ئاسمانهوه دهپهڕیتسه وهبۆ ئەویەرویه واتای قورپان (دولوك) دهكاو داده مالدري ، له ئیواری دازەرد هەلده گهری و له پرۆژ ئاوابوون داسوور هەلده گهری و له وهختی عیشایه داسوورایی لای پرۆژ ئاوا خهلاس دهبی و تاریکایی توند که قورپان به «عَسَقِي» نیه دهبا پهیداده بی . جاله تهواری نهووه ختانه دا ئال و گۆر دهبینی و ههست به لپیرسرای دهکا و پێداویستی نۆیژی دیتمهو یاد .

بهلام وهختیکی دیکهش ههیه که ئال و گۆری دنیای تیدایه و نهگهر له بهروه زهحمەت بێخستنی خه لکی نهبا به له دینداری دا که دینی خودای نایه مۆی نهوتەنگانه یه بۆ لایه نگره کانی بێنییت بێگومان خودا له وهختی نهوئال و گۆر ههشدا نۆیژی واجب ده کرد نهویش وهختی هاتنه دهری پرۆزه له کاتی تاوه لاتیدا بهوتی قورپان «إِشْرَاقُ» بهلام له بهر نهوێ که ماوهی بهینی پرۆزه لات و نیوه پرۆیه وهختی سوورانه وهو جوولانه وه یه بۆوه دهست هینانی بژیوی ههروهک قورپان واده فەر مۆی :

«إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا» له بئر نومسه لهیه له سه ریاوه پدران
 فرزانه کراوه که له ووه خته دا نژیژی په سمی بکن به لام پیویسته
 مسولمان لهوکاته دا که رژژته وارهاته ده ری ته سبباحتی خودای به زمان
 بکا چند سُبْحَانَ اللَّهِ يَهَكَ بَلَى چونکه خودا فهرموی به راستی
 هزره تی داود^(۴) له نیواران و تاوه لاتی داته سبباحتی خودای ده کرد
 وه هروه ها خوا به پیغه مبه ره که ی ناخر زمان^(ص) ده فهرموی: «إِضْبِرْ
 عَلِيمًا يُؤْتُونَ وَأَذْكَرُ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ. إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ
 يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ. وَالطُّيُورَ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ» فهرمان
 دان به پیغه مبه ری ناخر زمان^(ص) که یادی داود^(۴) بکا بژ نه وه نیه
 که یادی به سه ره اتیکی میژوویی رابردوو بکا به لکو بژ نه وه یه
 که چاوله وی بکاو نه و کاره ی نه و ده ی کرد نه ویش بیکات^۱ جا که و ابو
 پیویسته نه ویش له تاوه لاتی داته سبباحتی خودای بکات به و جوژه ی
 که داود ده ی کرد هروه هایه هر که سیك که به و نایه تانه قسه ی له گه
 بکری^۲. ده بی نینسان له کاتی هاتنه ده ری رژژدابه وردی سرنج بدات
 چونکه نه وه رژژ به ووه مؤ به ره که ته ی که پییوه یه هاتوته سه ردنیا یه
 و گورانیک دروست بسوه جادوای نه و سرنجه ته سبباحت بکا،

۱- «أَوَّابٌ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَفْبِدِهِ...» سوریه ی نه نعم نایه ی ۹۰ داودیش
 به کیکه له تیشاره پیکراوان . وهرگنیز.

۲- له کتیبه کانی نه حکامیشدا باسی سوننه تی نیشراق کراوه . وهرگنیز.

تەسبیحاتیش ھەرەك كوتمان نۆیە رۆكە كەمى (ھەلاتنە لەوناتە واویسەى
 كە تێیدا یە بەرەو كەمال و تەواویەت) یانى مەلە كردن لە ھەموو
 مەیدانەكانى ژيانى تازمايشى و پەلە كردن لە كە مێوھە بۆلاى زیادى
 و بەرەو خودا غاردان ، جانەو حالەتە بە كوتنى «سُبْحَانَ
 اللّٰه» یا ھاومەعناى وى دەردەبەرى . پێویستە لەو وەختیدا بەوردى
 ئاورپیش بۆلاى كێوھەكان و بالندەكان بەداتەو نەودەمەى
 چاودەبەریتەھاتنە دەرى رۆژ و ھاوكات لە گەل و ھەركەوتنى سُبْحَانَ اللّٰه
 دەلى و خۆى لە نۆتیشك دانەمەوى كێوھەكان و زریوھە زریو
 و بالەپەرژەى بالندەكان دادەبینى تامیكى تاییەتى لەوزیكرە دەچێژى .
 ناخر كێوھەكان لەكاتى تاوھەلاتیدا گرشە گرشىكى تاییەتیاں ھەمەو
 بالندەكانیش لەوكاتەداھات و چۆو چەقلەسەمايانە و دەمەنىكى سرنج
 راکیشیاں ھەمە پیاو نەگەر ئیشتیای لى بى دەتوانى ئاورپیان ویدا و
 ھاورپى زىكرەكەمیان بێت . جابەوشیوھەى ھەوتیەكى نەوھەوت وەختە
 بەنرخەى ھیناوەتەجى كەدوو پات دەبنەوھە و لەشەورۆژ دا دەگەرپان
 دانە . نەوھەوت وەختە بریتینە لە نۆیژى بەمیانى و تەسبیحاتى
 تاوھەلاتى و نۆیژى نۆیەپۆیە و نۆیژى ئیوارى و نۆیژى شیوان و نۆیژى
 خەوتنان و نۆیژى زیادى شەو دواى تارىك داھاتنى بەتوندى و لات .
 ئەوھەش بزانن كە نۆیژى وەتر و وەتروشەو و نۆیژ و شەو بێداری و باقى
 نۆیەكانى دیکەى لەو بابەتە مەبەست لە ھەموان یەك شتەئەویش

ئەو نۆیژەییە کە دروستە بەیەك پکاتی و زیاتر لە یەك پکات تایازدە پکات بکری . ئەبەوجۆرە بەندەیی خودا دەتوانی لە ھەر شەموو رۆژتیکدا ھەوت جار بۆلای خودای خۆی بگەریتتەو یادی بکاو پەسێوەنلی دەگەل خودای خۆی ئەوا بەردەوام و پتەو بێ عاڵە ھیچ بەلایەك پتیی بوەستی و شکستی بدات یا کەند و کۆسپتیک سەرپتیی لی بگری . چونکە بێشک ئەو کەسەیی کە دەبێھوێ داوای کۆمەگی لە خودای بکا بە گرتنە پێشی سەبر و خۆ راگری و نۆیژ ، ئەو کەسە لە سەر رەوێ گێ و گرتنە کەنە و لە کەند و کۆژە قایمەر دەبێ و ھیچ تەنگانەییەك ناتوانی بەچۆکی دا بێتیی و لە ئەنجامدانی ئەرکەکانی شلی کاتمەو .

چۆنیەتی کۆمەگ وەرگرتن لە خودا بەھۆی نۆیژ

پێویستە مسۆلمان نۆیژی گری بەدالەپا پەسیرین و بانگەواز و بەرپەرەکانی زۆر داران و حاکمە سەرەپۆیەکان . چونکە خوا لە قورئان دا نۆیژی دەگەل ئەومەبەستانە جۆش داوہ . ناکری مسۆلمان بەبێ ئەو ھەست و فکرا نۆیژ بکات . بەلکو دەبێ وایزانی کە لە حالی نۆیژ دا ئەو لە مەیدانی شەپرو بەرپەرەکانی دایە دەگەل خودا دا تا شراوو باتلەکان و دەسەلاتدارانی داگیر کەری حوکم . دەبێ وای دابنێ کە لە سەنگەری شەپرو تیککە لچوون دایە بەلام نیازی لینگدالینگدای ھەبە بە کۆمەگی پەروردگارە کەیی بۆ یە ھەر بەین نابەیینتکی پو

دهکاته ماله خودای و داوای زاد و تویشهی پیویستی لی
 دهکاوده گهریتتوه مهیدانی شهر وهك نوسه ریازهی که گوللهو نازوقهی
 لی دهبری و بیستم دهکا بؤفرمانده کهی که کۆمهگی بؤ بنیری .
 «فاصبو غلی ما یقولون» نهو جوملهو وینهی وهی زۆرن له قوربان
 داله و جینگایانهی که نه مر به تهسبیحات و حمد و ستایشی خودا و
 توژی کراوه بؤ وینه له سوورهتی (قاف) دا دوا ی بانگهوازی خه لک بؤ
 باوه رهینان به دواپۆژ هاوپی ده گه ل حیکمته و لیژانی وه به که لک
 وه رگرتن له نیشانهکانی جیهانی و نینسانی و نامۆژگاری دلسۆزانه و
 دلگرم کردن به باسی به ههشت و نهوی که تئیدایه و ترساندن
 له ناو رو ترساندن له گرفتاریبون به چاره نووسی گهلانی نافهرمانی
 پیشرو ، دهست دهکا به کیشمو و مسولمانی هه لگری ئالای بانگهوازی
 بۆلای خوداش رینوتینی دهکا که به گزیی پروایان دابچی و بهوشیوهی که
 جوانترین و دلسۆزانهترین شیوهی وت و ویژه له گهلان بچته مهیدانی .
 که نهو نمونهیهی سوورهی (قاف) یه کتیکه لهوشیوه جوانانه و هاوپییه
 ده گه ل لیژانی و نامۆژگاری جوان . جاله سه ره تای نهو رینوتینییه
 داناو ده فرموی : « وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ » یانی قیامت پرووده دا و هیچ گومانی تئیدانیه
 و هیچ نهولاوئهم لای تئیدانیه ئیمه ده توانین دنیای دی بیتینه جی
 چونکه توانیمان له ههوه له وه ناسمانه کان وزهوی پان و بهرین و

مه عبه نینی وانیش به دی بینین جانه گهر و ابوو «فَاضِرُ عَلٰی مَا يَقُولُونَ وَ
 سَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ . وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبَّحَهُ وَأَذْبَارَ
 السُّجُودِ» واته خۆت ږاگره له سهر نازاری قسمو هه لویستی ناخۆش و
 ناله باری بهر هه لستکاران ویو بهر بهر هه کانی ناژاوه کانیان به په له به لوی
 خودای خۆت هه لئی به حمد و سهار ته سبب حاته وه له پیش هاتنه دهری
 ږوږو له پیش نا و ابو نیدا . وه له شه ویشدا به پاکی یادی خودا بکو
 له دواي کړنۆش بردنه کانیش ده بینین که فرمان ددها به خۆږاگری و
 بهر بهر هه کانی نه وه مانای نه وه یه که بنده ی قسمه له گه ل کراو به و نایه تانه
 له مهیدانی تیکه هه لچوون و به گۆداچوون و تیکۆشان دایه نه صری
 پیته کابه مانوه له سهر حه قق و تی نه شکان و قبول نه کردنی شکست
 وه پرتو نینی ده کابۆ نه وه ی که کۆمه گی له خودای خۆی وه ریگری به
 په یوه ندی له گه ل گرتنی به ته سبب و ږاگه یانندی ناته و اوای خوی
 و ته و او یه تی خودا وه ستایش و ږازاننده وه ی خودا به نیوه جوانه کانی و
 وه بهر هیتانه وه ی هه همیشه یی خودا .

له سوږه ی « تهاش » داهر به و جوړه ی باس ده کا پاش
 نه وه ی که باسی کیشه دوورو دريژه که ی حه زره تی مووساله گه ل
 فیرعه ونی زور دار و سامه یی جادو و کار و گه لی فیری دراوو ساکار ، بو
 پیغه مبهری ده رگه ی له گه ل زور دارانی زه مانی خۆی که حه زره تی
 حه مده ده (ص) ده کا . ده فهر مۆی : نه ی حه مده مادام وایه «فَاضِرُ عَلٰی مَا

يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا . وَمِنْ آنَاءِ الْاَيْلِ
 فَسَبِّحْ وَاَطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرُوضِي . جادوای نهوچه کدار کردن به چه کی
 پهیرهندی له گهڙ خودا بڙ هیڙوه رگرتن له پرتگیای به ندایه تیدا ،
 ده فمر موی : «وَلاتَمَنَّ عَيْنِيكَ اِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا» واته ده سته ی
 جزراجور له کافران که پتکه وه پایه ی ژیانیان پتک هیئاوه
 جائه ونیعمه تانه ی که خودا داویه به چینه جزراجوره کانی کافران سرنجی
 تز بولای خویان رانه کیشن «زهره الحیوه الدنیا لفتنهم فیه ورزق
 رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقَى . وَاَمْرًا هَلِكًا بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبْرٍ عَلَیْهَا» واته له سر
 نهوکرده وه نهو عاده ته بپنمه - چونکه ماڻ و منداڻ دایمه نیازیان
 بهوریا کردند وه بۆنویژ و یادی خودا هیه «لانسنگ رزقا نحن نورزقک»
 که وابوهر پشت به نيمه بسپیره «وَالعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى» سرکهوتنی دواپوژ
 بۆ خودا په رستانه . له سوپره تی (حیبرش) دا له لای ناخبری سوپره که
 دا له ویندی نهو جینگایه ی سوپره ی (تاها) دا ده فمر موی : «وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاتِيَةٌ فَاَصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ
 - فَاَصْبِرْ عَلٰی مَا يَقُولُونَ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ» خوت راگره له سر
 قسه ناخو شه کانیان چونکه نيمه توانایی نه وه مان هیه که نهوان
 زیندو کهینه وه له پاش مردنیان وه له و دنیا یه شدا شتی کمان داوه به تو
 که ده توانی یارمه تی پی وه ده ست بیخی له و مهیدانی به ربه رکانیه داو
 بیکه یه نامراز و چه کتک بۆ به رهنگاری و پرو به پرو بوون له گهڙ کافران

دا « وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ . لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ »^۱

واته : بیگومان حدوت شتت داوه به تو که دین و دهرۆن و دوویات دهنهوه وه قورپنانی گهوره و پر له حیکمه تیشن داوه تیی . که و ابو چاوه کانت هه ل مهیره بۆلای نهوکه ل و پهل و کالایانهی که تاقمه پیکهینه ره کانی کۆمه لگهی کوفرمان پی دلخوښ و پرابۆیر کردوه وه هیچ غه میکیان له سرمه خو و بالی بزهیی و دلسوژی بۆ نیمانداران رایببخه . له سوورهی « طاها » دانه رموی : « فَاصْبِرْ عَلٰی مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا . وَمِنْ اٰتَاءِ الَّیْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰی وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰی مَا مَتَّعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ ... »

له سوورهی « حیجر » یشدا دانه رموی : « فَاصْبِرْ الصَّبْرَ الْجَمِیْلَ ... »

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ . لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰی مَا مَتَّعْنَا بِهِ اَزْوَاجًا . . .^۲ به له بهرینه ک دانان و له کن پانانی نه و دودهسته نایه تهی سووره تی تاها و حیجر ده توانم بلیم ، بابهیدی نی و راشکاویش نه بی که مه بهست له « سَبْعُ الْمَثَانِي » ته سببحات و ستایش

۱- نهمه تله به له ۲۱۴ و ۲۱۵ سوورهی شوعراش داهاتوه : « وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ .

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِئِنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ » وهرگیز

۲- نایه تی ۲۸ ی سوورهی که هفیش نه و دو مه به ستانه به هیز ده کا « وَأَصْبِرْ فِتْنَتَا مَعَ السَّادِقِينَ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْفِتْنَةِ وَالنَّفْسِ الْيَوْدُونَ وَجَهَهُ وَلَا تَقْدُ فِتْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا » وهرگیز

و ياد ڪرڻي خودايه لهو حوت وهختانه دا كه له «طاها» داباسيان لي
 ڪراوه چونڪه ڀاڙيڙ و بهستيئي نايه ته ڪان هم له سوڀري «طاها»
 وهم له سوڀري «حيجر» دانوهه ده گهيٽن . مادام وابوله سر
 مسولماني واجبه بهتاييهت مسولماني ده عوهه تگهر گاهه نويڙي وه ڪوو
 چه ڪيڪي ڪاريگهر چاولي بڪاله گوره پاني بانگه وازيدا و له مهيداني
 ڪارو جو لانهو هيدا . نهوڪه چوته شهري بي ته ماني مان ونه ماني
 تيگري توهي غيانگه راني زه ماني وفهرمان ناروه ايباني پوچ و خوخواني
 رڙگار، بي گومان هيڙي چه ڪي بهرچاوو ماددي وه ڪوو واني نيهه ڪه
 وابو ده بي چه ڪيڪ وه دهست بيئي كه بهتني بهربره ڪاني هه موچه ڪ
 وچولي وان بڪات نهو ڪارهش بهوهي ديته جي ڪه مسولمان هيڙو
 توانايي له پهروه ردگاري خوي وه رگري جازال ده بي بهسر هه مو هيو
 سپاي فهرمانره واناره واکان دا . جادواي نهو پهيوه نديه پتهو له پايان
 نه هاتوهه له گهل خودا نه گهر زالنه زالنه ڪان توانيسان نازاريڪي پي
 بگهيٽن ته نيا ده توانن لاشهي پيڪهاتوله گوشت و خوين و ده ماري
 نازار بدن نه ما روح و گياني له ده ستره سي وان دووره و نايگهني
 ته نانهت جاري واهديه ڪه لاشهي نيماندار نه شڪه نجهه ده دن به جوريڪ
 ڪلهت لهت و پشڪ پشڪي ده ڪن به لام لهه مان ڪات دارووه ڪهي
 له سهروه و ناسمانان را پييان پيڏه ڪني و گالتميان پي ده ڪا . بهلي ،
 به بي نويڙي قورناني و به بي پهيوه ندي گرتن له گهل خوداي خاوهن هيڙ

له ریځای تویره وه هیچ کات نینسان ناتوانی زهفر بیدک گرفت و
کۆسپیش بیری هتا دهگا بهوه موو داوو کۆسپه کانهی که قسه ی لی
ناکری دیته سهرپتی مسولمانی به خه به رووه خه بهر هینر ، ههر
به وخاتره شه که زانای بلیمهت کوره که ی رینوینی ده کابؤ باش به جی
هینانی تویرژ و فهرمانی پیده دا که نه مر به چاکه و بیزار ی
له خه راپه رابگه یینی دوا ی نه وشته ناماژه به وه ده کا که له سهر نه وه مر
و نه هیه تووشی کۆیره وه ری ده بی وگرفتی زوری دیته سهرپتی
وله سهری لازمه که خۆراگری و خاوه ن نیراده و وره ی پۆلایین بی
جابه و چند نامۆژگاریه پیکه وه چه سپاوه روونی ده کاته وه که پرتبازی
بانگه وازی نیسلامی پر له گیر وگرفت و که ندر کۆسپ وه که سیک
ده توانی به سهر نه و گرفت و کوسپانه داسه رکهوی و نه ژنوی نه فیزی
که په یوه ندی قایم و مه که می ده گه ل خودا هه بی . به لی ، نه وه ژان و
بلیمه ته که خواقسه کانی به حیکمهت نیوه ده با و بۆ هتا هتا یه له
کتی بی خۆی داتۆماری کردوون لوقمانی حکیمه .
نه وزان خودا ناسه دوا ی راست کرد نه وه ی بیرو با وه ری کوره که ی سه باره ت
به خودا له هه وه لین نامۆژگاری بابانه و دل سوژانه دا که ده فهرمۆی :
« يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ » ته ی رۆلهم هاویه ش بۆ
خودا بریار مه ده چونکه بیگومان نهوکاره ناهه قی کی گه وره یه . پاشان
خودای گه وره بۆ خۆی له جیانی لوقمان (ع) باسی چاوه دیری دایک و

باب ده کاهه تاکوره کهی بابی تۆمهتبار نهکا به قازانج خوازی و نیمتیاز ته له بی . چونکه ده کری کوره که بلی بام بو بهرژه وهندی خوی نهووه سیهت و سفارشیه ده کا هه ریۆیه خودای حکیم و کار جوان لیژه داده فهرمۆی نهو هیان به نه ستۆی من و نه تو لیژه هی چ مهلی جا خوا سفارش ده کا به پاراستنی مافی دایک و باب و پروونی ده کاتهوه که دوی به جی هینانی به ندایه تی خودا نه رکی راگه بیشتن به دایک و باب دیته سهرشانی نینسانی . جاپاشان نۆره ی هه زره تی لوقمان دیته وه که به نده کانی دیکه ی پهنده که ی باس بکا بۆیه دووه مین شتی بنه پره تی له بیر و بو چوونی مسولمانه تیدا باس ده کات که باوه پردامه زرانبه پۆژی دواپی و ژیا نه وه ی دوی مردن و حیساب و پاداش دانمهویه . وه که ده فهرموی : « يَا بَنِي اِنْهَآ اِنْ تَكُ مِنْثَالِ حَبِّهِ مِنْ خَوْدَلِ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَاوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ ، يَاتِ بِهَا اللّٰهُ اِنْ اللّٰهُ لَطِيفٌ خَبِيرٌ » له پاش راستکردنه وه ی باوه رو جیهان بینی هه لی راستکردنه وه ی خووخده و پینوینی که سانی دیکه و کرده وه ی خویه تی یانی نی کوره که . جاهه وه ئین کرده وه یه که که ده بی به نده ی نیماندارییکات به رپا کردنی نۆیه بۆیه لوقمانیش (ع) دوی باوه ر به خودای ته نیا و پۆژی دواپی ده فهرمۆی : « يَا بَنِي اَقِمِ الصَّلَاةَ » نه ی پۆله که م نۆیز به چاکی به جی بیته جادوی به جی هینانی نۆیز به چاکی و ته واری نینسان ناماده یی په ی داده که با پۆیشه وای ویا نگه وازی بۆلای خودا بۆیه فهرموی :

«وَأَمْرًا لِمَعْرُوفٍ وَأَنَّهُ عَنِ الشُّكْرِ وَأَضْرِبْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ.»^۱ یانی بیهیڤتوینی خه لک و دهستوواریده بهچاکه و نههی بکه له خراپه و ناحهزی و خوشت ږاگره له سههړنه و نازاره‌ی که له ږیسی نهونه مرونه هیه دا بۆت دیته پیشی به راستی نهونه مر بهچاکه و نههی له خراپه و خۆږاگری و نیستی قامه ته له کاره گهوره کانه . جاپاش نهوه شاره‌زای ده‌کا که خۆی بیازیزی له وعه بیانه‌ی که له که‌داری ده‌که‌ن له مهیدانی بانگه‌وازیدا «وَأَلْتَصُّعُوا خَدَّكَ لِلنَّاسِ . . .»^۲ نایه‌تی ۱۸ و ۱۹ سووږه‌ی لوقمان .

دیسان گه‌رانه‌وه بۆ سه‌روه‌خته‌کانی نۆیژ

جاریکی دیکه‌ش ده‌یلیمه‌وه هه‌روه‌کو له سه‌ره‌تای باسه‌که‌دا کوتم زۆر پتویسته که نۆیژ که‌ر وردیته‌وه و تیبفکری له‌وئایه‌تانه‌ی که‌ده‌وان داده‌ستوو دراهه به‌نۆیژ به‌شیتوازی جوړاو جوړ و نۆیژه‌که‌ش په‌یوه‌ند دراهه‌ته به‌وو خته‌نیویراوانه که له پیشدا‌باس کران ، چونکه له‌قورن‌ان داوشه‌ورپسته‌ی جوړاو جوړ هیه بۆ گریډانی نۆیژ به‌وه‌ختی تایبه‌تی خۆیه‌وه له‌شه‌ووږژدا جا هه‌ر جینگایه‌ی ناماژه ده‌کات بۆ تایبه‌تمه‌ندیه‌ک له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی نۆیژ ، بۆیه لازمه نۆیژ که‌ر وردیته‌وه له‌وگوفتار و قه‌وارانه‌ی که‌به‌یان و باسی نۆیژیان پی ده‌کری و

۱- نایه‌تی ۱۲ هه‌تا ۱۷ سووږه‌تی لوقمان

پێویسته راز و نهینه کانی ئهوه ختانه به پیتی تاقت و توانایک داتهوه و تیبکوشی له جه وههریان تام و چیژ وهرگزی . بۆ وینه نه وهختی که له قورئاندا دهگاته ئهوتایهته «وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَعًا وَ خِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ» لازمه له مهعناو مه بهستی «غُدُوٌّ» و «فَاصَالٌ» ورد بیهته وه فکر له په یوه نندی ئهو دووکاته لیک جودایه ده گه ل یادی خودا بکات نه گهر ئهواورد بیهته وه رهنگه حکمهت و رازی واجب کردنی نۆیژ لهو وهختانه دابزانی .

یان ئهو ده مهی که ئهو نایه تهی ده خوینیهتهوه «وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ» ده بی سرنج بداته چۆنیهتی پیش رۆژ ههلات و پیش رۆژ ئاوابوونی . هه ربه و په واله بپواته پیشی له باقی جیگایه کانی دیکه دا دیاره زۆریش . به لێ ، له سه ر خاوه ن باوه ری ئیسلامی واجبه که مات و بیده نگ بی و به تیفکرینه وه له وه ختانه ، پامینی . بیگومان پاش به نینیک خوا دلی ئاوه لاده کاته وه بۆ که بیشتن به نهینی و ده لیله دلگه ره کانی ئه وده م و کاتانه . بۆ سه لماندنی ئه و قسه ده ش ئه فهر مووده یه ی خودا به لگه یه «بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَ يَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ» . سووره ی أنفال ایه ۲۹ ئه ی ئه وکه سه انه ی که باوه ردارن نه گهر خودا بپرسن ته رازووی هه ق و به تال ناسین و لیک جودا کردنه وه ی کاکل و توئیک و بو په ی داده کاوه لیتان داده مالتی چلکی گونا هان وه گونا هه کان

بۆنۆیه داده پۆشی ، بى گومان خودا خاوهنى چاکهى زۆرو گهورهيه .
يارهه بى خودانه مهو نهنگۆش له نۆيژكهرانى بههۆش و گۆش قهرار
بداوله دهستهى زۆر بهيادى خودا بوانن بپيارله سهريدا .

حيكمهتى ژمارهى پركاته كانى نۆيژ

ئهويه يانهوله خهوى ههستارى و دهتههوى نۆيژى سبهينى بكهى
له بهر ئهوى كه ههوهلى پۆژهو ئينسان له حاله تىك دا نيه كه كارى وهك
گونه و نافهرمانى خوداى تيدا كردبى نيازى به دووپات وسى پات
كردنهوى نهوزيكرو تهسبيح و سهنايانه نيه كه ده بى بيانكاله وههوهلى
كارو جولانهويه دا . بهلكو دووپكاتهى به سه بهۆ داواى يارمهتى له خودا
كه كوس پى سه رپى به ندايه تى لى لايدا به لام له نۆيژى نيه وه پۆو
نۆيژه كانى ديكه دا ههلا و مه رج جۆريكى ديكه يه ئه وه چهند سه عاته
ده گه ل گهرو گه رتى ژيان تىكه لا و بووه و ده گه ل خه لكى چۆراو جۆر
سه رو كه لله لى لىك داوه جارو باره ش گونه و بى ئه مرى خوداشى
كردووه و زه خت و فشارى به رپچوونيش له وى پاوه ستى و له وانه يه زۆر
بۆنه و بيانوى ديش هه بن كه ببسه هانده رپۆ زياد كردنى نيازو له
ئاكامدا بردنه سه رى ژماره ي پركاته كان هه تابۆ خۆى ده لى : به سه ،
ده لى : جارى ئه وه نده به شم ده كا و دلتيام ده توانم به و نه ندازه تۆشه و
پيخۆره بگه مه قۆناغى داوى ئه وه و هيزم لى نه برى .

حیکمته‌تی ته‌حیات :

بدلی ، کورتان له نژیژی سپه‌مینۆ دا دوو رکاتی به‌سه‌به‌لام
 دواى نمو دوو رکاته ده‌بی ته‌خت دانیشی هه‌تا ده‌سکه‌وته‌کانی نمو
 دوو رکاته ده‌سک ده‌سک بکاو لیکیان هه‌لاویری و هه‌رشته‌ی له‌جیگای
 شیاوو شایانی خۆی دابنیت . له‌پیش هه‌موو شتیک دابه‌شی خودا
 جودا ده‌کاته‌وه و ده‌لی : «التَّحِيَاتُ لِلَّهِ» نه‌وه بۆ خودا له و لایه
 داده‌نیم چونکه له‌یه‌که‌م سرنج دامنه‌تی گه‌وره و چاکه‌ی خودا ده‌بینی
 که ده‌گه‌ل وی کردووه ده‌ستی گرتووه بۆ نه‌وکاره‌گه‌وره‌یه‌وو هه‌هل و
 مه‌رجیکی بۆ پینکه‌هیناوه که بتوانی نژیژ بۆ خودا بکا و ریگای داوه
 بچیتته‌لای ژووو و بۆ حوزووو خودا و لیتی بیاریتمه‌وه تا پینداویستیه‌کانی
 به‌ندایه‌تی بۆ دا‌بین بکاو گیرو گرفته‌کانی سه‌رپیشه‌ شی بۆ لایبا دیاره
 نه‌نه‌وه چاکه و منه‌تیکی گه‌وره یه و نا‌کری مه‌منونیه‌ته‌ که‌ی به
 ته‌واوترین شی‌وه‌به‌ گرفتار و په‌فتارده‌رنه‌بړی .

لیکدانه‌وه‌ی ته‌حیات

«التَّحِيَاتُ لِلَّهِ» هه‌موو زنده‌باده‌کان و پایه‌داربوونه‌کان بۆ
 خودانه ، له‌روانگه‌ی ریزمانی عه‌ره‌بیه‌وه و شه‌ی «نَهْجَاتَا»
 جه‌مه‌وتاکه‌که‌ی که‌لیمه‌ی (ته‌حیه‌ته) که‌چاوگ و مه‌سده‌ری
 «حَيَاتِيحِي» یه ، شه‌ی «حَيَاةُ» له‌بنه‌ره‌ت دایانی فلان که‌س فلان
 که‌سی زیندوو کرده‌وه و ژیا‌نی پی به‌خشی . نه‌وه وه‌ختیک دروسته که

فیعله که بۆ خودا به کاربردی ، بۆ وینه عه‌ره‌ب ده‌لین : « حَیْسِ اللّٰهُ
 فُلَانًا » یانی خودا فلانکەسی زیندوو کردەوو وای لی کرد که بییت بەلام
 ئەو وەختە که بۆ غەیری خودا بە کاربردی بە لەبەرچاوگرتنی ئەو‌ی که
 غەیره‌ز خودا کەس ناتوانی ژیان بیه‌خشی ، وشە « حَیْأَهُ بَمَعْنَا
 دوعای پایەداری کردن دەبیته یانی « حَیْأَافْلَانُ فُلَانًا » یانی
 کابرابه‌کارای کوت خودا پایەدار و پراوەستات کا . بەو شیوەیەوشە
 (تەحییەت) که کۆکراوه‌کە دەبیته « تَهْیَات » مەعناو
 مەبەستەکە دەبیته دوعاو ئارەزووی ژیان و بەرە‌هوام بۆ یەکیک
 . جابە‌خاتری ئەو‌ی که مان و ژیا‌نی که‌سیک ئەودە‌مە‌ی خۆشە‌ویست و
 خوا‌زراودە‌بی که پڕ بی له‌ چاکە‌وکارانی بە‌سوود و اباوه‌ که هیچ‌کات
 خە‌لک ئارەزووی ژیان و تە‌مەن درێژی بۆ ئینسانی بە‌دنا‌کەن
 بە‌لکە‌مە‌رجی ئە‌و‌کارە ئە‌و‌یە که دە‌بی دوعا‌بۆ کراو ئینسان‌یک‌ی
 بە‌کە‌لک بی بۆ خە‌لک و بە‌رپێ‌ز و شایانی قە‌در و پێ‌ز لێ‌گرتن بی . جا بە‌و
 هۆ‌مە‌ه وشە « تَهْیَةُ » لە‌نیو خە‌لکدا هاورپێ‌ه له‌گە‌ل قە‌در و پێ‌ز لێ‌تێ‌نان
 کە‌وابوو (تە‌حییەت) یانی (تە‌عزیم) و بە‌گە‌وره‌زانێ‌ن و بە‌ حورمە‌تە‌وه
 نیو هێ‌نانی یە‌کیک . جائیستا « اَلتَّهْیَاتُ لِلّٰهِ » مانای ئە‌و‌یە که
 تە‌واوی قە‌در گرتنە‌کان و بە‌گە‌وره‌ نیو هێ‌نانە‌کان دە‌ریە‌ست له‌ بۆ
 خودانە . وە‌ک پێ‌ز گرتن لە‌شی‌وه‌ی بە‌پێ‌وه‌پراوە‌ستان ، پێ‌ز لێ‌تێ‌نان بە
 حالە‌تی دولا‌هاتنە‌وه ، قە‌در لێ‌تێ‌نان له‌ شکی‌لی کپ‌نۆش ، پێ‌ز لێ‌تێ‌نان

دهقالبی دوور گرتن له نه قس و پیهه لگوتن به نیتی جوان لی هه لدان ، به کورتی ریزلینان به هه موو نهوشیوانهی که تا ئیستا نه نجام داون ، یانی لهوکاتهوه راست بوومه تهوه بو نۆیژ و کوتوومه : «الله اکبر» تادوای سوژدهی دووهم له رکاتی دووهم هه مووی بو خودایه . لیم پروونه که هیچ شیوه یه کی جوان و به جی له قه درلینان نه ماوه تهوه که هه تا ئیره نه من به جیم نه هینابی به دلم ، به زمانم ، به نازارو نه ندامه کانی به ده نم ریزگرتنم به جی هیناوه جا ئیستا به پاشکاوی ده لیم : هه موو شکل و شیوه یه کی جوان و له باری ریزلینان پیشکەش به باره گای خودا بیت وه ههروه ها پارانهوه کانیش بو خودانه نهوپارانهوه و نۆیوانهی که ده نیواندا داواله خودای ده کری بو دابین کردنی قازانج و نیعمه ته کان و لاهردنی زهره ر و زه همه ته کان ساغ و خالیس بو خودا و له که سی دی چاره پروان ناکرتین . «وَالطَّيِّبَاتُ» واته کرده وه و خاوینه کان نهوکاره پاک و به دلانهی که نینسان تنیا به خاتری خودا نه نجامیان ده دا و خوداش وه ریان ده گری «إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ» واته قسه ی پاک و خاوین بۆلای خودا وه سه ر ده کهوی ، کرده وه ی چاکیش خوا به رزی ده کاتهوه بۆلای خوی ، جازیکرو و کرده وه خاوینه کانیش به تایبته بو خودا ده کرتین . نهودامه زانندی «تَحِيَّاتُ» و «صَلَوَاتُ» و «طَيِّبَاتُ» بهوشیویه ریزکردنیکی سروشتی و دلرفینه ، چونکه نهوسی کاره یه که له دوا ی

یه کن ، لههوه لهوه خودا به گهوره ده زانی پیت وایه چونکه دارای
 هه موو په همه شایانی هه موو ریز و حورمه تیکیشه بۆ یه هه لویتیک
 ده گری له راست نهوکه ده بی بهنده له بهرامبهر خاوهنی خۆیدا
 نهوه لویتسه بگری و بهس . نهویش هه لویتسه حه مد و ستایشه و
 بهستنی په یانی به ندایه تیشه . له پلهی دووهم دا نۆیژ بۆ خودا ده که ی
 و به نۆیژه داوای لی ده که ی که نیمکانانت پی بدات و وات بۆ
 هه لسووپینی که بتوانی نه رکه کانی به ندایه تی به جی بینی . جاله پلهی
 سیهم دا کرده وه جوانه کان و قسه قال و پتهوو پشتگیری کراو
 به کرده وه کانی باش و بۆ خودا کراو ، به نه نجام ده گه بینی ، جابه مووی
 نهوسی کارانه بۆ خودا ده کرین . له کۆتایی نهو لیکدانم وه یه
 داده مهوی بلیم : نهوشیوه یه که کوتمان یانی «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ
 وَالطَّيِّبَاتُ» راستترین پیوایه ته بۆ ته حیات ، لهو بابه ته وه له بزنی
 دیکانهش هه نهو پیوایه تی بیتجگه له وهش نهقل کراوه به لام
 پیوایه ته که ی نیبنومه سه روود که نه وه ی نیمیه له هه موان راسترو
 دروستره .

سلاو ناردن بۆ پیغه مبه ر (ص)

بهو ته حیا ته پاک و تهوا وه نه تو قه درو ریزی خودای خۆت به
 و جۆره که شایانیه تی ، گرتوه نه ما واجبه له سه رت که نهوکه سانه
 بی نیوه یادت که ده ست و ده وریان هه بووه ده بوخته بوونی تو داو

گه‌یشتنت به‌وپله و پایه له خودا ناسیدا ، پیٚت وایه نه‌گه‌ر
 پیٚغه‌مبه‌ری خودای (ص) نه‌بایه نه‌تۆ ده‌تتوانی بگه‌یه نه‌وجی‌گایه ؟
 بی‌گومان نه‌تده‌توانی . نه‌و پیٚغه‌مبه‌ره‌ی که له‌سه‌ر تاوه خه‌به‌ر و باسی
 هیدایه‌تی له خودا وه‌رگرتوه و له دل و حافیزه‌ی خۆی دارا‌گرتوه و
 پاشان پٚیی راسپارده‌یی دارا‌گرتوه و به‌ساغ و سه‌لیمی به‌گۆیی دلی تۆی
 گه‌یاندوه پٚیی خودا په‌رستی خالی‌سانه‌ی بۆ رووناک کردوی ،
 چۆنیه‌تی به‌جیه‌تانی نوژی و له خودا پارانه‌وه‌ی فی‌ر کردوی ، نه‌تۆش
 وه‌دووی که‌وتووی و گه‌یشتوو‌یه‌ته نه‌وراده‌یه که‌دلت دامه‌زراوه .
 دووپاتی ده‌که‌مه‌وه نایا نه‌تۆده‌گه‌یشتیه نه‌وتی‌گه‌یشتنه راست و
 دامه‌زراوه له دین ، نه‌گه‌ر تی‌کۆشانی بی و چان هه‌لگرتنی باری
 قورسی وه‌خه‌به‌ر هینانی خه‌وگرانان و خۆماندوو‌کردنی پیٚغه‌مبه‌ر
 نه‌بایه (ص)؟ بی‌گومان نه‌تده‌توانی . که‌وابوو جیی خۆیه‌تی یادیکیش
 له پیٚغه‌مبه‌ر و زه‌حه‌ته‌کانی بکه‌ی به‌وجۆره که خودا و پیٚغه‌مبه‌ر(ص)
 پییان کوتووی و پٚیی رازین که داوای سه‌لامه‌تی و په‌حه‌ت و
 به‌ره‌که‌ته، بۆیه ده‌لیی : « السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ » (نه‌تۆش خودا
 سه‌لامه‌تت کاته‌ی په‌یامه‌یتنه‌ر) قسه‌ی ده‌گه‌ل ده‌که‌ی نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 که له کنته و له‌پرووی نه‌وه‌ی که گۆیی له کوتنته ، به‌لکه له
 دلی خۆت دا‌ح‌ا‌زری ده‌که‌ی و وای داده‌نیی پرو

به پرووتنه^۱ ههتا دو عاوسه لاهمه کت به گهرم و گوری بی به لئی
 چه پکه گولی پیشکیشی پیغه مبه (ص) لهوسه فوره پر زه فوره دا که
 نژیوه ، داواکردنی سه لاهمه تیه «السلام علیک» خودا سه لاهمه ت کاو
 به دووری له ههرچی دهرد و نافاته ، له ههرچی به لایه و ده گونجی
 بیته سه رپنگات له پریشتن به ره و په روه ردگارت دا هم له قوناعی
 ژبانی نهو دنیا به تدا ، هم له ده ورائی دواى مردن و وهفاته تا وهختی
 وه روح هاتنه وهت همیش له قیامت و به هشتیدا . «السلام علیک»
 خوا بتپاریزی له گشت ناخوشی و بیژی .

باسی ره حمهت و به ره کت و جیاوازی نیوانیان

چونکه داواى سه لاهمه تی کردن بۆ یه کیک ته نیا لایه نیک له
 خیر و خوشیه کان وه دی دینی که لایه نی (سه لبی) و دارپینی دهر دو
 نافاته ، پیویسته به ره مه ندیش واته (ایجابی) به دوعایه که ته وه
 زیاد که ی بۆیه ده لیتی «وَرَحْمَهُ اللّٰهِ وَوَرَكَائِهِ» وه ههروه ها ره حمهت و

۱- نهو روو تیکردن و دواندنه وه کوو نهو نایه ته ی سورهی الواقعه وایه «وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُضْطَّهِ
 الْعَيْنِ. فَسَلَامٌ مِنَ الْمُضْطَّهِ الْعَيْنِ» نه یه رموو: «فَسَلَامٌ لَهُ» ههرچه نده پیشدافه رموی «إِنْ كَانَ»
 وه وه کوو «أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ» وایه و نیه ۳۴ سوره قیامت ، نه قاعیده یه «استحضاری غه بیوی
 موشاهه دی» لی ده لیتن ، بروانه کتیبی جواهر البلاغه باسی تعریف المسند الیه بالاضمار
 «تنبیها» وه رگیر .

سۆزی خوداشت له سه ربی ئه ی پیغه مبه ر(ص)، هه رچه ند په حه مه ت
 دوور بوون له نافاتیش ده گزیتموه به لام چونکه له گه ل سه لام داها تووه
 تاییه ته به ده سه تبه ر کردنی قازانجه کان چونکه ده فعی زه ره ر
 که به شیکه له مه عنادوو قۆلیه که ی په حه مه ت به وشه ی سه لام دیته جی .
 که وابی «وَرَحْمَةُ اللَّهِ» یانی هه رشتیکی که قازانج و پیشه ر ه فته بۆ
 رۆیشتنت به ره و خودای خۆت له و چوار په رگه و قۆناغه به اسکراوه له به آسی
 سه لام دا ، له سه رب توژی و به سه رب دا هه لپۆژی و خودا بتداتی . به لام
 نه و په حه مه ته به بی ده وام و مانه وه به س نیه چونکه جاری وایه ئینسان
 په حه مه تی گه ی به ه ره وه ری له دوای دوور بوون له به لآ وه ده سه ت ده که وه ی
 به لام زۆر خۆنا گزی و به ره که ت و ده وامی نابی و ته وا و ده بی و ئینسان
 ده چته وه نیونا خۆشی و ناهه ت . دیاره نه و وه زعه ش شتیکی جوان و
 دلخوازیه که وابو لازمه له سه رب توژی شوینکه و تووی پیغه مبه ر(ص)
 که ده و عایه به که ی بۆ پیشه وا زه حه مه تکی شه خۆرا گره که ت به نه به رانه وه ی
 نیعمه تی خودا له سه ره وه ی بۆ نه وه ی نه و په حه مه ته ش وه ک
 زه حه مه ته که و به ره مه که ی هه تا هه تاییه بی . په س «وَبَرَکَاتُهُ» یانی
 په حه مه ته به ربیلا و به ره ده وامه کان هه لپۆژینه سه رب توو ده نیوه خۆت به گرن .

سه لا و ناردن بۆ به نه ده کانی خودا

ده وای نه وه ی که که سه ره و رۆزی شیوو ته واوت له
 پیغه مبه ر(ص) و سه پاسی زه حه مه ته کانت کرد چونکه که سه تیک سه پاسی

زه حمدتی خدکی نه کاسپاسی خوداش ناکاو نه میگردوه ، جادوای
 دهستخوڙاندهت به پیغه مبر(ص) ناوړیک و نه ولولایان دده یوه و
 ده بینی که زوړیک له بنده گانی خودا دهورو پوښی جوړاو جوړیان هیه
 و هه بوه له خوځکردنی پړگاو پاک کردنه وی پیشت بؤ نه وی تو
 بگیده نه ویله و پایه نارامبه خسه. نه وی بنده چاکانهی خودا که
 هاوچرخی توڼ هه مو یان نه خشیان هیه له وپوړوڙه یه . خوڼه گهر
 هاوکاری و یارمندی وان نه بایه له سر چاکه و خوڼاراستنت له خرابه
 هه رگیز نه وهل و دهرفتهی که بؤت ره خساوه و له سایه ی و یوه
 که پیشتوویه ته نه مه قامه که هه مو شتیک و هکوو خوڼی ده بینی ،
 بؤت هه لته ده سوړا . له پیشت نه وهاو دهورانه شت دامسولمانانیک
 هه بوون که نالای نیسلامیان به دهسته وه گرتووه و بوونه ته پیش
 قافله ی نیوهش و هاوچرخه کانیشو خوڼه گهر پیشپه وه رابردوه کان
 نه بان نه وه یدایده نه ده که پیشته ده ست نیوه که و ابو و ه پیشکه وتنی
 نه وان بؤ نیمان و ده ست پیشخه ری وان و تیکوڙشان و کوڙ نه دانیان له
 راست سهختی و دژواریه کان دارنگای تهخت و یه کسره کرد ووه وا
 ولی هاتوه که بتوانن به ویله به رزه بگن به لی : « السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى
 عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ » (سهلامی خودا له سه رتیمه شوله سر به بنده
 چاکه گانی دیکه ی خوداش بی) له سه ر خوڼمان و هه ریه بنده یه کی که
 نیستا زیندوه له سه ر پووی زه وی و له سه ر بنده باشه کان بی نه وانیه

که ده پيشدا نيمانيان هيٺاوه له حمزه تي ناده مهوه (ع) ههتا دوايښ نيماندار که مردووه پيش نهو دوعايه. جاتينسان بي يا جنوکه يا فريشته بي دياره فريشتهش بهنده ي بهريزي خودان . بي جگه له وان هس هره بنده خودايه که هبي و بهر نهوسه لامه ي که وي چونکه هه موويه که کومه لن وده بي ويگرا به شدارين له دوعاي خيرو ناوړو سهره کتر بده نهوه . به لي نهو به و ته حيات و سه لمانه ريزي هه رخواه و ريرو هه قدرتي که له بواړي وده دست کهوتني هيدايهت و پله و پايدت گرتووه به وريزي ليتانه ي که شاياني هه رجه قدرتي که .

شاده هيٺان به خودا

نيستا چ ماوه ته وه ؟ چ قسه يه که ماوه بي که ي له کوتايي نهوسه فدره خو شه دا ؟ ده بي بليم نهوه ماوه که تو به و شياره وه و به زماني خوت نيقرار بکه ي به وراستيه ي که پتي گه ي شتوي و تي گه ي شتوي لهوسه فدره گرنگه دا . دان به وه دابني که تو شاهيد و ناگاداري کاري که گموره و شتي که گرنگي ، له وراسته قينه يه به دل حالي بوو يه و نهوه نه تو نه لعان نيعتراف ده که ي به و شته گوره يه . له سر نه وراستيه ريشه دا کوتاوه ناگاداري و له ميشک و دلته دا دامه زراوه هه ريويه گمواهي به زمانيش به وهه قيقه ته به رزه ده ده ي . «لشهاد ان لاله اِلَّا اللهُ» و شه ي «لشهاد» له بنچينه داله و شه ي «شهاده» دا تا شراوه شه هاده تيش به بي شوهرود نايه ته جي شوهروديش

به مانا حازر بوون و ورد بوونهوه لهو شتمیه که له بهر چاوته ، له کن شتیک حازر بی ولیتی خوریهوه نهو حاله ته ته ووترین شکل و شیوه زاینهوه به هیزترین پلهی زانسته . چونکه نه گهر له کن شته که بیولیتی ورد نه بیوه بهو جوړه که لازم لیتی حالی نابی به پیچوانهش نه گهر له شته که پروانی به لأم له بهر ده ستانت نه بی دیسان بهو جوړهی که پیوسته زانیاری پی پیدا نا کهی .

به لأم به حازر بوون و دیققت لیکردن له همرشتیک ده توانی بگهیه به هیزترین پلهی ناگاداری لهو شته . تیگه بیشتن له همرشتیک به گویره ی راسته قینهی حالی نهو شتمیه ده رک کردنی شتی لاشه یی به حالی بوون له لاشه و قهواره بهتی وه ده رک کردن وقامی بوونهوه ری بی لاشه و نادریاریش بهر په وان و دلّه، که واپوو ده رک کردن و زاینی ههقیقته تی لایله اِنّااللهش به دل و دهروونه . گهواهی دهدهی و بهوریایی و تیگه بیشتنهوه ده لیتی : «لایله اِنّاالله» له کاتیک دا سفه ریکی پرخیتر و بیتر له په ستایی غهیری خوداوه بهره و بهرزایی لای خوداوه ده ست پیگردوه و گه بیشتوویه ته جیگایه که له حوزوور خودادا دانیشتووی و کولتیکت زانیاری له باره ی ته نیایی خودادا پییه و سه ره لدینی و ده لهی نهوه نه من دهق و کاکلی بی شهریک بوونی خودام زانیوه و تامم کردوه جا نیستا وه ختی وهی هاتوه که نه من شایه دی بهوزاندرایه ی خوم بدهم تیگه بیشتووم که مافی فرمانپه وایی و په رستراوی ته نیایی

خودايه و بڙ غهيري خودانيه جانهوه نه منم که دوده مهی دا گهواهی ددهم که مافی فرمان دهر کدن و پرستراو بوون هدر بڙ خودايهوه له بڙ غهيري وی نیه . وه شایه دی ددهم که نهوداواکارانی فرمانره وایسیه که داگیر کهرانی دسه لات و دستور دهرانی به غهيري کتیبی خودان و داوا کهرانی نیتو بڙایه تی بهینی خودا و بهنده گانی خودان ، نهو پوښت و مه قامی فرماندهر کردن و کردنی خه لکی به بهنده و ژیر نه مری خوځیان ، داگیر کردو به ناهق و نهوان شیاوو شایانی نهو جیگایه نین و ده بی بڙ خودا بگپر دریتوه . بریاره ددهم به دل و میشک و زمانم نیقرار ده کهم که هیچ فرمان دانرو شیاوی پرستن نیه نیلا خودای تاق و تنیانم بی چونکه پرستراو ده بی دارای هه موو قازانج و ره حمه تیک بی و بیسی به خشیتوه و خاوه نی پڙوی جهزاو پاداش بی دیاره بیجکه له خودای تنیاش کهسی دی ناوانیه که خاوه نی هه موو په حمهت و لاده ری هه موو زه حمهت و حیسابگیری پڙوی قیامهت بی که و ابو هه رنهو فرمانره و او جیگای هیواو پرستراوه .

شاده هینان به پیغه مبه ر(ص)

گهیشتن بهوشاده هینانه به خودای تاق و تاقانه به هو ی کی بووه و کی بهوپله یله بهیقینی گه یاندووی ؟ نایا نه تو نه وادهت توانی بگهیه نهو راستیه و گهواهی له سدریده ی نه گهر په سوول و راسپارده ی

خودائِ شمشه پي گميانديباي و له دلي نه گميانديباي ؟ بڙي پوون نه کرد
 بابه وهو پڙنگاي بهرچاوي تهخت نه کردباي بڙ وهي نهو ههقيقه تهسي
 بزاني و شاهيدي پي بدهي ؟ پيگومان نه تده تواني . به لام نه تو به
 پيگميانندي پوون وي گمردي نهو پيغه مبره (ص) گميشتويه ته نهو
 ههققه ده ققاوده ققه ، وههروهه له جيگاي شايه دي دان به و ههققه
 نيسته جي بوو به جاله و پووه وه له ههقيقه تيكي ديكهش وهك نهوه
 حالي دهبي و گواهي پيده دهي و دهليي : « وَ اشهد ان مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَ رَسُولُهُ » ده كهويه يادي نهوهي كه نهو پيغه مبر (ص) پاسپارديه
 بڙ خوښي بنده و غمرمانبهرداري خودايه بڙ يه له پيش هرشتيكدان نهو
 قسميه ده كه م هتا له باره ي پيغه مبردا (ص) به هه له نهچم و به شيك
 له خودايه تي و په رستراوي بڙ نهو دانه نيم . به لي محمه د (ص) بنده ي
 خودايه و له هه مان كاتيشدا پاسپارده ي خوداشه وه نه من يه قينم
 هديه و دلم خاترجه مه و خيالتم تهخته له سر نهوهي كه محمه د (ص)
 ناردراي خودايه چونكه نه گهر وانه بابه نه مني سه رلي شيواوي نه ده
 گميانده نهو دهره جديه چونكه نهو كه سه ي كه به راشكاوي و نيدديعاوه
 دهلي: نه من پاسپارده مه له لايه ن خاوه ن ده ستورويكه وه . ناردراره
 بڙ لاي تو بڙ نهوهي بتگه پيئي به حوزووري نهو نهوت پي بنا سيني
 به جورتيك كه ناماده بي به نيشتيباي خوت و به زانياريه وه گواهي له
 سر نهو خاوه ن ده ستوره بدهي ، نه گهر نهو پاسپارديه نيدديعاكه ي

خوی هینا جی و توڙی گهیا نده پلهی حوزوور و ناسین مه علوم دهبی
 که نهو کهسه پاسپاردهی بهراستییه . بهلام تهگمر تو بۆ لایه کی دیکه
 بهری ولات بداله گهیشتن بهوزاتهی که پاسپارده که سینگی دینا
 پیشیو دیکوت نهوزاته فرسته ندهی منه، مه علوم دهبی که نهو
 پاسپاردهیه درۆ ده کا ده نیددیعايه کهی خویدا . جا چونکه عمدهی
 پاسپاردهی خودا نه توڙی گهیا نده ته پلهی یه قین و حوزوور بیگومان
 بهنده و پاسپاردهی خودایه و دهبی هرواش بی وه هرگیز خودا
 که سینک بۆ پیامی خوی هه لئا بۆ ڙی که بهراستی بهنده و بهرته مری وی
 نه بی، چونکه کردن بهقاسید و پیام هه لگروای به جیهینانی نه رکی
 بهندایه تی به جوانترین شیوه و له بالاترین دهره جه دا دهبی بهراستی
 خوداهه لئا بۆ ڙی بۆ نهو مهستولیه ته گموره یه نیلا گموره ترین بهندهی
 خوی نه بی .

سهله وات ناردن بۆ پیغه مبه رو پهیره وانی (ص)

به دوو شاده و گهواهیانه نهوه له سه ره خۆت سو بوت کرد که
 گهیشتوویه ته بلیندترین دهره جه یه که ده گونجی بهندهی خوداپیی
 بگات و وات بۆ مه علومه که نیستا هیچ قو ناغی کی دی بۆ سه ری
 نه ماوه که بیبری وده بی بگه ریته وه و برۆی بۆ لای باقی مهیدانه کانی
 ژیان و تیکۆشان بهلام نه وه ت له بی ناچی که نه تو له حوزوور
 پهروه دگاری خۆتی و ده ته هۆی بییه وه نیو خه لکی و به ده رفه تی

دهزانی که هرچی دلت ده خوازی له وههل و هرجه بهرتهنگه داله
 خودای داوا بکھی چونکه وهخته که وهختی پارانه وه و عاریزه ته حویل
 دانه نه ما له بیریشته ناچی که هر که س سیاسی خه لکی نه کا سیاسی
 خوداش نا کا بویه مادام ده ته وهی بیار پیه وه له پیش هه موو که سیکندا
 بویه کیکن ده پار پیه وه که بویه ته وهی گه بیشتنی تو به وده ره جه
 بلینده که گه واهیه که له وینهی گه واهی خودا و فریشته کان ده دهی^۱
 بویه ده لینی : «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ (ص)» واتنهی خودایه ره حمه تت
 بر پیره به سر محمد دا (ص)، به زهیی خوت ده گهل پیغه مبه ر (ص) دا
 بر پیره به جوری که ها ورپی له گهل ریز و حورمه ت بی ، نه که به
 زه بییه که وه که به زهیی بنده ناچیزه کان ده رحق ژیر ده سته کانیان ،
 به لکه دووری له هستی ژیر دهستی ، دیاره ره حمه تیش بریتیه له دابین
 کردنی قازانجه کان و له سر ری لبردنی که ند و کوسپه کان ،
 نه و دو عایه ی بویه کزی تا خودا چوو که ترین زه ره ریشی هه رلی دوور
 کاته وه چونکه وی که و تنی که مترین زیان ده گهل ریز و حورمه ت لینان
 یه کتر ناگریته وه وه هر وه ها دو عای بویه کزی که بگه بیندر تیه
 پله به رزه کانی نیعمه ت و په زایه تی خودا . هه روه ها له سه ره تو واجبه
 که سیاسی که سانیتیکی دیش بکه ی که ده ورکی زور گرینگیان گپراوه

بۆ تهخت کردنی ڕینگای گهیشتنی تۆ و هاوشانه کانت به و پله و مهقامه بهرزه که حالی بوون له خودا و گهواهی دانه له سهریه کتایی وی ، کهوابوو له سهره تۆ لازمه دو عابۆ ئهوانیش بکهی له وینهی دو عا کردن بۆ پیغه مبههر (ص) بۆیه دهلی: «وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ (ص)» (وهه چهتت به سهرئال و شوینکهو تووانی عه مه دیشدا برپژه) ئه و که سانهی که په یوه ندیان گرتوو به پیغه مبههر و ره گهلی که وتوون و وه دوای ڕیبازه کهی کهو توونده و یه کتا په رسته یه داوه خاوهن نیسه به تن بۆلای ئه و پیغه مبههره (ص) به نیسه به تیکی تایبهتی که ره گهلی کهوتن و شاگردیی کردنه له به ندادیهتی خودا دا^۱. جاری وایه وشه ی (ئال) به کار ده بردرئ به لام شتیکی جودا له و مه عنایهی ئیره ی پی ئیراده ده کری مه سه له ن له و جینگایه دا که پیغه مبههر (ص) قسه له زه کات و سه ده قه ی مسولمانان ده کات و ده فه رمۆی : ئه و زه کاته بۆ عه مه د و ئالی عه مه دی ره و او جه لال نیه مه به ست له ئال ئه و ه سانه یه که په یوه ندی ره گهزی و خزمایه تیان له گه ل پیغه مبههر (ص) هیه چونکه دانی زه کات به خزمان ، پیغه مبههر (ص) تۆمه تبارده کا به قازانج خوازی خۆی له دیندا ، له خه لکی ده ستینی و دهیدا به خزمی

۱- نیشاره یه به نایه تی ۱۸ ی سووړه ی ال عمران: «شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ . . .»
 ۱- نایه تی ۶۸ ی ئالی عمران به لگه ی نه ودا وایه : «إِن أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَأَقْرَبُ النَّاسِ وَأَهْلًا لَهُ . . .»
 «النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا» و نایه تی ۳۶ ی سووړه ی نیرا هیمیش «... فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي...» و ره گهزی.

خۆى . ئەلپە دامەبەست لە ئال ئەو كەسانەيە كە پەيوەندى تايبەتى
 خزمایەتیان لە گەل پيغەمبەر دا ھەيە . بەلام لە بەستىنى بەندايتيدا
 خزمایەتى چ رەببتيكى بەو پەيوەندىيەداوہ؟! مەبەست لە ئالى
 مەھمەد(ص) لپرە دا ئەوكەسانەنە كە پەيوەندى دىنى و عەقىدەيى و
 فكريان پيۆەگرتووە كە دەبنە پيشكەوتووان و پيشاھەنگانى ريزى
 ھەوئلى لە كۆچەران و يارمەتيدەران و شۆينكەوتووانى ئەودودەستەيە
 بە جوانى و تەواويى چ لە دەورانى ژيانى پڕ بەرەكەتى پيغەمبەر دا و
 چ دواى ئەو . جا خۆزگە بەوانەي كە بۆ خۆيان لەو جۆرەئال و پەيرەوانە
 نە و دوعايەش بۆ ئەوتال و لايەنگرانە دەكەن دەنيۆ نۆيزيادا بۆ پزانی
 رەھمەتى ھاوپرۆي لەگەل حورمەت و پزى . پيويستە بۆ خۆشت بەجۆرئك
 بى كە ئەودووعايە ئەتۆش بگريئەتووە ھەرۆك ئەوسى دەستەي پيشيى
 گرتەوہ . دەبى ئەتۆش يەكئك بى لە ئال و پەيوەندى داران
 بەپيغەمبەرەوہ(ص) لە بوارى بەندايتيەوہ . ھەرۆك چۆن
 پەيوەندىگرتووان و پەيرەوانى فیرعون لەتوغيان و سەرەرۆييدا ، نيۆ
 دەبردان بە ئالى فیرعون .

مەبەستم لەو موونەھيئانەوہ ئەوہيە كەوشەي (ئال) لپرە -
 تەحيات - ولە وئەنى ئپرە دا بۆ گەياندى ئەوپەيوەندىيە تايبەتيە كە
 بریتيە لە پەيوەندى باوهرى و ھەرگرتنى ئەرزشەكان ، رايبەتى باوهرى
 و ئەخلاقى و كردارى . كەوابوودەبى ئەتۆش يەكئك بى لە ئال ھەتا

نمو دوعایهت بۆ خۆشت کردبئی چونکه نیره جیگایهکی له بارو
 گونجاوه بۆ دوعا کردن . له فرموده‌ی راست و دروستی پیغه‌مبیریش
 دا له دوا‌ی باسی « اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ » یانی پاش کوتنی
 نمو شاده‌یه پیغه‌مبیر (ص) فرموی : « ثُمَّ لِيُخْتَرِ مِنَ الدُّعَاءِ مَا شَاءَ »
 واته دوا‌ی شاده هیتان به محمد (ص) بادیارای بکاوه هدلبژیژی له
 دوعا همرچی پیتی خۆش بوو . دیاره نمو سه‌له‌واته‌ی دوا‌ی شاده
 هیتانیش به شیکه له دوعار پارانهوه . مه علومیشه نمو کهسه‌ی که
 ده‌پارپتموه خۆی له‌بیرناچی نه‌گه‌ر وابوو قاعیده‌وایه بۆ خۆشی له
 پدیره‌وو نالی محمدی بی (ص) بۆ نمو‌ی نمو دو عایه‌ی بۆ خودی
 خۆشی کردبئی . به‌ئێ : « اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 صَلَّيْتَ عَلٰى اٰلِ اِبْرٰهِيْمَ » هه‌روه کوو ره‌حمه‌ت پزاندوه به سه‌ر ئال و
 پدیره‌وانی ئیبراهیم دا . ئیشاره‌یه بۆ ئه‌وانیه‌ته‌ی سووره‌ی هوود
 : « رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ » نایه‌ی ۷۳
 واته‌ره‌حمه‌تی تا و تاوو ره‌حمه‌تی به‌رده‌وام و به‌ریلاو پرژی به‌سه‌ر ئیوه
 دا ئه‌ی ته‌ندامانی نمو بنه‌ماله‌یه ، به‌راسته‌ی خودا ستایش‌کراو و
 خاوه‌ن خیر و به‌ره‌که‌تی زۆره . نمو قسه‌یه ده‌گه‌ل هواسه‌ری هه‌زه‌ته‌ی
 ئیبراهیمه (سه‌لامی خودایان له‌سه‌ری .) « وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى
 اٰلِ مُحَمَّدٍ » داوا‌ی به‌ره‌که‌ت و ده‌وام ده‌کابه‌وجۆزه‌ی که رابردله‌سه‌ره‌تای
 ته‌حیات دا له لیکنه‌مه‌ی « رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ » دا « کَمَا بَارَكْتَ عَلٰى

که له سهفهره بگه پیتیهوه بۆ مهیدانی ژیان و بو نیو بوونهوهری دهورو
 بمرت جاده گه پیتیهوه و ناوړه وه لای راسته ده دهی و چاوت به بهنده کانی
 خودا ده که وی له حالینکدا که چاوه پروانن نه تو دیاریه کت بۆ هینابن له
 و سهفهری که کردت له و سهفهری که بۆ لای په روه ردگاری گه وره و
 پایه بهرزت کرد جیی خۆیه تی که چاوه پروانی شتیکی باش و چاک له تو
 بکن به لکو به پیچه وانه له لای هیندیك له خه لکی نه و فکرهش
 دروست ده بی^۲ که ده کری نه تو گه پراییهوه لای خه لک به ده سکو تیک
 که به زهره ری وان ته و او ده بیت چونکه نه و مترسی دروست کردنه
 چاوه پروان ده کریت له که سانیک که ده چنه دیدنی ده سه لات به ده ستان
 و فرمانه روا نادرسته کان له سه رزه وی . که یه کیکیان ده چیتته ده رباری
 نه حسی حوکمداریک له و حوکمرانانته ، واهه ست ده کاله باله خۆیدا
 که په سه رخه لکی ده ورو به ری خۆی که وتوه جواوه ختیک ده گه پیتیهوه نیو
 خه لک به فیزو ده ماره وه ده و او خوی لی ده گۆری . جابۆ یه نه تو ی
 گه پاره له سه فمری دیداری ده سه لاتداری دروستکار ، ناوړه لای خه لک
 ده دهی و دینه بهرچاوت و به گرفتاریکی نه وازیشبه خش و خیر
 خوازانوه ده لیتی : «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ» هاتوو مه نیو نیوه و
 داوای ساغی و سلامه تیو بۆ ده کم و نه و سه وقاته م بۆ هینان
 به هه موو هیواو هومیده وه و پرپه دلم ناره زوو ده کم که به دوورین له
 هه موو دهد و به لایه ک و ناواته خوازم که دوورین له هه رخه تریکی

که گومان ده کری له من له لایهن خه لکی ده ورو پشتم . له وده مهیدا
 که داوای ساغی و سلامهتی بو ئیژه ده کم ده مهۆی به ئیوه
 رابگه یینم که هیچ زهره ر و ئافه تیک نیه له لایهن منوه پروده
 ئیوه بکا . به ئی : «السلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ» له خودا ده پارێتمه که
 هه موو زهره ر و ناخۆشیه کولی دوورکاته ووه بوژان ده سته بهر بکا
 هه رچی قازانج و خۆشیه ، نه وهی که شایانی شانتانه . نه به و شیوه یه
 دئیوه نیتو خه لکی و دوا ییت هیناوه به شتیکی که نۆیژه و له سهرت
 لازم بووته وای بکهی و نه نجامی بدهی . به پتیوستی ده زانم لیتره دا
 چند شتیک وه بیر یینمه وه و باسیان بکم نه ویش نه وانن : به کمه :
 به و یاسه ی که له هه وه له وه هتا ئیژه کردمان واده رده کهۆی که نیماندار
 هه رکاتیک ویستی داوایه ک بکا ، له سه ری واجبه که نۆیژ بکا . دوه م
 : نۆیژه هه مان داوا و پارانه ویه . نۆیژ که ده توانی هه رداوایه کی
 هه یه تی ده نیتو نۆیژدا بیگوفیئنی به تایبه ت له ناخری ته حیاتدا .
 سه یه م : مسولمان لایه نی کم له شه و و پۆژدا پینج نۆیژی فه رزی
 هه یه و ده توانی به لکه واجیسه له سه ری که له و پینج هه ل و
 فه رسه ته دا بپروابه ره و په ره رده گاری خۆی و پپارێتمه و نه و دو عایانه بکا
 که خودا بۆی دیاری کردوه . دیاره خوداش له هه موو کهس زاناره
 به نیازی به نده ی .

گه رانه وه بۆ باسی نیعتیدال و هه ستانه وه له رکوع

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» شهوجار دوعایه ده که می که خودا

حمد و ستایشه که ت لی وه ریگری و قبولی کا ، وه ههروه ها ستایشی
باقی خه لکی دیش له گه ل ئی تو . چونکه له رکوعیدا حمد و
ستایشی خودات به زمان و به نازای به ده نیش به جی هیناوه شه
وه خته می که گه بیشتیه شه پله به رزه له که مال و پوخته می ده ته کان
خواردن و وه پری که وتنت بۆ لای خودا دا . شه رکوع و داهاتنه
وه له دوا ی راهه ستانی فاتحها خویندن داپله و قوناغیتیکی بالآتره
ده بنده می کردن و وه پری که وتن بۆ لای خودا دا له راهه ستان ، دیاره ته
سبیحیش به حمده وه نیزافه کراوه و له گه ل ستایش ، دوور کردنی
خواله هه رناته واویه کیش راهه ییندراوه که واویه جی خۆیه تی داوا ی
وه رگرتنی شه حمد و سه ناته واوه بکری «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ وَبُنَا
وَلَكِ الْحَمْدُ» ستایشی خودا ده که می به هه لدانی سیفه تی حوان و
پرمه عناکه چی به قسه شی ناکه می ، نایا ته عریف کردن به جوژه ی
بیجگه له گالته پیکردن هیچ مه عنای دیکه می هه یه ؟ له فاتحایه دا
ده لئی : خوداره همان و ره حیم و خاوه نی پۆژی لیپرسینه وه و حیسا به و
قسه شی ناکه می ؟! مه گه ر به ب و ره همان و ره حیم و خاوه نه ده سه لات
بۆ موجازات لایقی وه ی نیه که توژی تی که می و هیوات پتی هه بی

ده‌له‌لای دیشموه لیشی بترسیو له‌ناکامدا به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ی و
 داوای کۆمه‌گی لیگدالینگدای لی بکه‌ی ؟ نایا نه‌وه حمد و سه‌نایه ،
 که‌داما و نه‌دارت‌عریفی چاکه‌کار و به‌خشنده‌که‌ی بکات و بلی :
 به‌راستی کابرایه‌کی به‌دل و به‌خشنده‌یه‌کی چی دوا‌ی نه‌و
 پیه‌له‌کوتنه‌گهرم و گوپه نه‌و پووله‌ی که پیتی داوه فرهی داو هه‌لیدیری
 بۆ دووری ؟ ده‌پیشدا لیتی وه‌رگرتوه دوا‌یه فریتی ده‌دا ، یان ده‌بن پیتی
 ده‌نی و پیتی ری دیکسی ، نایا نه‌و گوفتاره و نه‌و ره‌فتاره
 یه‌کترده‌گر نه‌وه ؟ نه‌خر نه‌وه خته‌ی که‌رووی تیده کا و پیتی هه‌لده‌لی و
 ده‌لی نه‌تۆ سه‌خی و ده‌ست و دل ناوه‌لای وا ده‌گه‌ییتی که نه‌و سه‌خیه
 قازانجی زۆری به‌وی گه‌یانده‌وه و نیازی وی دابین کرد ووه و به‌دانی نه‌و
 دراوانه کۆسپ و گرفته‌کانی سه‌رپیتی وی راپه‌راندوه ، به‌لام نه‌و
 وه‌خته‌ی که‌چاکه‌کان ده‌شاریتموه و حاشاله دراوه پیدراوه‌کان ده‌کات
 بیجگه‌له‌گالته کردن به‌وکابرایه چ کاریکی دی نه‌نجام ده‌دات ؟! نه‌گهر
 وا بوو پیداوستی و لازم بوونی پیه‌له‌کوتن به‌باری به‌گه‌روه‌دانانی
 پیه‌له‌کوتراوه‌که ، داخوازی نه‌وه ده‌کاکه حامید و ستایشگه‌ره که
 ده‌ته‌واوی ژیانیدا به‌گۆیره‌ی په‌همان بوون و په‌حیم بوون و خاوه‌ن مولک
 بوونی خودا هه‌ستی و دانیشی ، هه‌رگیز ته‌عریف کردنی له‌خودا به
 نیه‌وه جوانه‌کانی له‌رووی ریتز لیتانی، جیتی خۆی ناگری به‌بی نه‌وه‌ی که
 نینسان به‌نده و داواکاری کۆمه‌گی له‌خودایی . نه‌به‌ه‌وژه ده‌بینین که

حمد و ستایش سرتاسری ژبانی نینسان ده گریتهوه یانی نینسان له ژبانی نازماییشی خۆیدا هه رکاریک بکا به جوریک په یوهندی به حمدهوه ههیه . چونکه مهعناو نیوه رۆکی **الْحَمْدُ لِلَّهِ** نهوهیه که شهتۆ به قینت بی که خودا دارای هه موو ره حهتهو لابهری گشت زه حهته و به خشهندهی گشت نیعمهتهو خاوهن دهسه لاتی رۆژی قیامه ته به کورتی دلۆ دهروونت پر بی له شوق و هیوا بۆره حهته که ی له لایهک وه له لای دیشهوه پرله ترس و لهرز بی و له لپی پرسینهوه که ی وه بیپه رستی و داوای یارمهتی لی بکهی . **«الْحَمْدُ لِلَّهِ»** کورتهیه که و له بهرێک کیسراوه تهوه و لیکن دراوه تهوه به **«الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . وَهُوَ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ . وَهُوَ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ»** چونکه ده **الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** داریشاره ههیه بۆ ده رک و قامی نهوه که خودا ره حمان و ره حیمه و ئیشاره شی تیدایه بۆ شوق و هومیدوه له **«مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ»** دانیشاره ههیه بۆزانیاری پهیدا کردن بهوه که خودا خاوهن دهسه لاتی رۆژی دوا یی و جهزایه وه له نه تیجه دا ناماژه ی تیدایه بۆ ترس و لهرز له حساب و لی پرسینهوه وه **«نَعْبُدُ وَنَسْتَعِينُ شِدَا»** به راشکاوی باسی نهو شتانه کراوه که ده بی نینسان له مهیدانی ژبان دا پیاده میان بکات . به لی **«الْحَمْدُ لِلَّهِ»** قسهیه کی کورت و ده بالیهک دایه و درێژه ی دهو سی نایه ته ی دوا ی خۆی دایه . یانی **«الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ . إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ»** به لگه و لیکن دهوه ی نهو ئیددیعا یه ن که ده لی

ٺهه موو ستايشيڪ بڻ خودايه . ودهه روهه ها «رَبِّ الْعَالَمِينَ» ڪورته
 و پيچراهه ته وهه دريڙهه ڪهي له «الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ»
 دابه شيويه دهقار دهق وهه نَعْبُدُ وَنَسْتَعِينُ دا لهقالبی نيشاره داهاتوهه
 . نه بهوتوول و تهفسيلهي ڪه دامان وهه زعيه تيڪ هاته پيشي
 ڪه مه بهست و مه نروور لهو چوار ٺاهه تانهي هه وهه تي فاتيحايه باش
 ده رڪهوت ياني له «الْحَمْدُ» پراهه تا «نَسْتَعِينُ» وهه داوا و سه نه دي
 ليتهات^۱ به تي «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» نه ودهه مه ي ڪه
 بهوشياريه وهه ده تي : «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» به پهله و به خري
 زهينت پازدهه دا و هه لدهه فري بڻ داگرتني حمد و سپاسي خودا له لايه
 سپاسگوزاره وهه بڻ تيگري لهو ڪهل و پهله و هه لس و ڪهوتانهي
 ڪه پهيوه نديان به ٽياني سه رتاسه رتازمايش و تاقيردنه وهه هه مهيه .
 واته هيچ به ديهي تر او تي ڪي خودا وهه ڪرده وهه يه ڪي خودانيه ڪه شياري
 حمد و ستايش نه بي چ له پهيوه ندي له ڪهل جيهاندا و چ له پهيوه ندي
 له ڪهل ٽينسان دابي جاري ڪي ديهه ش ده يه ليه نه وهه «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ» نه وچار بڻ وهه ده خوڻنه وهه ڪه به ريلوي و داگرتني
 پهروهه دگار به تي خودا بڻ هه موو بوونه وهه ر بيته نيو زهين و فڪرن .

له دواى نهو بۆچونه كورت و كاتيه زۆركى دريژى دده دى كه
 په روهرد گارى هم مو بوون و بوونه وهر «پره همان و ره حيمه» و له كاتيك
 و ده مينكى بهرته نگدا نهوسى شته دينى بهر نه زهرت كه نه تو توانايى
 په روهرش و بهره و كه مال رويشتنت هديه و نيازيشت پييه تى و
 مهيدانيش ناماده يه . پاش چيگرتنى نهو چهند شته له دلدا ، ده كه وى
 شوق و هوميد و دلّه كوته بۆلاى نهو خودايه «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ»
 نه ليره ده گه يه هستيكي گورج و گۆل كه له دواى تتيگه ييشتنت له پره همان
 و ره حيم بوونى خودا سه ره هل دده ، نهو ههسته گورجهش
 نهويه كه خوداي پره همان و ره حيم نهو بوونه وهرى به پوچ و بيته ووده
 دروست نه كردوه و نه ينسانتيكى ساوا پيره مسزو رازى به خورايى
 نه خولقاندوه و ويلي نه كرد ووه به كو تنى «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ» دلّت
 پاده چهنى و ههست به ليپرسراوى ده كه ي و ترس و له رزت لهو رۆژه بۆ
 دروست ده بى جا نهو هوميد و دلّه كوته بۆره حمتهى خودا و نهو ترس و
 دلّه خورته يهش له عه زابى خودا پالت پيوه ده نين بۆته و هى كه په يمانى
 به ندايه تى له گه ل خوداي خۆت ببه ستى «إِنَّا كَ نَعْبُدُ» نه من و خه لكى
 ديش به ندايه تى تۆده كه مين و بۆ نهو نه ركه گه وريهش «إِنَّا كَ نَسْتَعِينُ»
 ههردا و اى كۆمه گى له تۆده كه مين . كاتى كه گه ييشتيه نيتره بيگومان
 ريگاي راستت بۆده ركه و توه و نيستا و ختى وهى هاتوه كه دا و اى
 شاه زه كردن بۆته و ريگا راسته له خودا بكه ي: «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ»

و شهی صراگ له فیعلی «صراط» پراهاتووہ صرگیانی قسوتی دا «بَلَع» بهئی پریگا قووندهره چونکه له بهر هاسانی و تهختی و پان و بهرینه کھی دهلهی ریپوازی قوت ده دا .

بۆوایه؟ چونکه پیوانی نهو پریگای بهندایه تیه سازگار و حاوا وهیه له گهڤ سروشتی نینسان و له گهڤ لهش و دلۆ هۆشیتشی ده گوئجی . چون ناگوئجی ده حالیکدا ههرخودی ئافه ریده کردنی نینسان بۆ پیوانی نهو پریگایه یه؟ له هروه ها گرتنه پیشی نهو پریگایه له لایه ن نینسانه وه ده بیته مایه ی سازگاری و هاوئا ههنگی نینسان له گهڤ باقی به شهکانی دیکه ی وه م جیهانه . بهئی به پراستی نه گه ر نهو پریگایه بگریته بهر جیتی خۆیه تی چونکه پریگایه کی گرتوو ه که هاسان کراوه نه و نینسانه ش بۆ نهو پریگایه خولقیندراوه . نهو پریگایه سه ره پای هاسانیه که ی پراستیشه بۆ نهو ی نه تو بگه یینی بو ه ده ده فی که به ره و نهو ی ده رۆی و ئاره زووی ده که ی وه ده ته هۆی بچی پیزی نهو که سانه ی که خودا پیداون و نیعمه تیان به سه ردارپژاوه «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ» شاره زای نهو پریگاراست و پریککه و تووه له گهڤ سروشتی خۆم بکه ی . جا نهو پریگایه درۆشم و نیشانه ی چیه؟ وه لا «صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّالِحِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالْمُتَّقِينَ» پریگای که سانیکه که به هۆی پهیرهوی له شه ریه تی تو، نیعمه ت به سه ر داهه لپشت که شه وانیش بریتین له چواره ده سه واته پیغه مبه ران (ع) و پهیره وانی

پاستگوفتار و دروستکرداری وان و گمواهان به کرده‌وهی چاک و جوان له سه‌خه‌لکی هاو چه‌خیان چواره‌مینیش ده‌بیته چاکه‌کانی شوینکه‌و تووی وان . «غَيْرِ الْمَقْضُوبِ عَلَيْهِمْ» نەک پښگای کەسانیک کەغەزەبیان لی گیراو تووپه‌بیان به‌سەردا باری ،لیزه دا ئەدەب و عیقفەتی کەلام په‌چاو دەکەیی ووه‌ک نیتعمەته کەنیسبەتی نادەیی وه‌بال خودا و نالەیی ئەو کەسانەیی کەتۆ غەزەبت لیگرتن و یا تۆ پښگات لی ون کردن ،ئاگات لەزمانی خۆت هەییە و هۆی غەزەبه‌کەله‌خەلکە کەدەزانی و دەلییی نەک پښگای غەزەب لیگیراوان بۆچیشیان والی هات ؟ لەبەر ئەوهی کەئەوان کەمتەرخەمیان کرد جالایقی ئەوه بوون کەغەزەبیان به‌سەر دا بیازی وه‌کەترەخەمیان کردو بوو نەپښی لی ون بوو .

به‌لی پابردو و داها‌تووه‌کان بۆیه مسته‌هەقی غەزەب و تووپه‌یی خودان چونکەدەزانن به‌پاستی تۆره‌همان و په‌حیم و مالیکی پۆژی پرسیار لیگرتنەوهی کەچی هەلو‌تستی گونجاوله‌گەل ئەو زانیته ناگرن و شەوق و مه‌یلی پاستیان به‌لای تۆدانیه‌و ترس و سامی به‌رده‌وامیان له‌باره‌گای تۆنیه به‌جۆرتیک کەتەۆ مه‌یل و ترسه‌هانیان بدا بۆیه‌ستنی په‌یمانی به‌ندایه‌تی و قەراردادی یارمه‌تی خواستن به‌تەنیا له‌تۆ . «وَلَا الضَّالِّينَ» ئەوانەش ئەو کەسانەن کە قەدر و قیمەتی هیدایه‌تی خودایان نەزانی دوا‌ی ئەوهی کەهاته به‌رده‌ستیان پوویان لی وه‌رگیراو پښیان لی گۆراو له‌ئاکام دا نەزانیاریان وه‌دەست

کەوت و نەکرداریشیان لى هەلکەوت جیاوازی نیتوان ئەو دوو دەستەبە
 لەو دەبایە کە غەزەب لىگراوان زانستی دینیان بۆ پەیدا بوو بەلام
 رەفتاریان پى نەکرد ئەما رپۆنکردووەکان نەزانستیان بۆ پەیدا بوو
 نەکردووە وەشیان لەبۆ خوا بوو. «آمین» وشەى ئامین کۆتن دواى
 فاتىحا سوننەتەو یانى ئەى خودایە جواى دەو.

خۆیندنى سوورەتیک یا چەند ئایەت لە دواى فاتىحا ؟

پاش تەواو کردنى ئەو دوعا گەورەبە و دواى ئەو ی کە
 بەو دوعایە لە خودا پارایمەو داوات لە پەرورەدگارت کرد کە هیدایەتت
 بکا بۆ ئەو رپگاراستەى کە ناسیوتە جیتی خۆبەتتى کە تىفکرى لە پاش
 دەرکەوتنى ئەو رپگاراستە کە دەپیتشا بە کورتى باسى لیکرا و بەلام
 درێژە کەى لە قورئان داىە. یانى لە سوورەتتى فاتىحا دا کە پوختەو
 کورتەى قورئانە بە کورتى باسى رپگای راستى بەندایەتتى کراوە لە
 الخفد و پراهدتا نەستەعین . و ئەما باسى ئەو رپگاراستە بە درێژى
 لە باقى قورئان داىە ، جیتی خۆبەتتى تىفکرى و تى بینیت هەبى کە
 زیاتر لەو رپگاراستە بکۆلیووەو بزانی چىە چونکە ئەتۆلە خودای خۆت
 داوا کردووە کە شارەزای رپگای راستت بکا .

جامادام وایە دەى وەرە قورئان بخوینە وە هەرچەندى بۆت
 هەلسووړا ، بۆ ئەو ی سەرەنجام ئەو رپگادا وا کراوە بناسى ، بەلئى
 بەو هەست و هۆشموه هیندیک قورئانى لە دواى فاتىحایە دە خوینى

جاله دواي خويندنه وې نه وچند نايه ته تاورده ده يه و بولاى حقيقت و
 راسته قينه ي هره گه ورو چاوځيښ لهو نه ندازه عيباده ته ده كې
 كه هتا نيره كرو و ته و تيده گه ي كه له بهر ابر گه و رهيى خودا دا كه
 مه خودا زور گه و تره له وې كه نه من به ونده به ندايه تيه هه قتي
 خودا يه تي و يم به جيتنابي بويه دواي خويندنه وې سوړه تيكي قورنن
 يا چند نايه تيك ده لتي: «الله اكبر» جاهاوړي له گه نه و دروشه
 زمانيه حالته ي به ده نيشت ده گوري و دو و لاده بيه و به مه به ستي نه وې
 كه خودا گه و تره له و تا عه ت و زيكره ي كه تا نيستا پيشكيشم كرو و
 وه له هه موو شتيك گه و تره به لي، نه و نه ندازه به ندايه تيه به س
 نيه، نه خيژ هر گيز، خودا گه و تره له وې كه نه من ده يكم
 به راوه ستانه ووه سهرم قوت كه مه و له خزمه ت ويدا به لكو ده بي نه من
 دا بيمه ووه و سهرى ته عظيم و به نده يي له راسته وې دا دانه و ينم به نه لاهو
 نه كبر ليدانه وه. هه ريويه له بهر ده ستي خودا داپشت ده فيزي نيه ووه و
 به تالو كه ناته و اوي خوت و گه و رهيى خودا راده گه يني و ده لتي
 «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» به دوورده گرم په ورو ردگاري گه و رهي خوم
 ،خاوه ني به ريزي خوم له هه موو ناته و او يه ، زور پاك و بيگه دو بالاتره
 له وې كه نه و چنگه ني تا عه ته رو كي شراوه و نه و لويچه بي زا عه ته
 راكي شراوه شاياني شاني وي بي ، وه به راستي خودا زور پايه به رزتره
 له وې كه بؤ من په و بي وازي نيم به و نه ملاقاته لاوازه . «سُبْحَانَ رَبِّيَ

«الغظیم» هه‌ر شه‌وه پەروره‌دگاری گه‌وره‌و بی‌په‌روا جاچۆن شه‌من ده‌ست هه‌لده‌گرم به‌وه‌نده‌ی که کرد و و مه‌به‌په‌راوه‌ستانه‌وه؟! هه‌ر له به‌ر شه‌وه به‌که‌م زانینه‌یه که هه‌لده‌لده‌یم و ده‌گۆیز مه‌وه‌له‌و حالته‌ی که له‌سه‌ری به‌ووم که حالی په‌راوه‌ستان به‌و .

ده‌چم به‌ۆ ته‌سه‌بیح کردن ته‌سه‌بیحیش له‌په‌راستیدا هه‌لاتنی ئینسانه به‌لکه‌وئی ته‌واوی به‌وونه‌وه‌ره له‌نوقسانه‌وه‌به‌ره و پوخته به‌وون و هه‌لده‌دان جا ته‌گه‌ر ئینسان نا‌قیس و نا‌ته‌واو نه‌بایه نه‌ده‌به‌وو شه‌تیکی وای که ته‌بایه که جیتی خۆی نه‌بایه به‌لام شه‌وه‌ئینسانه که به‌زمانی حاله‌و سه‌روشتی نه‌شه‌یواو و قالی ده‌لی شه‌من شه‌منی نا‌قیس ده‌سه‌کرو دروست‌کراوم و دیاره نا‌ته‌واوی دروست‌کراویش ئی‌شاره به‌ۆ نا‌ته‌واوی سه‌نه‌ته‌کارووه ستا‌کاری ده‌کات به‌لام هه‌لاتنی له‌نوقسانه‌وه به‌ۆلای خودای خۆی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر که ما‌ل و بی‌نه‌قس‌ی په‌روه‌دگاره‌که‌ی وه‌یه که‌یک له‌نیشانه‌کانی که ما‌ل و ته‌واویی خودا په‌راسانی شه‌وه‌ئینسانه به‌دی‌هه‌ت‌راوه‌ی خودایه له‌نا‌ته‌واوی‌ه‌وه به‌ۆلای سه‌ری و په‌ی‌شه‌تینه‌یه‌تی به‌ره‌و کامل به‌وون .

به‌ی‌ه‌نه‌تۆی به‌نده‌ی نا‌ته‌واو په‌کی و ته‌واوی و بی‌ته‌را‌دی خودا په‌اده‌گه‌یه‌تی و به‌عالم نا‌سه‌کراده‌رده‌به‌ری که‌نه‌تۆ ته‌ی‌گه‌یوی شه‌وه‌نده به‌س ئی‌ه‌به‌ۆ خودای گه‌وره‌به‌ی‌ه‌ه‌لات‌تووی له‌ونا‌قیسه‌یه‌ی خۆته‌وه‌به‌ۆلای بی‌نه‌قس‌ی خودا و به‌ده‌ره‌په‌ینی گه‌وره‌یه‌ی خودا نا‌چیزی

خوت ڀاڏه گهڻي و ده لتي: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» بي عهيه خوداي گوره من ، نه من بؤنيسباتي نه قسي خوم، به زووي ده ليم خودايه تزيه دورده گرم له هر عهيب و کم و کوږيه څه به ستايشکردنيشت^۱ زياتر نه وي عهبيد ڀاڏه گهڻي ده ليم . ببوره و عهيب ډاږشه . خودا به بي عهيب و نراد نيوده به وي و به وځوره لهو به نډايه تيه که مه وه که هر به ڀاوه ستانه وه بوږاڏه گڙيزيه وه بؤزياتري که ږکوعه جاله ږکوعه که داواي به خشي ني لئ ده که وي و ده لتي : «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» خودايه ببوره که پيش ږکوع که مکاريم کردو ڀاوه ستابوم .

جابه داواي نهو ږکوعه دا سرنجيکي ديکه ده ده وي و تيده فکري که ناگري و ناتواني نه تو هر نه به و حاله وي بئينيه وه به لکو ده بي به ره و زياکردن و هږي که وي هره وه کو به ږکوعه که ت زياترت له پيشه وه وي به نډايه تي کرد که ڀاوه ستانت گږي به داها تنه وه . خؤناتواني هر ناوا بئينيه وه که و ابو هيچ چاره نيه ده بي هه وايه که بگږي و باشترين کاريش نه وه يه که سهرت هه لئينيه وه و هاوکات له گه ل سهره لئينانه وه بلتي : «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» واته ياره بي خودايه ستايشي ستايشگه ران و هږگري ياني پياږتسه وه بؤنه وه وي

۱- هه رڙيه شه که حمد ډاږه له داواي ته سبيحه . ياني به حمده که ڀاڏه گهڻي که نه قسي دروستکراو ده ليلي نه قسي سه نه تکارنیه به لکو سروشتي وايه . و هږگي .

که خودای گهوره و شایانی همد و گۆی بداته همد و ستایشی تۆ و باقی ستایشگهران که له گهڤ تۆ و وه کوو تۆپیتیان هه لکو تووه، بۆیه نه و دو عایه ده که ی چونکه پیشه کی دو عایه که ت چنیوه نه دی نه و نه یه له پر کو و عه که تدا ستایشی خودات کرد و وه شو و ه خته ی که له پرا و ه ستانه و ه داگه پای بۆنه و پله و پایه له که مال و پیشه رفعت که وه پری که وتی و به ره و خودا رۆبیشتی و له جیتی خۆت مه ندنه بووی و داها تیه و ه بۆر کو و ع و به دل و زمان و نه ندامت همد و ستایشی خودات به جی هینا ؟؟ نه گهر و ابو و جیتی خۆیه تی له خودا بپار پیسه و ه داوای لی بکه ی که به گهوره یی خۆی همد و سه نا و ستایشی تۆ و خه لکی دیش و هر گری و په سه ندی کا و ه له داوی نه و داوایه ش دا پرووی تی بکه ی و ه بلیتی : «رَبَّنَا وَلَكَ الْعَمْدُ» واته نه ی خودای من و ه موو ستایشگهرانی دیکه ش لێن و هر گره و هه ر لایق و شایانی تۆ شه ته واوی همد و ستایش .

جان و جار به لیدانی نه لاهو نه که به ریک و ه که راهنمای ماشین مه سپره که له سه ربالا ییسه و ده گۆری بۆ سه رازیری ده چیه سو جده و له ویشدا به رزی و بلیندی خودا و ترمی و نا کاملی خوت ده رده بپی چونکه له لای ناخیری ملاقاتیش دای دوو جار سو جده ده به ی .

لیسه دا باسه که مان له بابته « کاکل و حیکمه ت و شوینه واره کانی نۆیژ له سه ر دلۆ ده روونی نۆیژ که ردا » ته وا و بوو .

نۆیژی تهواو و بهمهنا و ږیککهوتوو له گهله تهو نایهت و
 چه دیسه سه حیجانهی که شرعی پاکی خودا یتک دینین له کوژتاییدا
 ده لاین : «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ . وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ .»

وهرگیتږ : عومهر ئیپراهیمی کامووسی . پوژی جومعه
 ۱۶ ږیبه ندانی سالی ۱۳۸۳ سععات ههشتی به یانی

شنۆ: ناوایی ناسناوی

پوخته و ناسنامیه کی

که سیتی شه هید

ماموستا ناسری سوبحانی

ن : عومەر عه بدول عه زیز

نۆسال هاوړیته تی نیوان دوو هاوړی بایی نهوه یه شه و دو هاوړیته ترپه ی دلئی یه کتر بخویننه وه ، ههر بویه شه نوسینه به رووبه ر کورت و که مه به لام زور قوله ، چونکه ویستراوه گه لیک له شه نجامگیریه کانی نۆ سال هاوړیته تی له ته ک سوبحانی تیدا چر بکریته وه . هه ر بویه ده شیت په سمه نده ی گه لیک له هه ناسه روحی و مه عرفیه کانی سوبحانی تیدا بدوڑیته وه شه گه ر سۆمای چاوه کانت ببریته وه دیره کان و نه فه سه کانت بگریت و بۆ بیر کردنه وه وشک بیت و ورد تیرامیت هه ر بویه بریاری بلاو کردنه ویماندا . سوپاس بۆ مامۆستای نوسه ر .

هه ژان :

ده ستیپک : سه ر نوسه ر و ده سته ی نوسینی هه ژان زور جه ختیان لیکردمه وه که بۆ شه م ژماره یه شتیپک له سه ر ژانی مامۆستای شه هید ناماده به که م . به نده ش زور له سه ری چووم که دوا بکه ویت بۆ ژماره یه کی تر . چونکه دلنیا بووم که له به ر سه ر قالی به هه ندیک کاروباری

تره وه ناتوانم مافی بده می . به لامدیار بوو ده یانویست ته م مه له فه له م ژماره یه دا بیته ...

به هه ر حال له م دسپیکه دا ته وه ده لیم که به ته نهها ناسینی مامۆستا (ناسر) و له گه ل ژیانی و ئاشنایی به بیروبوچوونه کانی به س نین بو له سه ر نوسینی .. ته و مامۆستایه ده ریایه که له زانست ، کوگایه که له گه و هه ر و باختیکی سه رایا پر به ر هه می جوړاوچۆر به سه ریته له سه ر گوته ، نه لای که می مافی خوئی ده داتی . نه پشوو به ویزدانی تویتزه ر یان نووسه ر ده دات ، بویه له گه ل هه ژان ریگکه وتین که ته مجاره ته نهها و تاریکی به ر کولئی بنووسم ، ته گه ر به ده روازه یه ک بو ناسینی که سیتی ته و یان ده ستهپیک بو توژیینه وه له سه ر ژیاننامه و به رهه مه کانی ته و ره همه تیه بناسریت مه منوم و جیی شانازیمه له گه ل داوای لیبوردنیکئی زۆر بو هه ندیک له و براینه ی له م یه ک دوو ساله ی رابردودا ورده بابه تیان له سه ر ژیانی و بوچوونه کانی نووسی ... که واته ته مه لیکۆلینه وه نیه چه ند په ره گرافیکئی پترستی ، چه ند سه ره قه له میکی مانشیتیه بو لاپه ره زیندووه کانی ژیاننامه ی مامۆستا ناسری سوڤحانی .

پاش ته م ده سپیکه عه رزم ته مه یه :

زۆرن ته وانه ی که ده مرن و به مردنیان ناو و نیشانیان ده مریت . زۆریشن ته وانه ی که تا ده مرن به باشی نانسرین و نرخیان نازانریت ... به لام زۆر که من ته وانه ی که ده مرن و پاش مردنیان ناویان هه ر زیندوو ده میتیت به مردنیان گیان به به ری هۆشی مردووی ئو مه تیکدا ده هیننه وه . رابوونی ئیسلامی هاوچه رخ بانگخووانی زۆری دیوه ، کوردستانیش زانا و دانای گه وره گه وره ی به دوونیای ئیسلام به خشیوه به لام که من ته و

بانگخواز و زانایانه ی که عه بقه ریه تی زانستی و داهینانکاریان هینا بیت .
 داهینانیک گور و تین و کارامه یی به ره وت و بزاقی کار و کاروانی رابوون به
 خشی بیت .

کاکه ناسری سوبحانی یه کیکه له و پیشانگانه ی که تا کۆچی به
 ره و ژیانی جاویده نی ده ورובה ری نرخ و بایه خیان نه زانی به ریژه یه ک
 ئه و ده سته واژه یه راسته که ده گوتریت: (ئیمه ی کورد مردوو په رستین
 قه دری زیندوووان نازانین) جا نه گه ر خه لکی به گشتی - له به ره وه ی
 دورناس له ناویانده که مه - له ناسینیدا مه عزور بن . به لام دوو ده سته به
 رپرسیاران ، چ له م دوونیا ، چ له و دوونیا :

ده سته ی یه که م : خزم و دۆست و هاومه سله ک و هاوړتیانی .
 ده سته ی دووه م : لیکۆلته رانی زیندانی ، نه وانه ی زیاتر له (سی سه د) شه
 و و رۆژ هه لسوکه وتیان له گه ل کردوو ماهیه تیان شیکرده وه باش
 ناسیان . نه و ماهیه ت و ناسینی ره نگه خۆی بو خۆی مایه ی سه ر
 خواردنی بوو بیت سه ر خواردن به زار و چه مکی نه و که سانه ی دوونیاپانه
 گوزارشت له (بوون) و (نه بوون) (مانه وه) و (تیاچوون) و (ژیان) و (مردن) ده
 که ن . به نده له سالی (۱۹۸۱) وه به خزمه تی کاکه ناسر گه یشتم له و
 کاته وه و دوواتریش که له گه لئی ژيام و ناسیم و سه فه رم له گه ل کرد و
 ئالوگۆری ده یان بابه تی فیکری و سیاسی و کۆمه لایه تیم له گه ل کرد .
 دوواتریش که وه لاتانی دوونیا مان دی و به خزمه تی ده یان مامۆستا و
 بیریار و توڙه ر و بانگخواز گه یشتم . دلنیا بووم که به لای که م له سه
 رده می هاوچه رخدا که م که سی وه ک (مامۆستا ناسر) ده بینیت نه گه ر نه
 لیم به نده بو خۆم هیچ که سیکی وامنه دیوه .

من ٿينڪاري ٿه و ناکه م که ده گونجيت : هه بيت و بوويت له و نووسه رتر به لام به چه نديتي نووسين هه بيت و بوويت له و زانتر به لام زانا به ميعيارتي م عمولى هه بيت و بوويت له و ره وانبيڙ و خه تيب تر يان شاره زا تر به ميڙوو يان به سياسه ت يان به مه نتيق يان هه رچي تر ... ٿه مانه ٿينڪاري ناکه م به لام که م که س تواني وه ک ٿه و له قورٿان و مه دلوه کاني تن بگات و له پاليدا و له گه ليدا خويتندنه وه يه کي نويي گونجا و له گه ل سه رده م بو چه مک و واتاکان بکات که م که س توانيوه تي له بواري زانسته کاني (علوم القرآن) و (علوم الحديث) و (اصول الفقه) دا که پيگه ي تيگه يشتني (قورٿان و فه رمووده و فيقه) ان ، داهينان و نويگه ري و جوانڪاري بکات .

ٿه و به رتزه خودا به هره مه ندي کردبوو به ته قواو دلسوڙي خواناس و عاريفان مه نتيق و ڙيري فه يله سوف و حه کيمان . زه ين روشني و ورده کاري زانياران و قه له مره واني و مه حکه مي ٿه کاديمي و توڙه ران ليبران و پيشمه رگه و مواهيدان و خونه ويستي و حه ماسه تي بانگخوزان جورٿه تي (مجددان) و ناسڪڪاري و جوانخوازي هونه رمه ند و شاعيران ٿه م که له کومه ي ليهاتن و به هره مه ندي و شاڪاره جوانانه يه که ماموستا ناسري جيا کردوٿه وه له قافلہ ي زانسان و بانگخوزاني هاو چه رخدا . به ٿي بو بانگخوز و (مجدد) و (ميلج) ه کان ته نها و روزاندي سوڙ و ويڙداني ٿايني ده وروبه ريان روچوون له کتيب و هزر و زانست - دوور له واقع و سه رده م و ڙينگه - به س نيه و ته واو نيه . گهوره ي و نايابي ٿهوان له وهدايه که به وزه ي سوڙ ، چرائي عقل روشن تر بکهين ، بهتيني پهرستش و خواناسي ، گور به کار و بزاف بدن ، به پروناڪي هزر و زانست در به تاريخي واقع بدن .

(کاک ناسر) - له تهمهنی کهمی خۆی زهمین و زمانی خۆیدا - ههر ئهمه‌ی کرد ، ئاخ‌ر ئیمه با ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چیت که گه‌وره‌ترین قه‌یرانی میژوی چه‌ندین سه‌ده‌ی ئیسلام ، ئه‌و به‌شه‌ بوو که په‌یوه‌ندی به (فکری ئیسلامی) په‌وه‌ هه‌بوو ، قه‌یرانی چه‌ق به‌ستوویی ، قه‌یرانی داخستنی ده‌رگای عه‌قل و نوێکردنه‌وه‌ وه‌ پێداچوونه‌وه‌ ، ئه‌و قه‌یرانه‌ی هه‌ندی‌ک به‌ داخستنی ده‌رگای ئیجتهدا گوزارشتی لی ده‌که‌ن ، به‌لام زۆر له‌ وه‌ش قولتر و سامناک تره‌ .

مامۆستا ناسر - ئه‌وه‌ی به‌دونیای زانست و زانیاران نوێکرده‌وه‌ ، که (سه‌وابیت) له (اجتهادات)دا نیه‌ گه‌وره‌یی ئیسلام له‌وه‌دایه‌ که‌ رێساکانی سه‌رجه‌م زانسته‌کانی (قه‌رئان و فه‌رموده‌وفیقه‌ه) قابیلی خویندنه‌وه‌ی نوێن ، ده‌کرێ خه‌رمانی زانیان له‌وه‌ش ده‌وله‌مه‌ند تر بکریت .

خوای گه‌وره‌ خۆی باش ده‌زانیت که له‌ کوێ و له‌ چ کاتیکدا زهمینه‌ بو هه‌لگرانی په‌یامی (تجدید) و (ئیسلاح) ده‌ره‌خستینیت . ئه‌ویش له‌گه‌ڵ شه‌رشی گه‌لانی ئیرانی شه‌که‌ت کراوی ده‌ستی سته‌می زۆرداران سه‌ری هه‌لدا ، له‌ گه‌ڵ شه‌پۆلیکدا جما ، که‌ جه‌ریانیککی نوێ و تازه‌ی هانی دونیای هاتنه‌ وه‌ سه‌ر سه‌کوی باسی ئیسلام و ده‌سه‌لات ، به‌ دوایدا دونیای بیداری و راپسکانی جه‌سته‌ی رابونی ئیسلامی و ئاوازی بوون و (تحدی) و (ژیانه‌وه‌ و هه‌ستانه‌وه‌) .

کاکه‌ ناسر که‌ کاتیک هات له‌ جوگرافیاپه‌یه‌کی ته‌سک کاتیک هه‌ستا ، له‌ ناوه‌ندیکی فه‌له‌ج کاتیک وه‌ستا ، له‌ سه‌کۆیه‌کی له‌رزۆک کاتیک دوا ، له‌ سه‌ر شانۆیه‌کی کپ کاتیک رۆیی ، له‌ دونیایه‌کی زۆر کپ و کپ دا رۆیی ، به‌لام به‌ ئارقێ شه‌که‌ت بوونی فرمیسکی بیداری شه‌وی و ، به‌ره‌مه‌می نوکی خامی و سه‌ره‌نجام خوینی پاراوی ، جوگرافیا‌ی فراوان کرد و ناوه‌نده‌ شهل کراوه‌که‌ی خسته‌ سه‌رپێ و به‌ شه‌ میژووی ده‌ور و به‌ری مه‌حه‌کم کرد و ،

کر و لالی شانوی ژيان و دونيايه ک که خوی تيدا ژيا ، کرده ئاواز و دهنگويه ک که ناميتهی سه مفونيای رابوونیک بووه ، تا که نارهی ئاواته کان بی لهنگه و گیرسانی شهپولی خۆزگه و خمه کان ، بی وچانه .

بهائی ماموستای رهمه تی ، له وجوگرافیاو میژووه تهسک و بی رهمه دا ، چندين بهنجره ی والا کرد بهسهر باسی (بهسهر داچونه وه و رهنه و بزار کردن) وه نوپکردنه وه ی چه مکه کان و خویندنه و یتکی سه رده میانه بوکولتوری میژوویمان ... بو پیکدا هه لپیکانه وه (ره سه نایه تی و هاوچه رختی) بو میسداقیهت به خشینه وه به تایه تمه ندیه کانی (واقعیهت و سه ماحهت) ی شه ریعه تی ئیسلام ، ماموستا له زمین و زه مانی خۆیدا پیتشهنگی ئه م ره وه تی کردوو ، رهنگه زووری مابیت که خه لگی له م راسته یه تیگه ن ، مه گه ر رۆزگارانیکی تر و پاش توپژینه وه یه کی هه مه لایه نه ی به رهمه کانی و ، خسته نه رووی شاکاره کانی .

به دلنیا یی ماموستا ناسر قوتبخانیه که بو پاپه رینی زانستی و ویستگه یه که بو ته حویلی فیکری و سه رچاوه یه که بو مه نه ه جیه تی ته حقیق و توپژینه وه ، ئاوینه یه که بو باش تیگه یشتی قورئان له پاش ئه مانه شدا شوڙشیکی هیمن بوو دژی ته قلید و خرافه و نه فامی .

ئه ی بو ره نه دی سیاسی و نه ته وه یی و کیشه ی کورد چی کردبیت ؟ به ریزی له و بواره دا نمونه ی ئه و بیریاره به هه ستانه بوو که به لگه قورئانیه کانی سه لماند بووی که ره زگار کردنی نه ته وه و دا بین کردنی ئازادیه کانی له ئه رکه هه ره سه ره کیه کانی بانگ خوازی موسولمان ، نا کریت ئه رکه ئایینی کان له ئه رکه نه ته وه یی و نیشتمانیه کان جیا بکریته وه ، به لکو له وهش زیاده تر تیینی له سه ر ئه سلای جیا کردنه وه ی ئه و چه مکه نه هه بوو ، ئه و پتی وابوو ئاین یا سا و شه ریعه تی خودایه ئه گه ر وه رده کاری کیشه و

مهسه له کانی تیدا نه بیت نه وه چه تمهن پایه سه ره کی و ریسا و بنه ماکانی هه مو ژیانی تیدایه .

بویه هه له زمينه ده دا به پریزیان هه له سالی ۱۹۸۸ وه و له کونگره ی دامزاندی رابیته ی ئیسلامی کوردا له شاری نهسته مبول . و تاریکی گرنگی دا ، له سایه ی ثایه تی (و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا) و ثایه تی (ومن آیاته خلق السموات و الارض و اختلاف السنکم و الوانکم) سه لماندی که پیکه پیتانی گهل و نه ته وه کان - هه ره یک به پرهنگ و کلتور و زمانی خوویه وه - بریار و کرده یه کی خوداییه ، لای که می مافه سیاسیه کانیش له سیستمی (ویلیات) دا - که له سه رده می حوکمرانی ئیسلامیدا په پره و کراوه - دابین ده بن که سیستمیکی پیشکه وتوو تره له فیدرالیه تی هاوچه رخ . هه ره وه ها له و زمينه نه ته وه ییه دا جه ختی ده کرده وه که په یامی پیغه مبه ران (علیهم السلام) په یامی ره زگار کردن و نازادی گهل و نه ته وه کانیا نه ، بویه هه همیشه به (یاقومی!) له گهل یان دواون زور جاریش نمونه ی به چه زره تی موسا (علیه السلام) ده هیتنایه وه که کاتیک بن هیوا بوو له موسولمان بوونی فیرعه ون ، داوای لی ده کرد که (بنی ئیسرائیل) چه وساوه ره زگار بکات وه دیغه رموو : (أن ارسل معی بنی اسرائیل) کاتیک خوت نایته سه ر پتی هیدایه ت و ناش هیللی نه ته وه ی بنی ئیسرائیل له سایه یکدا بجه سینه وه ، ده ی واز بیتنه بامن نازادیان بکه م و له گهل من بیانیره وه وازیان لی بیتنه . ماموستا ناسر له بهر ره وشه نایی ثایه تی (وما ارسلنا من نوح الا بلسان قومه) و ثایه تی (و ان من امه الا خلا فیها نذیر) دا ، دیسه لماند که گه لی کورد گهلکی ره سه نه وه به ته واوی واتا نه ته وه یه و په یامی ئاسمانی هه بووه . پیغه مبه ری تیدا هه لکه وتوه و بویه سه ره پای چه وساندنه وه ی زوری

ساسانیھە كان و دابراڭيان له رېتيموييه رهسەنەكانى ئاسمان ، له گەل ھەلاتى گزىنكى ئىسلامدا ، پيشوازى له پەيامى نوڧى ئاسمان كرد ، سەرە راى گير و گرفتى زۆر و فشارى پاش ماوه كانى دەولەتى ساسانى له ناوچە جياجياكانى كوردوستاندا له سەدەى شەشى زايىنى دا .

بۆيە كاتىك ماموستا ناسر باسى سەر بەخۆيى نەتەوھەكان و مافى چارەى خۇنوسىن بە نىشانەى خودايى و بەلگە دانانى زمان و دەنگ و رنگى ملەتەكانى دەكرد ، نەك تەنھا خەيكى خويندەوار و ، بەيكو ئەھلى فيكرو سياىسيە ئىسلاميە كانىش ھىستا خويان له قەرەى ئەوباسە نە دەدا ، كاتىك ئەو راڧەى (شعوب قبائل تعارف)ى نيوانيان و (السن الوان) و ئايتبونيانى دەكرد . كە بە قەدەر نامۆبى ئىستەى ھەندىك راڧە دوور له راستى و واقعىە كان ، تەفسىرەى كەى ئەويش غەريب بوو .

بەلئى بە دلئىايى بەرپىزيان له زۆر بوار و رەھەنددا بە سالانىكى زۆر پيش سەردەمى خۆى كەتبوو زۆر سەرکەوتونەش توانىشى له تەمەنىكى زۆر كەمدا ھە رچى زانست و زانيارى بۆچون و ئىجتىھاداتى ھەيە بە قوتابى و ھاوالانى بگەيەنىت وە تۆمار بكرين . ئەوھش خۆى بە خۆى نىشانەيەكى ترى توفيقى خودايى و بەرەكەتى ژيانىەتى .

له كۆتايى ئەم بابە تەدا بە گرنكى دەبينم دەقى پىناسەيەكى خىرايى كەسىتى ماموستا ناسرى رەحمەتى نەقل بکەم ، كە له پيشەكى ژياننامەيەكى دەستختدا نوسراوھ و وەك خۆى دىخەمە بەرچاوى دۆستانى بەو ھىوايەى بتواندريت له بەر رۆشنايى بەرھەمە زانستىەكانيدا ، زيادتر تويژينەوھ له سەر لايەنە جوراو جۆرەكانى ژيانى و ئاستى زانستى و بەھرەو لى ھاتنەكانى بكرىت ، ئەو پىناسەيە يەككىك له دۆستە زۆر نيزىكەكانى نوسىويەتى كە سالانىك زۆر پىكەوھە ژياون .

له کاته کانی پیش بانگ له حاله ته کانی فهجر و زوال و غروب و شفهق ورد ده بووه بروای و ابوو حکمه تی دیاری کردنی نویژه کان لهو کاتانه دا ده بیت ره چاو بکریت به ورد بوونه وه له له حزه ی به کمی کاتی نویژ قه ناعه تی و ابوو بو یاد که وتنه وه ی (تحول) و گور انکاری گه وره ی بوونه وه ر (واته هانتی رۆژی دوایی) به به ریتز ماموستا ناسر زه و قیقی جه مالیی که م وینه ی هه بوو چه زی له ئاوازی خووش بوو بوو خوئی شیعر و (تواشیح) ی به ئاوازه وه تو مار کردووه و له کاسیتیکدا پاریتز راون .

هه وه ها زۆر چه زی له گول و زینه تی ساده ی بی مه سره فی ناو مال بوو ، پاک و خاوینی زۆر مه به ست بوو له خویندنه وه ی کتیب و به بات زانستیه کاندای زۆر خیرا بوو له ساتیکی زۆر کورتدا چه ند لاپه ره به کی ده خوینده وه له گه ل ته وه شدا هه موو ناوه روکی ته و بابه ته ی له به ر ده کرد ماموستا زۆر سه رقال بوو له گه ل قورئاندا چه مک و تیگه یشتنه کانی له وه وه وه ر ده گرت فه رموده کانی پیغه مبه ری (دخ) به روونکه ره و ه ی قورئان ده زانی . زۆر به ی کتیبی (امهات) و سه ر چاوه کانی خویند بووه وه خوئی به (مجتهد) و خاوه ن (رای) ده زانی . زۆر به متمانه به خوو به جورته ته وه بوو چوون و ره ئیکانی خوئی ئاراسته ده کرد .

ماموستای ره حمه تی زۆر له سه ر خو قسه ی ده کرد ده نگه نرم بوو زۆر به ئارامی ده چوو به ریتوه

به راستی میسداقی ئایه تی (والذین یمشون علی الارض هونا) بوو به چوار مشقی داده نیشت زۆر جار به سه ر کتیب خویندنه وه وه خه وی لیده که وت هه گیز توپه نه ده بوو مه گه ر کاتیک نافه رمانیه کی ره چاو بکردایه توپه یی ده خوارد . له رووی مه سه له ی نه ته وه ییه وه هه لیکانیکی جوانی ده کرد له نیاوان کیشه ی نه ته وه یی و چه مکه ئیسلامیه

کاندا زۆر به په رۆش بوو بۆ کیشه ی کوردی ئیران . سته مه کانی هه له بجه و نه نفال و ئاواره یی زۆر هه ژاندى . بابه تی زۆر کاریگه ری نووسی سه باره ت به کیمیا بارانی هه له بجه . نامه یه کی ئاراسته ی پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبیت) کردوو به عه ره بی به ناونیشانی (رساله الام فی الارض بلایا الی معشر النبیاء) که تیندا سکالای گه لی کورد بۆ گرۆی پیغه مبه ران و سه رقافلّه یان پیغه مبه ری ئیسلام موچه ممه د (دځ) به رز ده کاته وه . له ژیانیدا که سایه تی گه وره و ناوداری ئیسلامی زۆری دیوه له وانه (شه هید عبدالله عزام ، عمر تلمسانی ، حامد ابو النیر ، عدنان التمیمی ، کمال السنانیری ، اسامه تکریتی ، عادل شوخی ، عدنان السامرائی ، محمد احمد راشد ، د . علی قرداغی ، مامۆستا یلاح الدین بهاءالدین) و زۆریکی تر له سه ر کرده کانی ره وتی ئیسلامی له کوردستان .

مامۆستای ره حمه تی هه رگیز سویندی نه ده خوارد زۆر برهوشی به که سێک نه ده کرد که سویندی زۆر بخوات به موباله غه کردن و قسه ی زۆری بی سوود و کات به فیڕۆدان بیزار ده بوو زۆر چه زی له ریکخستنی کات و به رنامه ریژی هه بوو مامۆستا ریژی به رامبه ره کانی زۆر ده گرت چه زی نه ده کرت ته نانه ت نه یاره کانیشی ته ریق بکاته وه هه ندیک گفتوگۆو موناقه شه ی له که ل چه په کانی ئیراندا هه یه که نه موونه ی (منیق) داری و به هیزی به لگه و جوانی شیوازی مامه له کردن و به رامبه ر خویندنه وه و دایه لۆکه .

له گه ل هاوسه ری و مناله کانیدا زۆر نهرم و نیان و میهره بان بوو له کارو باری ماله وهدا یارمه تیکی زۆری خیزانی دهدا له گه ل مندالانی یاری ده کرد له کاتی وانه وتنه وهدا منداله بچکوله که ی له کۆشی یان له سه ر پانی داده نا ، له گه ل خزمانی هاوسه ریدا زۆر به ریژ بوون .

لەگەڵ ھاوالانی زۆر متوازیع و ڕەوشت بەرز بوو ، ڕیژی دەگرتن ، گوئی لێ دەگرتن، گوئی لێ دەگرتن بە نەرمی یتشنیاری خۆی و ئامۆزگاریەکانی ئاراستە دەکرد ھەر ڕاو بۆچونیککی بەرامبەری بەدڵ نبوایە بەنەرمی و لامی دەدایەوہ .

لە ژبانی سێ جار سەفەری کردوہ بۆ دەرەوہی ئێران ، دوجار بۆ پاکستان و نیزیکەیی سالتیک ماوہ تەوہ، جارێکیش بۆ تورکیا و بۆ بەشداری کۆنگرە یە کە تاییەت کرا بە کیشەیی کورد و تیدا لە لایەن چەند کە سایەتی ئیسلام خوازی کوردوستانەوہ ، ڕیاری دامەزراندنی ڕیکخراوہی (ڕاییتەیی ئیسلامی کورد) درا .

ئەوہ گۆشە یە ک بوو لە یتناسەیی کەسایەتی مامۆستا ناسری سوبحانی ، دیارە باشترین ڕینگە و ھۆکار بو ناسینی زیادتری ئەو کەسایەتیە لە ڕووی فیکریەوہ ، یان لە ڕووی بەرزیی پلەیی ئیمانی وە دەرخیستی ڕادەیی دەولەمەندی ھزر و بیرەوہ ، یان لە ڕووی خەستی و فراوانی بۆچونە کانیەوہ ئەو بەرھەمانەن کە ھەندیکیان دەست نووسن و ھەندیکی تریان لە کاسیتیکی تۆمار کراودان ...

ئەمەش ئەو پوختە یتناسەییە بوو کە چری ھەندیک لە لایەنەکانی کەسیتی ئەو زانا پایە بەرزەیی بۆ ڕوون کردینەوہ ، بە ھیوایی ئەو ڕۆژەیی کە قوتابی و ھاوڕۆیی و دۆستانی سوودیان لەم بەرکۆلە بینییت ، وە قەلەم و ھزریان بالا بیت بۆ زیاتر ناسین و ناساندنی .

- إن شاء الله - به زودی منتشر می شود:

- « تاریخ جامع تصوّف کردستان » نقد و بررسی تاریخی دو طریقه ی نقشبندی و قادری در کُردستان، معایب و مزایای خانقاه، بررسی شجره نامه های سادات و شیوخ کردستان، شیوخ کردستان در بوته ی نقد، مخالفت های خانقاه ها با تعالیم اسلام به ضمیمه تاریخ تصوّف اسلام از آغاز تا کنون. (کتاب پایان نامه ی دانشگاهی است و زیر نظر استادان دانشگاه تدوین شده، همچنین مؤلف ۹۸ درصد مراجع اصلی را تحقیق نموده و مصاحبه های مختلفی را در دو سوی مرز ایران و عراق به انجام رسانیده و در هر مورد، روح تحلیل را بر توصیف حاکم ساخته است.) تألیف و تحقیق: کمال روحانی، ناشر: احسان تهران.
- « ابنُ تیمیه را بهتر بشناسیم » نقد و تحلیل افکار و آراء ابن تیمیه از منظر موافقان و مخالفان. تألیف کمال روحانی.
- « اعجاز قرآن در عصر فضا و تکنولوژی » تحقیقی بر اعجاز همه گونه ی قرآن و حدیث چون: ، بلاغی، موسیقایی، ریاضی، حروف، تصویر و نمایش، و اعجاز علمی قرآن در آسمان، زمین، دریا و انسان ها، طبّ و قیایی، بیماری ها و چندی دیگر همراه با مطابقه ی اعجاز علمی آیات با علوم روز. تألیف کمال روحانی.

هه ره فزه به ده م نه یخوتینه وه
جاری له مه عا نافکرینه وه
بۆیه نوێتر نه کهین تا هشتا رکات
هشتا له تاوان ناگه رینه وه

به هار د گولزار (نامی)

Mail: samrand_rohani@yahoo.com

۰۴۴۴۴۲۳۴۶۹۹ - ۰۴۴۴۴۲۲۷۷۶۰

شاپک: ۴-۳۳-۸۶۲۰-۹۶۴

قیمت: ۳۰۰ تومان